

Тимофєєв В.Я.

**РІЧ
ПРО БУДЖАЦЬКУ СІЧ**

*Часопис
козаків Буджаку*

КНИГА 4

2013

*** * ***

*Ідеали козацтва не мають строку давності,
бо це ідеали порядності, відданості й патріотизму.*

Відродження козацьких традицій є надзвичайно потрібною і важливою справою. Постає сучасне українське лицарство – духовно постає Україна. Сьогодні нам належить продовжити велику місію козацтва. Козаки знову мають стати захисниками честі й гідності України, її традицій, її культури.

Історія вчить, що ефективно те, що утверджує своє. А своє у нас – козацтво – спосіб життя вільної людини, яка із зброєю в руках захищала Богом дані їй вольності й права, зокрема право на свободу.

«Річ про Буджацьку Січ» - збірка газет, що друкувалися козаками Буджаку; це документальні свідчення про козаків та козачок Південноукраїнського Задністров'я, що в загальному громадському русі прокладали свої, козацькі, шляхи до незалежної держави Україна.

Сучасний загальнодержавний сплеск цікавості до історії козацтва й зокрема уваги до його проблем пояснюється просто: **йде формування національної еліти, яка спирається в своїй діяльності на національний – козацький! – досвід державотворення.**

*** * ***

Укладач: **Тимофєєв Валерій Якович** – теоретик козацького руху, отаман-координатор Українського Буджацького козацтва. Головний редактор альманахів козацтва Буджаку: «Козацький вісник» (1991-1998), «Козак» (1998-2001), «Річ про Адамівську Січ» (2001-2003), «Річ про Буджацьку Січ» (2004-2006), «Річ про Січ» (2007), «Козак Задністров'я» (2008-2010), «Річ про Буджацьку Січ» (2010- т.ч.). Автор 30 монографій та більше 200 наукових і науково-популярних публікацій з історії, історіографії сучасного козацтва і козацької педагогіки та реалізації ідей козаччини в практику діяльності козацьких організацій, громад і навчальних закладів.

*** * ***

**Річ про Буджацьку Січ. Часопис козаків Буджаку. Книга 4.
Видавництво «Гетьман». Білгород-Дністровський. 2013.**

ІСТОРІЯ СУЧАСНОГО КОЗАЦТВА БУДЖАКУ

Історія вчить, що ефективно те, що утверджує своє. А своє у нас – козацтво – спосіб життя вільної людини, яка із зброєю в руках захищала Богом дані їй вольності й права, зокрема право на свободу!

XVIII-XIX ст. Буджак (межиріччя Дунай-Дністер) – це територія останньої козацької вольниці на теренах України. Багато років тому козацтво, як чинник військової та адміністративної влади, чотирма хвилями переміщується у Буджак-Задністров'я: мазепинці (1710), некрасівці (1740), запорожці (1775), задунайці (1830).

З дозволу турецького султана козаки оселилися в пониззі Дністра від Акерману до Кучурган. На території Задністров'я було засновано Кіш Задністрової (інші назви - Подністрової, Акерман-Кучурганської) Січі, яка проіснувала до середини 1780-х років. За вимогою Російської імперії турецький уряд вимушений був переселити запорожців з гирла Дністра за Дунай; утворилася Задунайська Січ, яка проіснувала до 1828 року (за відмову задунайців брати участь у придушенні повстання греків проти турок - османи вирізали третину козаків; задунайцям довелося повертатися в Задністров'я, яке на той час вже було під владою Росії).

Із початку XIX століття, в межиріччі Дунай-Дністер, змінюючи одне одного існують останні козацькі війська на теренах України: Усть-Дунайське козацьке військо (1807), загони Усть-Дунайського Буджацького козацького війська (1807-1827), Дунайське козацьке військо (1828-1856), Новоросійське козацьке військо (1856-1869). Козаки заснували станиці та храми, присвячені Святій Покрові – Бритівка, Великомар'янівка, Козацьке, Переможне, Руська Іванівка, Старокозаче, Царичанки (Стара та Нова), Шабо; в інших селах стояли стани – козацькі гарнізони – Петрівка, Турлаки, Красна Коса, Миколаївка.

Військо складалось з 12 станиць і багатьох станів-хуторів з кількістю козаків 13 тисяч осіб. Столицею козацьких військ був Акерман – сучасний Білгород-Дністровський. Після ліквідації війська переважна більшість козаків залишилась в Буджаку: рядові козаки переводились на становище селян-власників (державних селян); штабні і обер-офіцери були зараховані до дворянства Бессарабської губернії.

XХ ст. 1917-1918. У роки Української революції в Буджаку в новій якості відродилося українське козацтво; воно відіграло важливу роль в політичному і культурному житті краю, будувало Буджацьку козацьку республіку.

1918-1944. За часів румунсько-боярської та німецько-фашистської окупації в Буджаку діяли підпільні міські, селянські та козацькі організації.

1945-1972. У післявоєнний період в Буджаку існували мистецько-культурні нелегальні, напівлегальні та легальні козацькі гурти.

1973-1987. Мистецько-культурні козацькі гурти зорганізовуються в козацькі осередки – нащадків мазепинців, некрасівців, запорожців,

задунайців, які згодом трансформуються в мережу осередків Українського Задністрового Вільного козацтва; налагоджуються контакти із зарубіжними козацькими організаціями Європи та Америки.

1988-1991. Створюються неформальні козацькі гурти – осередок Задністрового козацтва-Адамівська Січ, Буджацький осередок-Буджацька Січ, Задністровий осередок-земляцтво, Задністрова паланка; видається газета «Козацький вісник».

1992-1995. На основі неформальних козацьких гуртів створюються козацькі громадські організації – Буджацьке Січове козацьке військо, Білгород-Дністровська паланка, Задністрове земляцтво, Адамівський Осередок Козацтва; формуються Чотирнадцятирік та Кодекси буття Українського козацтва; видаються три частини збірки «Козацтво», що слугувала козакам за довідник.

1996-1999. Проходить державна реєстрація козацьких громад та дружин, створюються організації – Білгород-Дністровське міжрайонне паланкове козацьке товариство, Білгород-Дністровський міський козацький Кіш, козацький духовий оркестр, Молоді Січі-школи – Долинівська, Старокозацька, Молозька, Адамівська, Випаснянська №1; видається газета «Козак».

XXI ст. 2000-2005. Створюються міська та районна Координаційні ради; затверджуються районні та міські заходи із розвитку козацтва; створюються джурові осередки в школах – Турлацька Січ, Вигінська Січ; до співпраці із козацтвом залучаються хор «Мрія», ансамбль «Веселка», ансамбль «Гроно» та гурт «Русичі», хорова капела «Алкалія»; створюються козацькі організації – Осередок молодих козаків, 1-й Окружний полк ім. П.Орлика, Окремий курінь ім. С.Білого, курінь Війська Запорозького, Монашівська сотня, Білгород-Дністровський районний осередок ЧКЗ, КЮМІР «Шквал», Задністрова Січ, Жіноча громада, військово-спортивний клуб «Патріот», клуб «Козачка», районна «Молода Січ»; створюються козацькі духовні громади – Свято-Рівноапостольського-Кн.Володимира-Білгород-Дністровська, Свято-Покровська-Білгород-Дністровська, Свято-Казанська-Адамівська; буджацькі козаки беруть участь у Помаранчевій революції; видаються газети «Річ про Адамівську Січ», «Річ про Буджацьку Січ»; друкується дванадцятитомник «Архіви козаччини Задністров'я».

2006-2010. Затверджуються програми розвитку Українського козацтва та Патріотичного гарту молоді; створюються Рада керівників громадських організацій козацького спрямування та Координаційна рада з підтримки розвитку Українського козацтва; Шабівський, Гагаузський, Затоцький, Придністровський, Переможненський та Адміністративний курені, районна громада Берегинь; джурові та данові осередки – Випаснянська №2 Січ, Салганська Січ, Великомар'янівська Січ; відновлюється діяльність джурових та данових осередків – Вигінська Січ, Старокозацька Січ; створюються гурт «Отаман та Берегиня», ансамбль «Кредо»; видавництво «СПД СП» (згодом «Отаман», «Гетьман»); видаються газети «Річ про Січ», «Козацтво Задністров'я», «Козак

Задністров'я» - «Січ», «Козак Задністров'я», друкується дев'ятитомник «Сучасне козацтво Південноукраїнського Задністров'я», створюються Інтернет-сайти козаків Задністров'я.

2010-2013. Створюється Асоціація козацьких товариств Буджаку – Українське Буджацьке козацтво; затверджуються регіональні програми Розвитку Українського козацтва, Патріотичного виховання дітей та молоді на засадах козацького лицарства; оновлюється регіональна Рада керівників громадських організацій козацького спрямування; створюються Бритівська Січ, Переможненська Січ, Петрівська Січ, Характерницький, Чорноморський навчально-оздоровчий, Каролінобугазький, Випасненський, Депутатський курені, Асоціація навчально-виховних закладів Українського Буджацького козацтва.

2014-т.ч. Буджацькі козаки беруть участь у подіях Євромайдану (Революції Гідності), захищають Батьківщину на сході України (АТО); до козацтва висвячуються творчий колектив «Дністр» та знані в Буджаку особи; друкуються багатотомники «Архіви козаччини Буджаку», «Архіви козаччини Одещини», енциклопедія сучасного козацького руху Буджаку «Лицарі України», конволют «Час виховувати лицарів»; створюються нові Інтернет-сайти Буджацького козацтва (Задністрової Січі); продовжується видання козацького часопису «Річ про Буджацьку Січ»; затверджується Програма розвитку українського козацтва на 2015-2020 роки, працює оновлена Координаційна рада з питань розвитку козацтва та ін.

У Чотирнадцятиріку (Козацький Звичаєвий Кодекс Задністрових козаків) записано такі вимоги до козаків (цей Кодекс зачитують новaku при посвяті до козацтва):

Не обіцяй і не клянися. Бо людина – то тріска в потоці життя. Не все залежить від наших бажань. Краще вір справі, аніж словам.

Перед Богом всі люди рівні. Не гноби ні татарина, ані ляха і сам також не гнись. Корися в поході Старшині та козацькій громаді, бо ця покора для тебе ярмо, а скупині – то є заручина волі.

Лишнього не хапай. Не всяке добро на добре. Всього на світі з'їсти не вдасться, - то ж бо тримайся посту.

Коли просять, - помагай, - і коли не просять, а треба - помагай.

Родину свою шануй, бо то твоя втіха та рай на землі. Нема на світі притулку, окрім сім'ї.

Умій слухати. Слухай все до кінця. Отамана не перебивай. Гаси дратування та злість. Мовчання від розуму. Втрачай слова, як найдорожчий скарб.

Пам'ятай: один вірний шлях на землі – терпіння. Найвеличніші перемоги на світі – це перемоги над власним «Я».

РІЧ ПРО БУДЖАЦЬКУ СІЧ

Часопис козаків Буджаку	№01(485) СІЧЕНЬ 2013	<i>Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!</i>
E-mail: Budzakkozak@ukr.net	Часопис заснований у жовтні 1991 року	http://Budzakkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

ПОДІЇ В КОЗАЦТВАХ БУДЖАКУ

Відбулася Рада Старшини Буджацького козацтва, яка розглянула питання: 1. Про створення первинної ветеранської організації Буджацького козацтва (головою обрали Пітюкова Є.П.). 2. Про затвердження тексту Звернення до Міністерства Оборони України. 3. Про проект цільової програми патріотичного виховання дітей та молоді «Патріот» в Білгород-Дністровському районі на 2013-2015 роки.

Рада Старшини Буджацького козацтва (зліва): Воробйов В.М., Хохлачов Г.К., Лукашевський В.В., Тимофєєв В.Я., Маринеску М.К., Пітюков Є.П., Ступак О.Т.

Делегація Буджацького козацтва взяла участь у посвяті в козачата школярів 105-ї Одеської школи ім. О.Маринеско.

Козаки Буджацького козацтва із козачатами 105-ї Одеської школи.

Делегація Буджацького козацтва взяла участь у святкуванні 10-річчя Білгород-Дністровської районної громадської жіночої організації «Червона калина» (керівник Орлова В.В.). В програмі – звіт про роботу за 10 років, презентація, нагородження активістів, меценатів та спонсорів, поздоровлення від гостей, святочне поштування.

Президія свята.

Спортивна делегація Буджацького козацтва (В.Тимофєєв, П.Ігумнов, О.Ступак, Б.Устименко, Г.Хохлачов) взяла участь у районному

шашко-шаховому турніру, присвяченому пам'яті почесних громадян району Б.В.Афанасьєва та Сапатинського

Отаман Буджацького козацтва В.Тимофєєв взяв участь у засіданні Ради Козацьких Отаманів України. На порядку денному: 1.Про членство в РКОУ. 2.Затвердження змін до Положення про РКОУ. 3.Про стан козацького руху в Україні та за її межами за 2012 рік. 4.Про підсумки діяльності РКОУ у 2012 році. 5.Обговорення і затвердження проектів, що реалізуються організаціями РКОУ у 2013 р. 6.Обговорення і затвердження Плану основних заходів козацьких організацій РКОУ на 2013 рік. 7.Обговорення і затвердження бюджету РКОУ на 2013 р. 8.Різне.

В президії – А.Грива. Виступає Г.Князюк.

Робочий момент засідання РКОУ.

Відбулася посвята у полковники Українського козацтва Адирова Миколи Степановича.

Фото на пам'ять.

Пройшло засідання Ради Старшини Буджацького козацтва із порядком денним: 1.Про подання цільової програми патріотичного виховання дітей та молоді «Патріот» в Білгород-Дністровському районі на 2013-2015 роки на затвердження районною радою. 2.Про затвердження проекту угод із Радою керівників громадських організацій козацького спрямування, сільськими радами, школами козацько-лицарського виховання та Буджацьким козацтвом. 3.Про заснування Кадетки та Молодої Січі. 4.Про подання документів до Громадської ради при Білгород-Дністровському міськвиконкомі. 5.Різне (Видавнича справа-проект «Лицарі України», Про направлення на курси до Миколаєва директора Салганської школи).

Робочий момент Ради Старшини Буджацького козацтва.

Наклад 500 екз. Передруковувати й поширювати дозволяю. Редактор Тимофєєв В.Я.
м. Білгород-Дністровський Одеської області. Тел. моб. 8-097-466-7174,
E-mail:Generalotaman@rambler.ru <http://samlib.ru/t/twja/>

РІЧ ПРО БУДЖАЦЬКУ СІЧ

Часопис козаків Буджаку	№02(486) ЛЮТИЙ 2013 Часопис заснований у жовтні 1991 року	<i>Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!</i>
E-mail: Budzakkozak@ukr.net		http://Budzakkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

ПОДІЇ В КОЗАЦТВАХ БУДЖАКУ

Відбувся пленум районної ради ветеранів України, на якому було прийнято рішення про входження первинної ветеранської організації Задністрової Січі Буджацького козацтва до лав ради ветеранів України.

Робочий момент пленуму.

Відбулося засідання Науково-методичної ради Науково-дослідного інституту козацтва Інституту історії України Національної Академії Наук України із порядком денним: 1. Підсумки 2012 року. Про взаємодію науковців НДІ козацтва та членів Науково-методичної ради НДІ Козацтва. Т. Чухліб. 2. Презентація Миколаївського міжрегіонального відділення НДІ козацтва та створення аналогічних відділень в інших регіонах України. В. В'юн, Ю. Мельничук. 3. Активізація роботи Науково-методичної ради її розширення у регіонах України та

співпраця з різними галузями науки. Про участь Науково-методичної ради у відзначенні 150-річчя відзначення дня народження В.І. Вернадського. О. Трачук. 4. Про участь науковців козацьких організацій у XXII Міжнародній науково-практичній конференції «Нові дослідження пам'яток козацької доби в Україні», яка відбудеться 20–21 березня 2013 р. у м. Києві. О. Титова. 5. Плани на 2013 рік. «Круглі столи» в рамках конференції Центру пам'яткознавства та УТОПІК – березень та під час конференції Інституту держави і права НАНУ – травень. Т. Чухліб. 6. Прийом нових членів Науково-методичної Ради. О. Трачук. 7. Різне. Розгляд збірки «Система патріотичного виховання дітей і молоді «Джура». А. Грива.

Робочий момент засідання НМР НДІК ІІУ НАНУ. Фото В.Тимофєєва.

Рада керівників громадських організацій козацького спрямування.

Відбулося 13 Коло Буджацького козацтва - засідання Ради керівників громадських організацій козацького спрямування при голові

районної державної адміністрації із порядком денним: 1.Про план роботи Ради керівників громадських організацій козацького спрямування на 2013 рік. 2.Про цільову програму патріотичного виховання дітей та молоді «Патріот» в Білгород-Дністровському районі на 2013-2015 роки. 3.Про затвердження проекту угоди Ради керівників громадських організацій козацького спрямування із сільськими радами, школами козацько-лицарського виховання та Буджацьким козацтвом. 4.Про заснування Кадетки та Молодої Січі. 5.Різне (Про співпрацю із НДІ козацтва НАНУ – Т.Чухліб, Інститутом проблем виховання АПНУ – І.Бех, РКМУ при КМУ – А.Грива, РСОУК – В.Литвин. Видавнича справа – Лицарі України. Про направлення на курси до Миколаєва).

Делегація Буджацького козацтва (В.Лукашевський, М.Маринеску, Є.Пітюков) взяла участь у «Зустрічі поколінь» - зустрічі захисників Вітчизни різних поколінь: учасників Великої Вітчизняної війни, дітей війни, воїнів-афганців, офіцерів запасу, офіцерів строкової служби, призовників із керівництвом району.

Зустріч поколінь.

Відбулася Рада Старшини Буджацького козацтва із порядком денним: 1.Про проведення звітно-виборчих зборів 1-го Білгород-Дністровського Окружного козацького полку імені Пилипа Орлика Українського Чорноморського козацького війська. 2.Різне (Про Реєстрові грамоти. Про Посвідчення козака. Про Почесну відзнаку Старійшини Запорозького козацтва).

Буджацьке козацтво взяло участь у вшануванні пам'яті генія українства – Тараса Григоровича Шевченка: відбувся урочистий мітинг, імпровізований концерт – читання поезій Великого Кобзаря, покладання квітів до підніжжя пам'ятнику курінного отамана Петербургського козацького Кошу – Тарасу Шевченко.

Учасники мітингу.

Відбулися засідання Громадської ради при голові Білгород-Дністровського міськвиконкому та профільних комісій Громадської ради, на яких було розгляну ряд питань, що стосуються діяльності комунальних установ та організацій міста Білгород-Дністровського. Комісія з питань освіти, культури, спорту, туризму, сім'ї, роботи з молоддю, охорони здоров'я, соціального захисту населення, пенсіонерів, ветеранів, інвалідів війни та праці, яку очолює отаман Буджацького козацтва В.Тимофєєв розглянула питання виконання програм «Обдарованість», «Культура», «Спорт у місті».

Засідає Президія Громадської ради міста Білгорода-Дністровського.

Наклад 500 екз. Передруковувати й поширювати дозволяю. Редактор Тимофєєв В.Я.
м. Білгород-Дністровський Одеської області. Тел. моб. 8-097-466-7174,
E-mail:Generalotaman@rambler.ru <http://samlib.ru/t/twjaj/>

РІЧ ПРО БУДЖАЦЬКУ СІЧ

Часопис козаків Буджаку	№03(487) БЕРЕЗЕНЬ 2013 Часопис заснований у жовтні 1991 року	<i>Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!</i>
E-mail: Budzakkozak@ukr.net		http://Budzakkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

ПОДІЇ В КОЗАЦТВАХ БУДЖАКУ

Буджацьке козацтво провело урочистості, присвячені 75-річчю начальника Служби зовнішніх справ Буджацького козацтва Ступака Олексія Тимофійовича. В програмі – урочистий прийом у голови районної державної адміністрації В.П.Чорнолуцького, виступи отамана Буджацького козацтва В.Я.Тимофєєва, представника районної ради З.П.Червачук, представника міськвиконкому Тимошенка О.А., представника Фонду соціального страхування, голови ветеранської організації Агротехнікуму Нікуліної З.Т., заступника директора Агротехнікуму Дорошенко С.В., заступника отамана Буджацького козацтва Лукашевського В.В., від Ради Старійшин заслуженого журналіста України Устименка Б.І. Далі – фуршет й неформальне спілкування.

Фото на згадку.

Відбулося спільне засідання представників Науково-методичної ради Науково-дослідного інституту козацтва НАНУ, Ради Старійшин організацій Українського козацтва, Ради козацьких отаманів України, на якому було розглянуто питання організації Школи козацької старшини, основні матеріали якої розробив отаман Буджацького козацтва В.Тимофєєв. За основу було взято документи Школи козацьких отаманів Буджацького козацтва. Засідання проходило у приміщенні Українського товариства охорони пам'яток історії та культури (УТОПІК) за адресою м. Київ, вул. Лаврська, 9, корп.19. Отамана Буджацького козацтва підтримали О.Титова (голова УТОПІК), Г.Князюк (університет «Україна»), О.Трачук (НАНУ), Ю.Руденко (НАПНУ), Ю.Мельничук (Центр туризму НАПНУ), В.Гарбуз (Мінюст) та ін.

СУПРОВІДНИЙ ЛИСТ **до документів Школи отаманів Буджацького козацтва (ШКОБ)**

Шановний Валентине Георгійовичу!

Пропоную розглянути документи Школи отаманів Буджацького козацтва та взяти їх за основу при розробці документів Школи козацької старшини Науково-дослідного інституту козацтва Інституту історії України Національної Академії Наук України.

Школа отаманів Буджацького козацтва (ШКОБ) працює із 2010 року (до цього вона мала назву Школа отаманів Задністрової Січі; працювала із 2006 року), використовуючи фінансування із різних джерел (гранти, бюджетне фінансування, самофінансування слухачів, за замовленням організацій й т.д.). Все про школу – в її документах.

В навчальному плані (основний та додатковий компонент) передбачено проведення спецкурсів із спецдисциплін в розділах «Праця-навчання» та «Наука-техніка» згідно переліку секцій ШКОБ.

З повагою

Отаман Буджацького козацтва Валерій Тимофєєв.

В додатку:

1. Концепція Школи отаманів Буджацького козацтва.
2. Положення про Школу отаманів Буджацького козацтва.
3. План роботи Школи отаманів Буджацького козацтва.
4. Перелік секцій Школи отаманів Буджацького козацтва.
5. Навчальний план Школи отаманів Буджацького козацтва (основний та додатковий компоненти).
6. Програми Школи отаманів Буджацького козацтва (основний компонент).
7. Порядок денний роботи Школи отаманів Буджацького козацтва.
8. Зразки тренінгів.
9. Зразки семінарів.

МІРКУВАННЯ В.ТИМОФЕЄВА ЩОДО ФУНКЦІОНУВАННЯ ШКОЛИ КОЗАЦЬКИХ ОТАМАНІВ

1. Школа козацьких отаманів (далі ШКО) має бути мобільною, можливо, без прив'язки до сталого місця дислокації (офіс - недешево обходиться, тому офіс має бути віртуальний - сайт ШКО, можливо веб-сторінка на сайті НМР НДІК). Має бути центральна адміністративна група (директор, завуч, методична рада) й регіональні (обласні) групи (або філії), де працюють адміністратор, місцеві викладачі.

В загальних рисах: функції директора - адміністрування; завуча - налагодження навчальної роботи школи взагалі, залучення викладачів; методичної ради - розробка навчальних планів і програм; регіональних адміністраторів - налагодження навчальної роботи регіонального відділення ШКО, залучення місцевих викладачів.

2. Щодо навчального плану. В плані передбачити Основний та Додатковий компоненти. В Основному компоненті - 4 цикли предметів. Обов'язковими мають бути: 1.Культура тіловиховання (Система здоров'я. Козацька військова справа). 2.Духовна культура (Родовід. Традиції. Козацька культура). 3.Культура предметної діяльності (Природа). 4.Соціальна культура (Держава-нація. Історія козацтва). В розділі 3.Культура предметної діяльності (розділи Праця-навчання. Наука-техніка) - передбачити курси, які дають знання з теорії та практики роботи громадської організації у сучасному суспільстві, як виграти грант, як взаємодіяти із владою, іншими інституціями й т.д.). У Додатковому компоненті - курси за вибором, факультативн, гуртки, консультації та ін., що замовляють слухачі.

3. Щодо програм. Перелік навчальних курсів замовляє козацька організація, що організовує навчання, або група козацької старшини, що бажає отримати знання за вибраними (з переліку) темами.

Але, в більшості випадків, розмаїття програм (і предметів викладання) буде залежати від фахової підготовки викладача, якого філія ШКО (козацька організація) спромоглася залучити.

4. Навчання груп старшини-слухачів ШКО налагоджується за переліком посад старшини у козацтві: **1 група** - отаман, писар, суддя; **2 група** - обозний, скарбник, шафар; **3 група** - осавул, хорунжий, бунчужний; **4 група** - довбуш, товмач. В залежності від групи - перелік навчальних курсів. Навчальні сесії організовуються на вихідні дні у формі тренінгів.

5. Згідно п.10 Чотирнадцятиріка (Козацького Звичавого Кодексу - *Як не можеш козакові відрядити зі справи рівно з своєю долею, тоді козака наймитом не займай. Бо справа не піде на лад і совість свою загубиш.*), діяльність ШКО має бути неприбутковою. Слухачі оплачують проїзд викладачів, їх проживання-харчування (як варіант, проживання-харчування у місцевих козаків-повертимів). Передбачається оплата праці викладачів за академічними розцінками.

Якщо козацька організація, що замовляє навчання своєї старшини, фінансова спроможна - вона несе всі ці затрати. Як варіант - залучення коштів спонсорів, членські внески, добровільні пожертвування, гранти й т.д.

У будь-якому випадку, кошти на навчання повинні шукати козацька організація, що замовляє навчання та філія ШКО. Центральна адміністративна група пробиває бюджетне (державне, місцеве), або просто стале (навіть приватне), фінансування центрального апарату ШКО.

Р.С. Пам'ятаймо, багато чого залежить від засновників ШКО, від нашої наполегливості й бачення перспектив, вміння й бажання співпрацювати із адміністраторами-викладачами, козаками-берегинями, джуррами-данамі, й взагалі, від нашої пасіонарності...

Відбулася посвята до козацтва депутата районної ради Трегубенка Григорія Федоровича та його сина Андрія. Посвяту проводили отаман Буджацького козацтва В.Тимофєєв, заступник отамана Буджацького козацтва В.Лукашевський, голова Ради Старійшин Буджацького козацтва М.Маринеску, голова ветеранської організації Буджацького козацтва Є.Пітюков.

Треба буде – допоможемо! Треба буде – поділимося!

Фото на згадку.

Отаман Буджацького козацтва В.Тимофєєв за запрошенням некрасівських козаків-липован Румунії побував на батьківщині предків у румунському Задунав'ї.

Наклад 500 екз. Передруковувати й поширювати дозволяю. Редактор Тимофєєв В.Я.
м. Білгород-Дністровський Одеської області. Тел. моб. 8-097-466-7174,
E-mail: Generalotaman@rambler.ru <http://samlib.ru/t/twja/>

РІЧ ПРО БУДЖАЦЬКУ СІЧ

Часопис козаків Буджаку	№04(488) КВІТЕНЬ 2013	<i>Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!</i>
E-mail: Budzakkozak@ukr.net	Часопис заснований у жовтні 1991 року	http://Budzakkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

ПОДІЇ В КОЗАЦТВАХ БУДЖАКУ

З метою підтримки творчої педагогічної діяльності, популяризації педагогічних здобутків, підвищення авторитету працівників позашкільних навчальних закладів, **8-9 квітня 2013 року в Києві (Український державний центр туризму і краєзнавства учнівської молоді – вул. Пестеля, 5-7) відбувся заочний тур Всеукраїнського конкурсу майстерності педагогічних працівників позашкільних навчальних закладів «Джерела творчості», членом жури якого є отаман Буджацького козацтва В.Тимофєєв. Конкурс проводиться за туристсько-краєзнавчим, військово-патріотичним, фізкультурно-спортивним та дослідницько-експериментальним напрямками (наказ Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України від 19.10.2012 року №1123).**

Фото на згадку (зліва): заступник міністра МОНУ Бондарчук О.Д., директор Українського державного ЦТК МОНУ Мельничук Ю.Л., заступник директора Інституту проблем виховання НАПНУ Зубарій М.Д, директор Вінницького ЦДПОВ Шпак В.Х., отаман Буджацького козацтва Тимофєєв В.Я., секретар Конкурсного комітету МОН України Білоцька Т.Ю.

Відбулося 14 Коло Буджацького козацтва-Координаційна рада керівників громадських організацій козацького спрямування. У порядку денному: Про хід виконання рішень Ради керівників громадських організацій козацького спрямування від 08.02.2013 року. Про затвердження проекту угод Ради керівників громадських організацій козацького спрямування із Науково-дослідним інститутом козацтва Національної академії наук України, Науково-дослідною лабораторією історії козацтва Запорізького національного університету, Радою козацьких отаманів України, Радою Старійшин організацій Українського козацтва, Інститутом проблем виховання Національної академії педагогічних наук України та ін. Про затвердження проекту грантової угоди між Буджацьким козацтвом та Державним Фондом сприяння місцевому самоврядуванню в Україні. Про затвердження Положення про Асоціацію шкіл козацько-лицарського виховання. Про проведення в квітні 2013 року районного етапу гри Джура. Різне (Про Школу Козацьких Отаманів, Про проведення 19 квітня 2013 року посвяти у Бритівській школі, Про Бланк Ради та ін.).

Фото на згадку.

Буджацьке козацтво взяло участь у суботнику, що відбувся на території Шабівської сільської ради (члени районної спілки воїнів-інтернаціоналістів заклали парк навколо пам'ятнику Невідомому воїну-«афганцю», який встановили на честь річниці виводу Радянських військ із Афганістану) у складі бригади садівників Білгород-Дністровських районної ради та районної ради ветеранів України.

Робочий момент суботнику: Павло Тимофєєв копає, пан Маринеску дає вказівки, Жорик саджає дерево, а кореспондент веде зйомку.

Старшина Буджацького козацтва (В.Тимофєєв, В.Лукашевський, М.Маринеску, С.Петренко, Є.Пітюков, М.Адиров, Г.Трегубенко, А.Трегубенко, Б.Устименко, В.Єремєєв, В.Воробйов, О.Ступак) взяла участь у посвяті в джури та дани учнів 6 класу Бритівської Січі.

Перед посвятою.

Виступають джури та дани 6 класу. Отаман-наставник В.Ковпак.

Посвята в дани. Веде посвяту Берегиня К.Волкова (праворуч).

Посвята в джурі. Лунає джурова промовка.

Фото на згадку. Буджацькі козаки із джурами та данами.

Керували посвятою Берегиня К.Волкова, отаман-наставник В.Ковпак та директор школи М.Даценко.

Отаман Буджацького козацтва В.Тимофєєв за запрошенням козаків-некрасівців та верхових донських козаків Епифанського куреня побував на батьківщині предків у Муравлянці та на батьківщині у Муравлійовці та Буджаку.

Наклад 500 екз. Передруковувати й поширювати дозволяю. Редактор Тимофєєв В.Я.
 м. Білгород-Дністровський Одеської області. Тел. моб. 8-097-466-7174,
 E-mail:Generalotaman@rambler.ru <http://samlib.ru/t/twja/>

РІЧ ПРО БУДЖАЦЬКУ СІЧ

Часопис козаків Буджаку	№05(489) КВІТЕНЬ 2013	Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!
E-mail: Budzakkozak@ukr.net	Часопис заснований у жовтні 1991 року	http://Budzakkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

ЧАС ВИХОВУВАТИ ЛИЦАРІВ **Після нас не буде нас, а справи залишаться...**

Сучасний загальнодержавний сплеск цікавості до історії козацтва й зокрема уваги до його проблем пояснюється просто: йде формування національної еліти, яка спирається в своїй діяльності на національний – козацький! – досвід державотворення.

Історичні умови буття українського народу породили самобутній феномен – козацтво. Воно втілювало в собі фізичне і духовне здоров'я нації, інтелектуальну силу, життєздатність, оптимізм і енергію. Це була об'єднана, згуртована, ідейно і духовно зцементована, суворо дисциплінована національна сила, яка очолювала боротьбу проти чужоземних ворогів. Майже чотириста років тому козаки так виклали королівським послам свою роль і призначення: «Подібно до наших предків, хочемо й ми користуватися вольностями життя, маєтностями і свободами, що належать рицарським людям... Дбаємо про те, щоб так само, як ми отримали від своїх предків ті права і вольності, щоб і наші наступники прийняли їх цілими і непорушними, з примноженням слави. І щоб вони один після одного передавали їх у прийдешні часи».

Відродження козацьких традицій є надзвичайно потрібною і важливою справою. Постане сучасне українське лицарство – духовно постане Україна. Сьогодні нам належить продовжити велику місію козацтва. Козаки знову мають стати захисниками честі й гідності України, її традицій, її культури.

Народна мудрість говорить: якщо хочеш залишити про себе пам'ять на п'ятдесят років - вирощуй сад, на сто - будуй будинок, на тисячу - виховуй сина. Народ, що бажає зберегти себе в історії, повинен піклуватися про виховання своїх синів.

НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ ГОЛОВНЕ – УВАГА ДО ШКОЛИ

Держава живе й розвивається доти, доки в ній живе багатим духовним життям школа. А для цього школа повинна стати осередком зустрічі дитинства із справді загальнолюдським - дитинча має частіше зазирати у вічність - саме школа стоїть у витоків духовності суспільства...

Проблеми виховання дітей та молоді мені знайомі не з книг; тридцятип'ятирічний педагогічний досвід (двадцятирічний директорський), п'ятнадцятирічний досвід роботи на керівних посадах в органах державної виконавчої влади та органах місцевого самоврядування дають підстави робити пропозиції щодо його покращання.

Сучасний його стан загрозливий. Якщо рівень навчання в загальноосвітніх школах становить 0,6 від можливої одиниці, то рівень виховання - 0,3; поза школою взагалі панує антивиховання. Цей стан погіршується, бо практично не зроблено спроби змінити в країні ситуацію з мораллю на кращу і школа залишається єдиним гарантом виховання дитини порядною людиною, патріотом України. **Тому на сучасному етапі розвитку держави головне - увага до школи - первинному осередку формування громадянина, патріота.**

ГОЛОВНА МЕТА ОСВІТИ – ВИХОВАННЯ; ОСНОВНИЙ НАПРЯМОК СУЧАСНОГО ВИХОВАННЯ – ФОРМУВАННЯ ДУШІ

Рівень розвитку освіти - мірило рівня кваліфікації і культури будь-якого суспільства, важливий показник його прогресу або регресу. Найважливішою закономірністю розвитку системи освіти є єдність її структурних елементів: навчання і виховання. В системі освіти виховання відіграє провідну роль, а навчання є тільки засіб виховання. Навчання, відірване від виховання і без опори на нього розвиває тільки розум, накопичує знання і не може дати позитивних результатів. Лише поєднання навчання і виховання особистості формує у неї культуру самостійного мислення, розвиває і зміцнює духовні здібності і характер, формує світогляд, моральні норми і соціальну позицію.

Ми часто зустрічаємо людей назверх освічених, енциклопедично озброєних знаннями, а всередині в них пустеля, як говориться в Біблії, «гроші пофарбовані, поваплені» і тому в теперішній час нам потрібні люди не тільки озброєні знаннями, а й духовно, психічно, фізично спроможні розвивати творчі здібності свої та навколишніх; співпрацювати з людьми різних філософських, політичних, релігійних поглядів; здатні вирішувати проблеми сьогодення й майбутнього; особи з великим культурним та духовним потенціалом; особи **виховані**.

Досвід практичної роботи свідчить, що **головна мета освіти - виховання; навчання повинно бути підпорядковано вихованню.**

Школа - єдиний соціальний інститут, який, виховуючи учнів сьогодні, працює на перспективу. Саме тут висока професійна майстерність педагога-вихователя стимулює потребу школяра стати свідомішим, самовдосконалюватися, щоб реалізуватися як громадянин.

Виховання - це, в першу чергу, **щеплення моралі та створення** в учнів навичок життя в моральній атмосфері, бо глибока моральна криза в нашій країні є наслідком прогалин і в освітньому процесі, зокрема у недооцінці ролі духовності української національної школи, яка виступає одним із важливих елементів збереження і розвитку спільноти, її духовного ядра і постачає суспільству свідомих громадян, носіїв духовності.

Загальної системи народного виховання для всіх народів немає, у кожного народу своя, особлива, національна система виховання. Вона базується на рідній, національній мові.

Рідна школа – це головна основа національного життя держави, основа рідної школи – національне виховання. Наше національне виховання – це козацьке виховання, бо українці – нація козацька; козаки були типовими представниками рідного народу, вони втілювали волелюбний національний характер, відображали його потреби, інтереси, прагнення; і вони створили самобутню і високоефективну, близьку до європейської, національну систему освіти і виховання – козацьку педагогіку, яку впроваджують в свою роботу колективи навчальних закладів Південноукраїнського Задністров'я, бо творче впровадження в життя ідей і засобів козацького виховання має забезпечити формування фізично здорових, морально чистих і по-лицарськи мужніх та сильних духом громадян незалежної України. Тому, конкретизуючи основну мету освіти, наголошую - **виховання повинно бути національним.**

Зупинюся ще на декількох аспектах, які конкретизують основну мету освіти. **Перший**, що пов'язаний із розвитком режиму життя, - **розвиток усіх здібностей людини й особливо тих, які притаманні конкретній особі.** Якщо людину навчати та виховувати у тісній атмосфері одного фаху, то по сусідству із цим фахом утворюється вакуум, у який втягується «виховання вулиці», навички, отримані від таких ж вузьких фахівців. Тому виховання та підпорядковане йому навчання повинні готувати особу, моральну особу, особу, яка легко оволодівала б любим фахом.

Повідомляти відомості може телевізор, комп'ютер. Виховувати людину може тільки педагог-творець. Освіта, що підпорядкована завданням виховання - творчість, творчість особливо тонкої структури, що потребує уваги, загостреної інтуїції і, як всяка творчість, - **свободи.**

Педагог - творець, тому не потрібно ставати йому на заваді детальними вимогами програм, методичних вказівок. Якщо педагог щось особливо любить (творчість поета, письменника, художника, якийсь розділ математики, біології та ін.), то для нього необхідно надавати можливість прищепити цю любов своїм учням. Педагог мусить (хоча б якійсь мірі) прагнути вложити в учня хороші риси своєї особи. Небезпечно, коли хороший виконавець методичних вимог одночасно дріб'язковий, бездуховний та ін. Все це так або інакше відобразиться (можливо, не зараз) на його учнях.

З всього цього, впливає **другий аспект - школа повинна мати своє обличчя, а педагог повинен бути особою.**

Школа - це вихователі, викладачі, бібліотекар, працівники їдальні, й увесь її обслуговуючий персонал. Але головне (певна річ) - директор школи, який визначає її (школи) «особу», «душу», який створює в ній атмосферу доброзичливості до учнів й учителів між собою. Загальновизнано, що якість навчально-виховної роботи більшою мірою залежить від якості керівника школи, ніж від рівня педагогічної майстерності вчителів й вихователів. Неможливо педагогічним працівникам компенсувати негативний вплив першої особи. Тому я бачу **наступний аспект - ефективне управління можливе лише за умови, що особа-керівник бачить перспективу розвитку закладу, розуміє завдання і специфічні особливості його, володіє необхідними навичками керування колективом й має відповідні якості для цього.**

Школа - це й приміщення, чисті, привітні, красиві й індивідуальні. І, звичайно, у школі повинні бути й списки випускників (у нашій школі навчалися такі особи). Кожен має згадувати свою школу завдяки тому особливому, що було в ній. Тому **ще одна аспект - школа повинна мати свою репутацію, й для цього конче необхідно**

знати - хто з достойних людей її закінчив, а самій школі варто цікавитися долею своїх вихованців.

В підґрунті козацького гарту лежить щоденна практична робота козацьких організацій. Головна мета їх діяльності – формувати вільнолюбиву і незалежну особистість, козака-лицаря, мужнього громадянина, сутність якого розкриває козацьке гасло: **“Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!”**

Загально визнано, що суспільство засновується на ідеї моральності й цементується духовними прагненнями народу. Ідеологія козацтва фундується на таких засадах: Християнство (Православ'я), прагнення до Народовладдя та Самоврядування в організації свого життя й на усвідомленні святого свого обов'язку – захищати рідну українську землю й українську державність. Це стало в перебігу віків свого роду генетичною особливістю козацького характеру. Й в сучасному суспільстві, коли значний відсоток населення України розгубив, не мав або розміняв свої ідеали на «речовизм» та долари, козацтво за рядом обставин стає найбільш стійким носієм національно-історичних традицій українського народу, здатним зіграти роль свого роду каталізатора громадської самосвідомості, очолити всенародний рух за духовне відродження України-Батьківщини, бо **Козацтво має Кодекс Честі!**

Душу – Богові! Кодекс лицарської духовності козацтва.

Дедалі більше політичних і культурних діячів, учителів, батьків звертаються до християнських моральних цінностей як найбільш стійких, універсальних, не підвладних політичній та ідеологічній кон'юнктурі. Це означає, що сучасне українське суспільство поступово підходить до визнання й опанування етичних основ християнства, від яких воно було штучно відлучене протягом багатьох десятиліть і до яких у більшості людей навіть було сформовано різко негативне ставлення.

Ніхто не буде сперечатися, що віра є носієм духовності. Так воно і є, адже те, чого навчають в християнстві, спрямоване на забезпечення нашого духовного добробуту, і найперше гармонії нашого внутрішнього світу. Багато людей відвідують храми, вважають себе віруючими і повага до традицій та релігії свого народу стримує багатьох з них від хибних кроків. Свою роль тут відіграє і громадська думка, а тому людина буде намагатися жити і діяти так, щоб не було соромно перед людьми.

Лише розвинута моральність, лише прийняття абсолютних вічних норм співжиття допоможе у потрібну годину людині – вона не буде вагатися, втримається, не піде на умовляння, адже матиме приписи на всі випадки життя. А нагородою буде чисте сумління та гармонія внутрішнього світу...

Тому формування душі як основної якості людини, визначення її духовних пріоритетів, обґрунтування системи цінностей, на яких має базуватися життя дитини – основний напрямок сучасного виховання...

Життя – Батьківщині! Кодекс лицарської звитяги козацтва.

Козак: готовий боротися до загину за волю, честь і славу України; нехтувати небезпекою, коли справа стосується життя рідних, друзів, побратимів, долі Матері-України; з презирством і ненавистю ставиться до ворогів, прагне визволити рідний край від чужих заброд-завойовників; уміє доводити наукову неспроможність ворожих ідей і теорій, спрямованих на послаблення Української держави, на приглушення національної свідомості і самосвідомості, та встановлення національної несправедливості і нерівноправності; здатний відстоювати в будь-яких обставинах життя рідну мову, культуру, мистецтво, духовні традиції, гідність і гордість свого та інших народів; виявляє героїзм, подвижництво в творчій праці і в бою в ім'я свободи і

незалежності України; відстоює своє право бути господарем на рідній землі, володарем національних багатств, готовність нікому не давати на поталу своєї материзни і дідизни; здатний і готовий займатися постійно, в тому числі і в години можливого лихоліття, народотворчою і націотворчою діяльністю, будівництвом і зміцненням Української держави.

Серце – людям! Заповіді милосердя козацтва.

Козак: готовий допомагати найслабшим, найбеззахиснішим – дітям, створювати умови для їхньої радості, попереджувати їхні страждання, замінювати їм у разі необхідності батька і матір, брата і сестру; всебічно допомагає сиротам, вдовам, бабусям і дідусям, турботливо ставиться до безпомічних, постійна їм матеріально підтримує; надає допомогу хворим, інвалідам, потерпілим від злих людей, стихійних сил природи; здатний до співчуття, жалю до людей, які потрапили в біду; готовий допомагати будь-якій людині, щиро розділити з нею журбу, страждання, горе, зробити все для того, щоб їй стало легше.

Честь – нікому! Кодекс лицарської честі козацтва.

Козак: любить батьків, вірний у коханні, дружбі, побратимстві, товаришуванні, ставленні до Батьківщини, рідного народу; готовий турбуватися про молодших, зокрема дітей, усіх літніх людей і людей похилого віку; підкреслено шанобливо ставиться до матері, дівчини, жінки, бабусі; виявляє непохитну вірність ідеям, принципам народної моралі, національним і загальнолюдським цінностям; відстоює свободу і незалежність особистості, народу, держави, єдність і соборність українських земель; прагне роботи пожертвування на будівництво храмів, навчально-виховних закладів, просвітних установ, пам'яток історії та культури; готовий проявляти принциповість і непримиренність до зла, аморальності і наступальність у боротьбі з ними; здатний цілеспрямовано й систематично розвивати фізичні і духовні сили, зокрема непохитну силу волі і непоборну силу духу, можливості свого організму, займатися самопізнанням і самовдосконаленням; уміє скрізь і всюди чинити шляхетно, виявляти добротність, лицарські чесноти, глибоку історичну пам'ять, національну гідність і гордість; турбується про розвиток національних традицій, звичаїв, обрядів, бережливо ставиться до рідної природи, землі, примножує її багатств; прагне внести якнайбільший особистий внесок у підвищення добробуту рідного народу, його матеріального і духовного рівня.

ГОЛОВНЕ ЗАВДАННЯ ШКОЛИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ – ПРОТИСТОЯННЯ БЕЗДУХОВНОСТІ, РУЙНАЦІЇ МОРАЛІ

Труднощі та проблеми школи впливають із сучасних труднощів громади - економічних, демографічних, соціальних.

Термінове розв'язання всіх проблем школи неможливо (особливо соціально-економічних, фінансових, частково методичних), але проблеми виховання ми повинні вирішувати негайно; **головне завдання школи на сучасному етапі - протистояння бездуховності, руйнації національної моралі.**

Громада живе й розвивається доти, доки в ній живе багатим духовних життям школа, тому школа повинна і може стати осередком духовності, берегинею духу громади; для цього **вона має бути відкритим навчально-виховним закладом з громадсько-державним управлінням.**

Один з шляхів вирішення проблем сучасного виховання учнів – **національно-патріотичне виховання у формі козацько-лицарського гарту («лише виховуючи українця, можна виховати українця»)** та розумні ідеологізація і політизація виховного процесу (формування патріота, громадського діяча починається з його

участі в діяльності дитячих і юнацьких громадських організацій); якби мали таке виховання, 7 млн. українців-шукачів долі за кордоном наводили б лад сьогодні на своїй землі, в своїй державі; а це - не найгірші громадяни.

Неможливо виховати особистість тільки в школі; **школа виховує разом із сім'єю, виробничими колективами, громадою.**

У вихованні національно свідомих козака та козачки є чотири ступеня (етапи): **родинно-дошкільний гарт козаченяти та леліняти, родинно-шкільний гарт козака та лелі, джури та дани, громадсько-родинний гарт молодика та берегині, громадсько-родинний гарт козака та козачки.**

Кожен з етапів козацько-лицарського гарту має свої особливості й проводиться:

1. Родинно-дошкільний – через роботу з батьками дошкільнят та введенням спеціальних курсів до програми дитячого садочка.

2. Родинно-шкільний – у формі роботи школи козацько-лицарського гарту: А.Класна робота за рахунок шкільного компоненту (варіативної складової навчального плану) з основних дисциплін козацько-лицарського виховання. Б.Позакласна робота за рахунок годин гуртків, у формі Козацької республіки (самоврядування учнівського колективу) та класних козацьких загонів. В.Позашкільна робота у формі діяльності дитячо-юнацької організації «Молода Січ» Українського козацтва.

3. Громадсько-родинний – у формі діяльності учнівського куреня Українського козацтва та місцевого осередку жіночої громади Українського козацтва.

4. Громадсько-родинний таборовий - на всіх етапах козацького гарту (в тому числі й у «вишах») - через систематичний фізичний, психологічний, трудовий, морально-духовний вишкіл.

Основна мета сучасного козацько-лицарського гарту – **формування в родині, школі і громадському житті творчу особистість козака-лицаря, захисника рідної землі з яскраво вираженою українською національною свідомістю і самосвідомістю, світоглядом і характером, високою мораллю і духовністю.**

У період розбудови незалежної України у громадському, шкільному і родинному житті нам потрібен насамперед **культ лицарства**: лицарський дух не дасть нудити у духовній ницості, історичному безпам'ятстві; тому включення потенціалу козацько-лицарської духовності у виховний процес значно активізує формування вільної, з стійкими морально-вольовими якостями, силою духу особистості.

Українська козацька духовність – це **історично сформована система духовних багатств лицарської верстви рідного народу**, яка виробила і в своєму бутті, способу життя відобразила найвищі цінності його національної душі, філософії, характеру, світогляду, моралі, правосвідомості, естетики; це лицарська духовність, компоненти якої розвиваються у напрямі довершеності, найглибшого відображення потреб, інтересів української нації, держави.

Практичний досвід стверджує, що школа козацько-лицарського гарту може (й повинна!) бути центром духовного життя, берегинею духу громади, але для цього їй потрібно бути **національній, мати національно налаштовані кадри, лицарів духовності у самій школі, а в підґрунті – сформовану громадську думку та козацькі звичаї і традиції громади.**

Козацько-лицарський напрямок в сучасній педагогіці я особисто вважаю найперспективнішим напрямком в теорії сучасного виховання громадянина, патріота України; за цим напрямком майбутнє; він буде слугуватиме підґрунтям державної системи виховання, бо ми, браття, козацького роду!

ШКОЛА КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО ГАРТУ – ОСНОВА СУЧАСНОЇ СИСТЕМИ ВИХОВАННЯ КОЗАКА ТА БЕРЕГИНИ

Загально визнано, що у період моральної кризи, дегероїзації і деморалізації значної частини нашого суспільства творче відродження культурно-освітніх і виховних національних козацьких традицій – одна з необхідних і найважливіших граней зміцнення могутності України.

Офіційна українська педагогіка не заперечує того, що козацтво стало найдосконалішою формою вияву генетично закодovаних здібностей і можливостей нашого народу. І тому в концепції національного виховання реалізація науково обґрунтованих і випробуваних історією козацько-лицарських виховних традицій – вважається одним із найефективніших українознавчих підходів у навчально-виховній роботі.

Школа козацько-лицарського гарту (виховання) – громадський (на базі загальноосвітньої школи) навчально-виховний заклад нового типу, покликаний дати учням додаткову козацько-лицарську освіту, забезпечити їх надійний духовний зв'язок з предками, розвинути стосунки з сучасниками і зорієнтувати козачат на інтереси нащадків, бо творче відродження в житті ідей і засобів козацької педагогіки має забезпечити виховання фізично здорових, морально чистих і по-лицарські мужніх та сильних духом громадян незалежної України.

Концепція школи цього типу звертає увагу педагогів на виховний потенціал Кодексу буття Українського козацтва, куди входять Кодекс лицарської честі, Кодекс лицарської духовності та Заповіді милосердя. Впровадження в виховну роботу вимог Кодексів забезпечує формування та виховання такого духовного стану молоді – молодих громадян України, козаків, яке в народі збереглося як розуміння козацького духу, того особливого соціального положення українського козацтва в суспільстві, яке слугувало опорою народу і державі протягом віків.

У практичній роботі школи козацького гарту дотримуються **основних змістовних компонентів сучасного козацько-лицарського виховання молоді**, які втілені у наступних циклах і напрямках навчального плану школи цього типу:

	Цикли предметів (блоки)	Напрямки	Девіз напрямку (основна ідея)
I	КУЛЬТУРА ТІЛОВИХОВАННЯ (Напрямки 1,2).	1. Система здоров'я.	Від козацьких секретів здоров'я, тіловиховання – до олімпійських вершин.
		2. Козацька військова справа.	Рідну Україну захищай по-лицарському, до загибелі.
II	ДУХОВНА КУЛЬТУРА (Напрямки 3,4,5).	3. Родовід.	Козацькому роду нема переводу.
		4. Традиції.	Любіть Україну, як сонце любіть.
		5. Козацька культура.	Козацькими шляхами – до висот української духовності.

III	КУЛЬТУРА ПРЕДМЕТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ (Напрямки 7,8).		6.Природа.	Плекати український храм природи.
			7.Праця-навчання.	Всеукраїнська толока, особиста праця – тобі, Державна Україна.
			8.Наука-техніка.	Науку і техніку – на службу нації, Україні.
IV	СОЦІАЛЬНА КУЛЬТУРА (Напрямки 9,10).		9.Державна-нація.	В душі і серці кожного із нас – Соборна Україна.
			10.Історія козацтва	Козацька наша слава не вмере, не поляже.

Лише виховуючи українця, можна виховати українця. Тому історія вчить, що ефективно те, що утверджує своє. А своє у нас – козацтво – спосіб життя вільної людини, яка зі зброєю в руках захищала Богом дані їй вольності й права.

Навчально-виховні заклади, що працюють в напрямку козацько-лицарського виховання, функціонують за універсальними законами розвитку соціальних систем, тому потребують комплексу основних концептуально-методичних документів. Ці документи розроблені автором статті, пройшли апробацію в навчально-виховних закладах козацького спрямування Південноукраїнського Задністров'я, надруковані та виставлені в Інтернеті:

1. Тимофєєв В.Я. Школа козацько-лицарського виховання – Березиня духу села. Журнал «Наша школа» (Одеса), №5-6, вересень-грудень 2000.

2. Тимофєєв В.Я. Організація учнівського самоврядування в школі козацько-лицарського виховання. Журнал «Наша школа» (Одеса), №2, березень-квітень 2002.

3. Тимофєєв В.Я. Адамівський курінь «Молодої Січі». Всеукраїнський громадсько-політичний тижневик «Освіта» (Київ), №52, 06-13.11.2002.

4. Тимофєєв В.Я. Адамівська Січ – школа козацько-лицарського виховання. Вид. «Петрекс». Білгород-Дністровський. 2004. <http://kozakbiblio.web-box.ru/optimisation.html/suchasna-kozacka-pedagogka/timofv-vja-adamvska-sch-shkola/>

5. Тимофєєв В.Я. Виховання козака-лицаря. Вид. СПД СП. Білгород-Дністровський. 2007.

6. Тимофєєв В.Я. Дитячий та юнацький козацький рух. Вид. «Отаман». Білгород-Дністровський. 2009. <http://www.osvita.org.ua/referat/pedagogics/4673/>
<http://kozakbiblio.web-box.ru/optimisation.html/suchasna-kozacka-pedagogka/timofv-vja-kozackij-ditjachij-ta/>

7. Тимофєєв В.Я. Козацький гарт. Вид. «Отаман». Білгород-Дністровський. 2011. <http://kozakpedagog.webstolica.ru/info> <http://kozakbiblio.web-box.ru/optimisation.html/suchasna-kozacka-pedagogka/timofv-vja-kozackij-gart/>

8. <http://Budzakkozak.webstolica.ru/> <http://Kozakpedagog.webstolica.ru/>

9. <http://www.proza.ru/avtor/timeich/> <http://Kozakbiblio.web-box.ru/>

10. <http://samlib.ru/t/twja/>

11. <http://subscribe.ru/archive/history.cossacksdom/201101/19220221.html>

12. http://samlib.ru/u/ushanowa_s_w/ <http://www.cossackdom.com/enciclopr.html>

В.Я.Тимофєєв, отаман Буджацького козацтва.

Наклад 500 екз. Передруковувати й поширювати дозволяю. Редактор Тимофєєв В.Я.
м. Білгород-Дністровський Одеської області. Тел. моб. 8-097-466-7174,
E-mail:Generalotaman@rambler.ru <http://samlib.ru/t/twja/>

РІЧ ПРО БУДЖАЦЬКУ СІЧ

**Часопис
козаків Буджаку**

**№06(490)
КВІТЕНЬ
2013**

**Душу – Богові!
Життя – Батьківщині!
Серце – людям!
Честь – нікому!**

E-mail: Budzakkozak@ukr.net

**Альманах заснований
у жовтні 1991 року**

<http://Budzakkozak.webstolica.ru/>

Прочитай та передай товаришу!

СУЧАСНЕ КОЗАЦТВО БУДЖАКУ

...Історія вчить, що ефективно те, що утверджує своє. А своє у нас – козацтво – спосіб життя вільної людини, яка із зброєю в руках захищала Богом дані їй вольності й права...

Буджак – це територія останніх козацьких військ на теренах України (із кінця XVIII ст. і до останньої чверті XIX ст. козацтво, як чинник військової та адміністративної влади, трьома хвилями – мазепинці, некрасівці, запорожці - переміщується на Задністров'я-Буджак). В межиріччі Дунай-Дністра, змінюючи одне одного, існують останні козацькі війська на теренах України: Кіш Подністрянської Січі (1775-1782; під тиском Росії турки переселили його за Дунай, де й було створено Задунайську Січ), Вірних козаків (1783-1788), Чорноморське козацьке (1788-1807), Усть-Дунайське козацьке (1807), Усть-Дунайське Буджацьке козацьке (1807-1827), Дунайське козацьке (1828-1856), Новоросійське козацьке (1856-1869). Столицею козацьких військ був Акерман (сучасний Білгород-Дністровський). Із 1856 року столиця – Миколаївка-Новоросійська, але більшість адміністративних установ війська залишалися в Акермані до 1863 року. В 1869 році, у зв'язку із загальною реформою козацьких військ, останнє козацьке військо на теренах України було ліквідоване і козаків переведено до розряду державних селян. Але вже в кінці XIX століття, при проведенні перепису населення Російської імперії, близько 70% мешканців станиць та станів Акерманського повіту вважали себе козаками, або вихідцями з козаків.

У 1917 році на Буджаку знову, в новій якості, відродилося козацтво. Воно відіграло важливу роль в політичному і культурному житті краю, намагалось будувати Буджацьку козацьку республіку, маючи зв'язки із кубанцями та донцями, отаманська верхівка яких мріяла про створення Кубанської та Донської республік. Головною військовою силою Буджацької республіки повинні були стати некрасівці, селянське ополчення "вільних козаків", січових стрільців, підрозділів українських козацьких дивізій сірожупанників, синьожупанників. До літа 1918 року на Буджаку діяли козацькі загони селянської армії батьки Махна, Чорноморське повстанське козацьке військо (загони отаманів С.Заболотного, Дерев'яги, Я.Кошового, Солтиса, Боровського, Кіршула, Карого, Коваленки, Стратіївського, Солоненка, І.Деркача, Бондаренка, Шевченка), Одеського українського військового Коша (отаман - І.Луценко), Гайдамацькі курені (отаман – О.Сахно-Устимович), Союзу української молоді (Одеська Січ), Татарбунарська козацька сотня. Є свідчення, що за часів румунсько-боярської та німецько-фашистської окупації (1918-1944) на Задністров'ї діяли підпільні козацькі організації. У післявоєнний період до початку 70-х років на Задністров'ї існували мистецько-культурні нелегальні, напівлегальні та легальні козацькі гурти, які дали початок Задністровому осередку Українського Вільного козацтва, що діяло на теренах Буджаку в 1973-1987 роках...

Сучасне козацтво Буджаку пройшло в своєму розвитку ряд етапів: **Етап «Вільнокозацький», 1973-1987.** В 1970-ті роки цього періоду мистецько-культурні нелегальні, напівлегальні та легальні козацькі гурти («Вусачі» та ін.), трансформуються в аморфну мережу неструктурованих та слабоструктурованих осередків (нащадки мазепинців та запорожців - Білгород-Дністровський район – **Білгород-Дністровський** (М.Русін, М.Бевз), **Старокозаче** (О.Кочубинський), **Петрівка** (В.Негода), **Переможне-Папушойя** (В.Сергєєв), **Турлаки** (С.Федоров), **Стара Царичанка** (Г.Городецький), **Нова Царичанка** (С.Стеценко); нащадки запорожців та некрасівців - Кілійський район – **Кілія** (Л.Суворов, І.Малий), **Вилкове** (Л.Соколов, М.Маковецький), **Мирне** (В.Казаков),

Трудове (Ф.Задорожний), **Шевченкове** (Х.Юрченко), **Приморське** (В.Мішков); нащадки некрасівців та запорожців - Ізмаїльський район – **Ізмаїл** (В.Корнев, І.Лісовий), **Стара Некрасівка** (В.Селезньов), **Муравльовка** (Д.Макаров, Я.Тимофєєв), **Першотравневе** (П.Волошук), програми діяльності яких практично не мають чіткого ідеологічного спрямування, зосереджуючись на мистецькому та військово-спортивному напрямку й лише некрасівці ще й на духовному (старовірство). Після 1983 року виникає більш-менш організована мережа козацьких осередків, що вочевидь пов'язано із «перебудовою» та налагодженням контактів із зарубіжними козацькими організаціями Європи та Америки, зокрема із Українським Вільним козацтвом, козацьким земляцтвом Болгарії та нащадками козаків Румунії (некрасівці-липовани-старовіри та запорожці). Мережа ця не мала єдиного центру управління. Ініціаторами створення осередків, як правило, виступали родові старійшини та козацька молодь.

Етап «Розбудовний». 1988-1991. Створюються неформальні легальні козацькі гурти в Адамівці – **осередок Задністрового козацтва** (отаман В.Тимофєєв, козацька старшина В.Гуцан, В.Гончаров, Д.Завацький, А.Редько та ін.), в місті Білгороді-Дністровському – **Буджацький осередок** (отаман І.Деордиця, козацька старшина – Б.Устименко, В.Місюк, О.Зуєв та ін.) та **Задністровий осередок** (отаман А.Токарев, козацька старшина М.Слепухн, Ю.Корнев, В.Кучер та ін.), в Білгород-Дністровському районі – **Задністрова паланка** (отаман Л.Городецький, козацька старшина Є.Костецький, П.Білоусенко, А.Берлізов, Г.Марин, Д.Серцевич, Ф.Панайт, Ю.Денисов та ін.); козаки-задністровці беруть участь у святкуваннях 300-річчя Запорозького козацтва, Дня козаків Півдня Бессарабії; видається регіональна газета «**Козацький вісник**» (редактор В.Тимофєєв).

Етап «Перехідний». 1992-1995. Створюються неформальні та формальні козацькі громадські організації, активізується їх діяльність – **Буджацьке січове козацьке військо** (отамани І.Деордиця, кн. В.Долгорукий-Аргутинський, козацька старшина М.Скляренко, Б.Устименко, О.Ступак, М.Вітряк, В.Бойчев, О.Зуєв, В.Місюк, О.Черв'як, В.Воробйов, Г.Мельниченко та ін.), **Білгород-Дністровська паланка** (отаман Л.Городецький, козацька старшина Є.Костецький, П.Білоусенко, А.Берлізов, Г.Марин, Д.Серцевич, Ф.Панайт, Ю.Денисов, П.Смаглій, В.Тимофєєв, Є.Хоменко, І.Хоменко, А.Майстро, В.Якименко, Г.Римський та ін.), **Задністрове земляцтво** Всесвітньої спілки козаків (отаман М.Слепухін, козацька старшина Ю.Корнев, А.Токарев, Ю.Ломовцев, В.Кучер, Г.Антонов, О.Некрасов, С.Пронін, Г.Глушенко, Є.Дмитренко, Ю.Харчук та ін.), **Адамівський осередок козацтва** – Адамівський курінь Задністрового козацтва (отаман В.Тимофєєв, козацька старшина А.Редько, В.Гончаров, В.Гуцан, Д.Завацький, М.Маринеску, А.Кульчицький, Ю.Ніколайчук, В.Рибальченко, О.Чеботюк, В.Тимофєєв-молодший, Р.Куліков, О.Козаченко, І.Одорожа, В.Білоус, Ф.Козубенко, В.Козубенко, Ю.Лавриненко, С.Подолько, В.Деревенча, Д.Лазуренко, Ф.Макаренко, С.Макаренко, С.Редько, О.Харченко, І.Гамар, А.Антонюк, І.Даниленко та ін.), починається робота із вивчення козацької виховної спадщини в **Білгород-Дністровському училищі** Південноукраїнського державного педагогічного університету (викладачі В.Юрченко, В.Лобанова, О.Виштак, І.Головань), видаються три частини збірки «**Козацтво**» (В.Тимофєєв).

Етап «Рєєстровий». 1996-1999. Проходить державна реєстрація козацьких громад, створюються нові козацькі організації – **Білгород-Дністровське міжрайонне козацьке товариство пасічників** (отаман Л.Городецький, козацька старшина А.Берлізов, П.Білоусенко, І.Денисів, І.Тищенко, Ф.Панайт, А.Миряков, М.Савчин, Я.Арезда, Г.Марин, Д.Серцевич, Ю.Денисів, М.Скляренко, М.Дейна, І.Лісицин, В.Тимофєєв, В.Тимофєєв-молодший, В.Гуцан, Л.Гречко, Д.Завацький, І.Гамар, А.Майстро, В.Якименко та ін.), **Білгород-Дністровський міський Кіш** (отамани М.Скляренко, О.Царенков, козацька старшина В.Бойчев, Б.Устименко, М.Дейна, В.Воробйов, О.Черв'як, В.Павлюк, М.Скиба та ін.), **Саратське районне козацьке товариство** (отаман С.Іванов), **Ізмаїльський міський курінь «Наливайко»** (отаман А.Гриченко), **Татарбунарське районне козацьке товариство** (отаманша О.Гусаренко), залучаються козаки до співпраці із владою, створюються козацькі художні колективи - **духовий оркестр** (керівник С.Радченко); створюються школи козацько-лицарського виховання та джурові осередки в школах – **Долинівській** (директор Т.Тома, завуч М.Долгошеєнко, педагог-організатор Т.Молчанова), **Старокозацькій** та **Молозькій** (педагог І.Лісицин), **Миколаївсько-Новоросійській** (завуч В.Фоменчук, педагог-організатор Г.Настаченко), **Адамівській** (директор В.Тимофєєв, завуч П.Лавриненко, педагог-організатор В.Гриценко, педагоги С.Тимофєєва-молодша, В.Вронська, Н.Галицька, К.Граждан, Р.Буравицька, І.Корженко та ін.), **Випаснянській №1** (педагог В.Гавриленко), видається регіональна газета «**Джура**», «**Козак**» із додатками (редактор В.Тимофєєв).

Етап «Установчий». 2000-2005 рр. Створюються районна та міська Координаційні ради з питань розвитку козацтва при голові райдержадміністрації (голова П.Ігумнов) та міському голові, затверджуються районні заходи із розвитку козацтва (2002-2005 рр.), створюються джурові осередки в школах: **Турлацькій** (директор Т.Тодорова, педагог В.Чумаченко, педагог-організатор

Л.Коваленко), **Вигінській** (директори В.Біленко, О.Вдовиченко, педагоги А.Берлізов, М.Полішук), створюються козацькі художні колективи: **хор української народної пісні «Мрія»** (керівник І.Зорило), **ансамбль української народної музики «Веселка»** (керівники М. та В. Нікіруй), **ансамбль української народної музики «Гроно»** та **гурт «Русичі»** (керівник Б.Нікіруй), **народна хорова капела – пошуково-дослідницький фольклористичний гурт «Алкалія»** Будинку культури с. Старокозаче (керівник В.Вареник), створюються нові козацькі організації: **Білгород-Дністровський міський Кіш** (отамани М.Скляренко, В.Гавриленко, О.Мица, козацька старшина В.Бойчев, Б.Устименко, М.Дейна, В.Воробйов, О.Черв'як, В.Павлюк, М.Скиба, С.Горлачов, В.Кулинський, І.Оленев, Б.Вітряк та ін.), **Окружний полк ім. П.Орлика** (отамани О.Царенков, М.Врублевський, козацька старшина В.Єремєєв, П.Лабунець, І.Мамонтов, С.Ковалів, М.Скиба та ін.), **Окремий курінь ім. С.Білого** (отаман П.Городниченко, козацька старшина Ю.Сокорев, О.Сокорев та ін.), **курінь Війська Запорозького** (отаман М.Возний, козацька старшина В.Жуковський, В.Лесін та ін.), **Монашівська сотня** (отаман В.Ткаченко, козацька старшина В.Парпалак та ін.), **Білгород-Дністровське районне товариство ЧКЗ** (отаман В.Білоус, козацька старшина О.Яровий та ін.), **Болградське районне козацьке товариство** (отаман В.Копитін), **Кілійське районне козацьке товариство** (отаман М.Сокольников), **Кілійський районний осередок Соборного козацтва України** (отаман А.Палій), **Ізмаїльський районний осередок Придунайсько-Ізмаїльського козацького товариства** (отаман Ю.Закіров), **Ізмаїльське районне козацьке товариство** (отаман С.Желязков), **Придунайська Січ** (отаман М.Деревенча), **Ізмаїльська паланка козацтва Запорозького** (отамани М.Підпригора, В.Ромашук), **Бессарабський полк** (отаман), **КЮМІР «Шквал»** (керівник В.Тимофєєв), **Задністрова Січ** (отаман В.Тимофєєв, козацька старшина В.Смаковський, В.Лукашевський, М.Дейна, О.Царенков, В.Єремєєв, Б.Устименко, В.Тимофєєв-молодший, І.Лелеченко, О.Черв'як, В.Павлюк, Ю.Щербина, А.Кривенко, М.Скибенко та ін.), **жіноча громада** (керівник Л.Горлачова), **військово-спортивний клуб «Патріот»** (керівник В.Гавриленко), **клуб «Козачка»** (керівник Л.Васелінга), видається газета **«Річ про Адамівську Січ»**, **«Річ про Буджацьку Січ»** (редактор В.Тимофєєв), друкується двадцятитомник **«Архіви козащини Задністров'я»** (С.Тимофєєва-молодша, В.Тимофєєв).

Етап «Програмний». 2006-2010 рр. Приймаються районні програми розвитку Українського козацтва на 2008-2010 роки та Патріотичного гарту молоді на 2010-2012 роки, створюються районна Рада керівників громадських організацій козацького спрямування (керівник В.Тимофєєв) та районна Координаційна рада з підтримки розвитку Українського козацтва (керівник П.Ігумнов), проводиться цикл семінарів-тренінгів **«Козак-лідер-2007»**, **«Козацька громадська Рада-2010»**, святкується 20-тиріччя Задністрової Січі, проводяться виїзди делегації козаків Задністров'я на Ради в **Київ, Конотоп, Тернопіль, Єнакієве, на Хортицю**, створюються **Шабівський** (отамани М.Скибенко, Г.Хохлачов), **Затоцький** (отаман Б.Шевчук) та **Адміністративний** (отаман В.Каланжов) **осередки козацтва, громадська організація «Козачка»** (керівники Л.Васелінга, О.Шепельська), створюються джурові та данові осередки в школах – **Випаснянській №2** (керівник А.Кривенко), **Салганській** (директор О.Тиханська), **Великомар'янівській** (директор М.Чороба), відновлюється діяльність джурових та данових осередків в школах – **Вигінській** (директор О.Вдовиченко), **Старокозацькій** (керівник Ю.Щербина), **Михайлівській** (директор), створюються козацькі художні колективи **«Отаман та Берегиня»** (керівник В.Тимофєєв), **«Кредо»** (керівник Л.Царевська), видаються газети **«Річ про Січ»**, **«Козацтво Задністров'я»**, **«Слава і Честь»**, **«Козак Задністров'я»** (редактор В.Тимофєєв), друкується семитомник **«Сучасне козацтво Південноукраїнського Задністров'я»** (В.Тимофєєв), створюються сайти Задністрової Січі – **«Козацтво Задністров'я»**, **«Козацтво Буджаку»**, **«Козацтво Придунав'я»**, **«Козацтво межиріччя Дунай-Дністро»**, **«Козацька педагогіка»**, **«Історія козацтва Задністров'я»**, **«Козацько-лицарське виховання»**, **«Історія Задністрового козацтва»** (модератор В.Тимофєєв).

Етап «Сучасний». 2011-т.ч. Приймаються районні програми розвитку Українського козацтва на 2011-2015 роки, патріотичного виховання дітей та молоді «Патріот» на 2013-2015 роки, оновлюється районна Рада керівників громадських організацій козацького спрямування (голова С.Петренко), друкується п'ятитомник **«Архіви козащини Буджаку»**, семитомник **«Архіви козащини Одещини»**, 12-томна енциклопедія сучасного козацького руху Буджаку **«Лицарі України»** (С.Ушанова, В.Тимофєєв), створюється Всеукраїнський сайт **«Козацька бібліотека»** (модератор В.Тимофєєв) та ін.

Як ми маємо відроджувати козацтво? Яким повинно бути сучасне козацтво? Історія невблаганна: ніщо не повертається в традиційних формах, час диктує свої. Не всі форми відповідають сучасності і в козацькій діяльності: нині інший тип виробничих відносин, побуту, потреб та свідомості. Але козацький дух не втрачає сили, енергії, цілеспрямованості. Тому не можуть не використовуватися такі принципи козацтва, як любов до сім'ї, роду і нації; до рідної природи, оселі,

землі; дух лицарства і волелюбності, життєносний дух побратимства; дух особової, соціальної і національної самосвідомості, гідності та честі...

Що ми маємо в історичному підґрунті Буджацького козацтва? **Козацтво Буджаку XVIII століття**: це громади мазепинців, що живуть за традиціями Доби Козаччини; це громади некрасівців, що живуть за Заповітом Гната Некраси; це Вольниця, що живе за Звичаєвим кодексом Запорозького козацтва – Кіш Подністрянської Січі, який розташувався від Акерману до Бендер та Задунайська Січ (під тиском Росії турки переселили Подністрянську Січ за Дунай). **Козацькі війська на Буджаку останньої чверті XVIII-XIX століть** – це державна структура й були ці війська на службі Російської імперії - Вірних козаків, Чорноморське козацьке, Усть-Дунайське козацьке, Усть-Дунайське Буджацьке козацьке, Дунайське козацьке, Новоросійське козацьке. **Козацтво Буджаку першої чверті XX століття** – короткий час незалежності, але новоявлені отамани-гетьмани не змогли відродити минулу славу (чи за браком часу, чи завадили особисті амбіції, що стали на перепоні згуртуванню).

На порубіжні XX-XXI століть козацтво Буджаку опинилося на перепутті, в туману проблем, а козацькі осередки («реєстрові», «громадські», «вільні», «звичаєві») міркували - що відроджувати? Традиції мазепинців, некрасівців, Січі? Устрій Буджацьких козацьких військ XIX століття? Козацтво доби Скоропадського? Брати приклад з сучасного козацтва Росії? Там козацтво на протязі віків співпрацювало із владою (співпрацює й сьогодні), тому має закон про козацтво та спеціальне управління при президентові.

На Буджаку відбувалися Ради та наради, круглі столи та конференції, дискусії та консультації й, нарешті, в кінці 2010 року був розроблений проект програмного документу козацтва Буджаку – «**Місія Буджацького козацтва**», який дотепер слугує фундаментом для розробки всіх основних документів козацьких організацій Буджаку, а на початку 2011 року затверджений **перспективний план розвитку Буджацького козацтва**, за яким діяльність організацій зосереджується на вирішенні актуальних проблем козацького життя:

Розділи, напрямки	Школи козацького гарту	Молода Січ	Козацькі осередки
I. Культура тіловиховання: 1. Система здоров'я. 2. Козацька військова справа.	<i>Семінар «Актуальні проблеми козацького самоврядування».</i>		
	<i>Гра «Джура» («Січ»).</i> <i>Гра «Патріот».</i> <i>Кадетка.</i> <i>Сезонні таборування.</i>	<i>Військові збори-гра (таборування).</i>	<i>Військові збори-гра (таборування).</i>
II. Духовна культура: 3. Родовід. 4. Традиції. 5. Козацька культура.	<i>Збір матеріалів та друк збірок «Життєписи та спомини козаків-ветеранів».</i>		
	<i>Козацький родовід.</i>	<i>14-рік Традицій.</i> <i>Козацькі ритуали.</i>	<i>Регіональний козацький музей.</i>
III. Культура предметної діяльності: 6. Природа. 7. Праця-навчання. 8. Наука-техніка.	<i>Окремий загін Характерників (МНС, ГО-ТО, ДТСААФ).</i>		
	<i>Осередок МАН-Характерників при ЦПОВ.</i>	<i>Осередки Характерників «Молоді Хорти», «Сірі Хорти».</i>	<i>Альманах «Річ про Буджацьку Січ».</i>
IV. Соціальна культура: 9. Держава-нація. 10. Історія козацтва.	<i>Збір матеріалу для написання сучасної історії козацтва Задністровщини-Буджаку.</i> <i>Громадські козацькі ради при сільських радах.</i> <i>Школа козака-депутата місцевої ради.</i>		
	<i>Школа лідера козацького шкільного самоврядування.</i>	<i>Семінар для козацьких молодіжних лідерів.</i>	<i>Школа-семінар для керівного складу козацьких осередків.</i>
<i>Програма розвитку козацтва Буджаку: 2002-2005, 2007-2010, 2011-2015;</i> <i>Програма патріотичного гарту молоді: 2010-2012, 2013-2015.</i>			

В.Тимофєєв, С.Ушанова.

РІЧ ПРО БУДЖАЦЬКУ СІЧ

Часопис козаків Буджаку	№07(491) КВІТЕНЬ 2013	Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!
E-mail: Budzakkozak@ukr.net	Часопис заснований у жовтні 1991 року	http://Budzakkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

ЗВЕРНЕННЯ ДО КОЗАЦТВА УКРАЇНИ

Шановні брати-козаки! Сестри-козачки! Десять років тому загальнодержавний сплеск цікавості до історії козацтва й зокрема уваги до його проблем пояснювався просто: **формувався національна еліта, яка мала спиратися в своїй діяльності на національний – козацький! – досвід державотворення**, що, за логікою розвитку, повинно було привести до кількісного та якісного зростання впливу козацтва на розвиток української державності: Укази Президента України та Національна програма розвитку Українського козацтва на 2000-2005 роки надавали для цього всі можливості.

Але, процес цей в останні 10 років мав стійку тенденцію до згасання, а сучасне українське козацтво не спромоглося зайняти достойне місце в державі. На жаль, в цьому винне... козацтво: воно сьогодні на Україні, як і колись, – розпорошене на лівих і правих, на червоних і помаранчевих, на синіх і білих, на католиків, протестантів і православних, на характерників і язичників-поганців, на реєстровиків, вільних і запорожців. Розпорошене без надії, не маючи ідеології, стратегії і тактики...

Надію може дати Козацький Звичаєвий Кодекс, а перспективу розвитку – розробка ідеології, стратегії і тактики діяльності українського козацтва на сучасному етапі державотворення. Дозволю собі декілька зауважень до цієї тези.

1. Ідеологія козацтва. Відсутність чіткої, хоча б коротко сформульованої козацької концепції-ідеології, свого добре налагодженого пропагандистського апарату, своєї преси дає можливість антикозацьким силам на всіх рівнях в різних виданнях, в правоохоронних органах та владних структурах вести скажену атаку на козацтво, використовуючи найменші негативні явища та факти, що проявляються в козацькому русі. Припинити це можливо, треба лише мати свою ідеологію, а провідниками й розповсюджувачами козацької ідеології мають бути козаки, добре освічені, із високим інтелектом, віддані справі відродження козацтва, а не випадкові люди із низьким освітнім рівнем.

2. Стратегія козацтва: вистояти, зберегтися, перемогти. Вистояти. Це уникнути спокуси можливості легких заробітків. Проявити стійкість під тиском й погрозами, зберегти дисципліну, не піддаватись загальному занепаду духу, зберегти єдність, безжалісно викривати зрадників, укорінену агентуру, яка працює на розкол під благовидними привидами заміни отаманів на більш достойних, ділення козаків за різними признаками: червоний-білий, реєстровий-нереєстровий,

вільний-характерник. **Зберегтися.** Важливо усвідомити: ми всі козаки і всі рівноправні. Кожен повинен робити свою справу: один служить, взявши зобов'язання державної служби для себе через військо, але він козак війська – великого організму, який, в свою чергу, частка цілого – Козацтва; другий працює на заводі, обробляє землю, сіє, дітей виховує, у Храмі служить, службу несе в правлінні війська, відділу, краю, станиці. Без другого не буде повноцінного першого. Так було в Козацтві завжди. Не можна сьогодні лукавим нашим супостатам дати виділити першого й забути другого. Це буде кінцем Козацтва й початком становленням під видом Козацтва найманства. **Перемогти** для нас – зайняти те саме місце в системі державних відношень, яке займали наші діди до розкозачування. Переможемо, якщо встоїмо перед спокусою отримати подачку, зрадити великій справі повного становлення козацтва. Нехай кожний пам'ятає й знає, що шлях, по якому ми з вами йдемо за волею Господа нашого, не гра в козачків-отаманчиків. Тут немає більше місця вибору між «хочу-не хочу». Є жорстке «треба». Треба сьогодні триматися всім разом, йти всім разом до кращої долі задля нас всіх.

3. Тактика козацтва. Тактика – це відповіді на питання: Що для нас є українське козацтво у минулому й сучасному часі? Що ми активно «відроджуємо» й намагаємось «використати»? Чи зможе козацтво зайняти свою нішу в ХХІ столітті? Як в сучасних умовах силами громадської організації відродити тип козака-лицаря? На якій основі відроджувати козацтво? Ми розуміємо – найголовніша проблема козацтва – визначити свою роль у соціально-політичному житті сучасного суспільства. Вважається, що тільки через відродження і поширення основ військово-лицарської спадщини ми можемо вести мову про реальне наслідування, а отже і відповідність сучасного козацтва історичним аналогам. Але до сьогодні розуміння пріоритетності дійсного відродження українських козацьких традицій у цьому контексті не досягнуто. Й тому треба звернути увагу козацтва й на пріоритети господарські та культурні, а не тільки військові. Козаки ще не усвідомили, що вони козаки!

Брати-козаки! Сестри-козачки! Спроба сучасних реформаторів збудувати нове суспільство з орієнтацією лише на економічні, ринкові розрахунки, неминуче провалиться. Суспільство засновується на ідеї моральності й цементується духовними прагненнями народу. Ідеологія козацтва фундується на таких засадах: Духовність, прагнення до Народовладдя та Самоврядування в організації свого життя й на усвідомленні святого свого обов'язку – захищати рідну українську землю й українську державність. Це стало в перебігу віків свого роду генетичною особливістю козацького характеру. Й в сучасному суспільстві, коли значний відсоток населення України розгубив, не мав або розміняв свої ідеали на «речовизм» та долари, козацтво за рядом обставин стає найбільш стійким носієм національно-історичних традицій українського народу, здатним зіграти роль свого роду каталізатора громадської самосвідомості, очолити всенародний рух за духовне відродження України-Батьківщини. **Історія вчить, що ефективно те, що утверджує своє. А своє у нас – козацтво – спосіб життя вільної людини, яка із зброєю в руках захищала свої вольності й права, зокрема право на Свободу! Слава Україні! Слава козакам! Отаман Буджацького козацтва В.Тимофєєв.**

РІЧ ПРО БУДЖАЦЬКУ СІЧ

Часопис козаків Буджаку	№08(492) ТРАВЕНЬ 2013	Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!
E-mail: Budzakkozak@ukr.net	Часопис заснований у жовтні 1991 року	http://Budzakkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

ПОДІЇ В КОЗАЦТВАХ БУДЖАКУ

Делегація Буджацького козацтва взяла участь у Всеукраїнській науково-практичній конференції «Українське національне виховання: реалії, тенденції, перспективи» (Київ, Педуніверситет ім. Драгоманова).

Отаман В.Тимофєєв виступив із доповіддю «Лицарський гарт козацького лідера».

Старшина Буджацького козацтва (В.Тимофєєв, В.Лукашевський, М.Маринеску, В.Воробйов, М.Адиров) взяла участь у святкуванні 1 Травня в Калиновому гаю (село Монаші) разом із апаратом районної ради, депутатами районної ради, сільськими головами та секретарями сільських рад, директорами шкіл та завідуючими дитячими садками, учнями шкіл мистецтва району.

У програмі: вручення універсалів про чергове військово козацьке звання (Є.П.Костецький – Почесний громадянин району, С.В.Кравченко – депутат районної ради), посвята в козаки (О.Д.Шевчук - депутат районної ради, голова профільної комісії) та берегині (С.В.Макаренко – керуюча справами районної ради), майстер-класи із різних ремесел, козацький куліш та юшка.

Початок свята. Президія.

Глядачі та гості.

Під Шабельним вінком – С.Макаренко та О.Шевчук.

Буджацьке козацтво взяло участь у святкуванні 68-ї річниці Перемоги. В програмі – урочистий мітинг біля Меморіалів Слави (місто Білгород-Дністровський та село Шабо), посвята в козаки Клоченка Георгія Лаврентійовича та вшанування пана Маринеску, якому виповнилося 79 років.

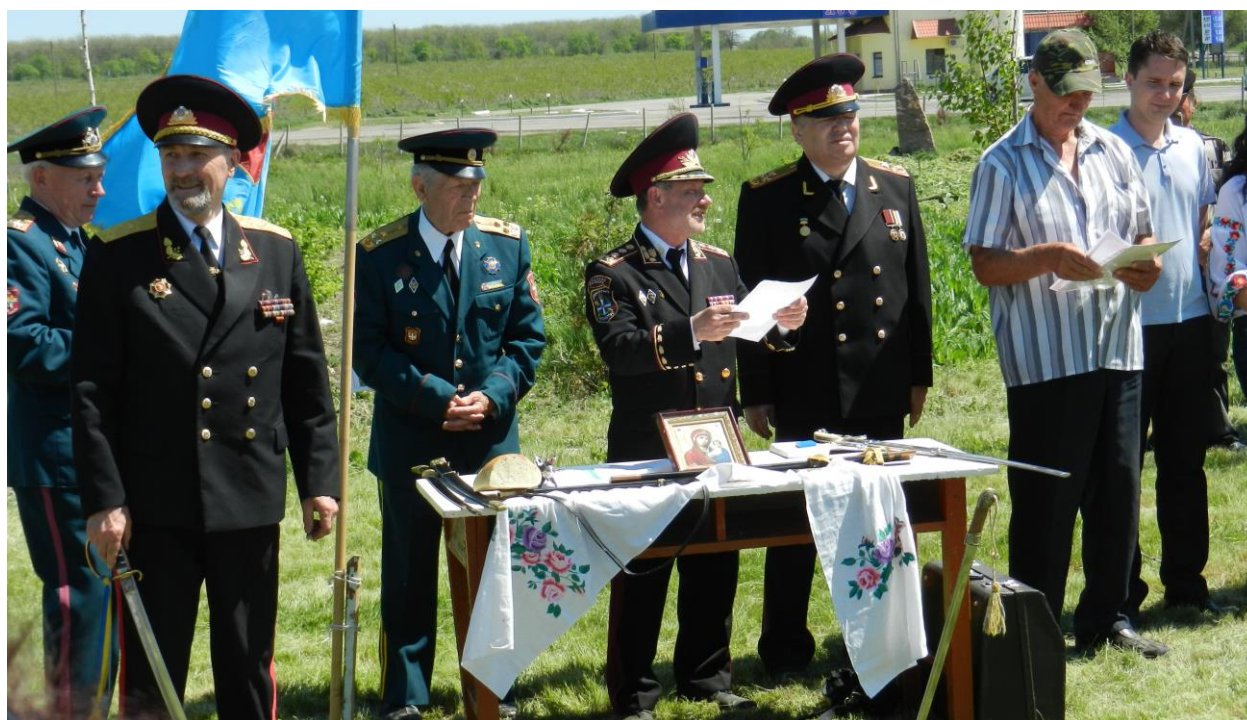

Під Шабельним вінком – Георгій Клоченко.

Фото на згадку.

Відбулася Старшинська рада Буджацького козацтва, на якій було розглянуто питання взаємодії козацьких організацій та державних інституцій у справі патріотичного виховання молоді.

Буджацькі козаки. Посвята.

Отаман Буджацького козацтва В.Тимофєєв за запрошенням гагаузьких козаків Окремого куреня побував на батьківщині предків у Добруджі (румунській та болгарській) та Гагаузії.

Наклад 500 екз. Передруковувати й поширювати дозволяю. Редактор Тимофєєв В.Я.
м. Білгород-Дністровський Одеської області. Тел. моб. 8-097-466-7174,
E-mail:Generalotaman@rambler.ru <http://samlib.ru/t/twjaj/>

РІЧ ПРО БУДЖАЦЬКУ СІЧ

Часопис козаків Буджаку	№09(493) ТРАВЕНЬ 2013	Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!
E-mail: Budzakkozak@ukr.net	Часопис заснований у жовтні 1991 року	http://Budzakkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

ЗАВДАННЯ КОЗАЦТВА БУДЖАКУ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Шановні брати-козаки, сестри-козачки!

Результати травневих політичних демаршів дозволяють уявити собі зміст громадського життя на наступні три роки. Популісти всіх відтінків заливаються солов'єм під шарманку двох простих, як свист, мелодій: марш тоталітаризму (східного та західного зразка) і фанфари найсильнішому (конкретному чемпіону світу з боксу або абстрактному "народу", який, мовляв, нарощує м'язи, щоб набити пику олігархам з помсти за свої злидні).

Те, що такий розклад не для реалістів – ясно, як Божий день. Отже, успіх популізму серед аудиторії показує катастрофічний занепад "колективного розуму" української нації. Посилення домінування популістів у суспільстві є викликом для нас, козаків. Адже популісти не терплять реалістів.

Поки вони слабкі, вони лають, обпльовують і поливають брудом все, що їм не зрозуміло. Набираючи силу, у своїй війні за статус найсильнішого вони візьмуться громити всі скільки-небудь популярні плоди розуму, які ми називаємо культурою. Вони не терпітимуть "штучних" перешкод для поширення своєї влади. Недарма Геббельсу приписують вислів "коли я чую слово "культура", я хапаюся за пістолет".

Кожен козак зараз стоїть перед вибором: переметнутися на бік популістів або захищати розум.

Бути на боці популістів вигідно і прибутково, хоча й принизливо. Популістам завжди потрібні високооплачувані фахівці-циніки з високим рівнем інтелекту та низьким моральним самоконтролем – організатори, пропагандисти, майстерні обманщики, які знаходять способи маніпуляції почуттями виборців, вигадують, чим зайняти прихильників-бузувірів у час між битвами, замасковують інтелігентною балаканиною та

фантастичними побудовами ідеологічні пустоти: тактику пустої агресії та стратегічне провалля.

Захищати розум, на жаль, непопулярна справа. На цьому важко заробити, хоча й можливо, бо, скажімо, навіть популістській партії потрібні бюрократи-апаратчики, фінансисти, комп'ютерники. Якщо замість балансу в партійній бухгалтерії буде ватман з гаслом "кожному по потребах", партія швидко збанкрутує; якщо апарат партії не вивчатиме настрої виборців, ватажки не зможуть жонглювати популярними темами і втратять авторитет; якщо у партії не буде сайту, виборці почнуть придивлятися до сайтів конкуруючих партій. Від цих реалій важко відмахнутися навіть супер-пупер-лідеру, який не встигає витирати піну з губ.

Ми не дурні. Ми збережемо розум! Попри популістське нашестя, ми розвиватимемо науку, культуру, релігію і ЗМІ, право і економіку, все, що потребує більшої продуманості. Треба дивитися на справи й самим робити добрі справи, а не тільки слухати словеса. Від наших зусиль залежить не просто виживання українського народу – від наших зусиль, можливо, залежить збереження всієї людської цивілізації.

Стратегічна задача козацтва – збільшувати коефіцієнт інтелекту суспільства. Якщо популісти вважають, що наша роль – жертвенне витирати їхні соплі, ми маємо доводити, що здатні на більше. Ми маємо вирощувати розумних людей навколо себе, збільшувати силу нашого розуму. Переконавати усіх друзів та знайомих не пити, не балдіти, не шизіти, не нюхати, не дивитися телевизор, не ходити на мітинги та інші зборища популістів, не лайкати їхню пропаганду в фейсбуці, не вірити й не приділяти уваги фокусам, трюкам і пліткам – взагалі, не втрачати часу дарма "як всі", не бути рабами своїх потреб та емоцій; а замість того багато самостійно думати і фантазувати, не оглядаючись на чийсь оцінки, читати розумні книжки та сайти, писати розумні пости в своїх блогах, щодня вчитися чомусь новому і робити щось розумне власними руками, особисто вигадане та сплановане власною головою, суспільно корисне і прибуткове для нас самих.

Тактичні завдання: основна увага патріотичному вихованню дітей та молоді - йти у школи, у «виши», в молодіжні колективи; організовувати короткотермінові заняття, тренінги; налагоджувати роботу гуртків, шкіл з питань козацько-лицарського виховання; зміцнювати фізичне й моральне здоров'я молоді, нації; співпрацювати із здоровими силами у владі, із церквами, молодіжними організаціями та гуртами; самим жити та вчиняти патріотично, зважено, розумно, достойно...

Панове козаки! Пані козачки! Будьмо розумними!

Рада керівників громадських організацій козацького спрямування.

РІЧ ПРО БУДЖАЦЬКУ СІЧ

Часопис
козаків Буджаку

№10(494)
ТРАВЕНЬ-
ЧЕРВЕНЬ
2013

Душу – Богові!
Життя – Батьківщині!
Серце – людям!
Честь – нікому!

E-mail: Budzakkozak@ukr.net

<http://Budzakkozak.webstolica.ru/>

Часопис заснований
у жовтні 1991 року

Прочитай та передай товаришу!

ПОДІЇ В КОЗАЦТВАХ БУДЖАКУ

ОСТАННІЙ ДЗВОНИК У АДАМІВСЬКІЙ ШКОЛІ КОЗАЦЬКО- ЛИЦАРСЬКОГО ВИХОВАННЯ

У Адамівській школі козацько-лицарського виховання відбулося свято останнього дзвоника. В урочистостях взяла участь делегація Буджацького козацтва у складі отамана Тимофєєва В.Я. та осавула Кравченка С.В. (депутат районної ради).

Виступають «першоклашки».

Випускники.

Фото на згадку.

Отаман Тимофеев у своєму виступі сказав:

Шановні колеги, батьки, гості, учні – джури та дани! Дорогі випускники! Колективи районної державної адміністрації, районної ради, районної ветеранської організації та Буджацького козацтва, особисто голова райдержадміністрації полковник УК Чернолуцький В.П., голова райради берегиня УК Орлова В.В., голова райради ветеранів поважний козак Ластовецький П.І., отаман Буджацького козацтва Тимофеев В.Я. - вітають вас, зичать всіляких гараздів й сподіваються, що у дорослому житті ви не осоромите честі Адамівської школи козацько-лицарського виховання!

На порозі самостійного життя кожен випускник замислюється: Що далі? Ким бути? Де навчатися? Де працювати? Так, це важливо і я сподіваюсь, що ви на ці питання вже знайшли відповіді.

Але є ще одне питання, яке кожен з вас буде вирішувати для себе кожен день, кожну годину, кожну хвилину – яким бути? Як жити?

Народ наш відповів на це питання вже давно: жити треба – просто й совісно, вчиняти патріотично й мудро – за Божими козацькими законами!

Дорогі випускники! Пам'ятайте – не треба боятися жити, приймати рішення, відповідати за них – Доля випробує кожного по його силах! Покажіть, браття, що ви – козацького роду! Слава Україні! Козакам Слава!

Всі відповіли: Слава! Слава! Слава!

Виповнилося 65 років полковнику Українського козацтва, воїну-афганцю, члену Ради Старшини Буджацького козацтва Миколі Пилиповичу Скибенку. Делегація Старшини козаків Буджаку (В.Тимофєєв, М.Маринеску, Б.Устименко, М.Адиров, Г.Хохлачов) привітала у Шабському центрі патріотичного виховання ювіляра із святом. Від козаків та афганців пану Миколі було подаровано козацьку шашку (справжню) та коня (дерев'яного). Слава козаку! Слава Україні!

Відбулося 15 Коло-Рада керівників громадських організацій козацького спрямування.

Лунає «Отче наш».

На порядку денному: 1.Про хід виконання рішень Ради керівників громадських організацій козацького спрямування від 12.04.2012 року та завдання козацьких організацій Буджаку на літній період. 2.Про взаємодію органів виконавчої влади та громадських організацій козацького спрямування у справі патріотичного виховання дітей та молоді. 3.Звернення Ради керівників громадських організацій козацького спрямування до козацтва Буджаку (надруковано у №07 газети «Річ про Буджацьку Січ»).

Делегація Буджацького козацтва (керівник В.Тимофєєв) взяла участь у презентації Вищої школи старшин Бузького козацтва та всіх гілок козацького руху структурного підрозділу Миколаївського регіонального відділення Науково-дослідного інституту козацтва Інституту історії України Національної Академії Наук України у приміщенні Миколаївського обласного краєзнавчого музею «Старофлотські казарми» (вул. Набережна, 29)

На урочистому відкритті з вітальним словом до присутніх звернулися: представники обласної адміністрації, обласної ради депутатів; директор регіонального відділення Науково-дослідного інституту козацтва Інституту історії України НАНУ, доктор економічних наук, професор В.Г. В'юн; голова ради отаманів козацьких громад Миколаївської області С.К. Щербаков; директор краєзнавчого музею «Старофлотські казарми» В.А. Михайлов; поважний козак, директор-організатор Вищої школи старшин Бузького козацтва О.М. Шарафанов.

Під час урочистого відкриття-презентації Вищої школи старшин Бузького козацтва та всіх гілок козацького руху голова ради отаманів, Щербаков С.К., передав музею на постійне зберігання скриню з хоругвами та літописами діяльності сучасного Бузького козацтва за 2008-2012 роки, в якій віднині будуть вноситись імена козаків козацьких громад, які пройшли випробування на відповідність вимогам Кодексу Честі козацько-лицарського братства та конкретними справами підтвердили свою відданість спільним справам громади, народу України, українській Державі.

У відповідь на пропозицію голови обласної Ради отаманів щодо співпраці козацьких громад з краєзнавчим музеєм директор музею В.А. Михайлов побажав Бузькому козацькому братству поповнення козацького реєстру, успіхів у благородній справі відродження традицій козацтва, збагачення знаннями про славне історичне минуле Миколаївщини і всієї України.

На завершення урочистого відкриття Вищої школи старшин Бузького козацтва, перед об'явою перерви на козацький узвар, запрошеним було запропоновано показ промо-фільму «Сучасне козацтво Миколаївщини», випущений обласною Радою (прем'єра).

На завершення першої частини Презентації її ведучий, голова обласної громадської організації промисловців і підприємців м. Миколаєва, член міськвиконкому Лясковський Георгій Дмитрович, запросив на перерву з частуванням козацьким узваром та повідомив про роботу її другої частини, яка відбулася після перерви.

Після перерви на козацький узвар з пряниками-випічкою за козацьким рецептом, у другій частині Презентації слухачам Вищої школи старшин Бузького козацтва були запропоновані виступи (доповіді, міні-лекції) за визначеною тематикою.

Отаман Буджацького козацтва В.Тимофєєв в травні-червні навчався на курсах підвищення кваліфікації при Стамбульському університеті (Туреччина, Стамбул). В рамках культурного обміну слухачі з України, Молдови та Гагаузії вивчали історію, мову та культуру турецького народу.

РІЧ ПРО БУДЖАЦЬКУ СІЧ

Часопис козаків Буджаку	№11(495) ЧЕРВЕНЬ 2013	<i>Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!</i>
E-mail: Budzakkozak@ukr.net	Часопис заснований у жовтні 1991 року	http://Budzakkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

МАТЕРІАЛИ ДО ІСТОРІЇ КОЗАЦТВА БУДЖАКУ АДАМІВСЬКИЙ ОСЕРЕДОК КОЗАЦТВА

1994 рік. Старшина Адамівського Осередку Козацтва на ганку школи.

Зліва. 1-й ряд. Лавриненко Юрій, Козаченко Олександр І., Басюк малий, Білоусик маленький, Маринеску Микола, Тимофєєв Валерій, Редько Анатолій, Макаренко Сергій.

2-й ряд. Чеботюк Олександр, Білоус Василь, Подолько Сергій, Деревенча В'ячеслав, Козубенко В'ячеслав, Буравицький Василь, Редько Сергій.

3-й ряд. Козаченко Олександр А., Харченко Олександр, Гончаров Віктор, Одорожа Ігор, Буравицький Іван, Макаренко Федір.

Адамівський осередок козацтва (далі АОК) – автономний козацький гурт нащадків старовинних козацьких родів (запорожців,

мазепинців, некрасівців) в Білгород-Дністровському районі Одеської області. Існував як неформальний у 1990-1993 роках; зареєстрований виконкомом Адамівської сільської ради (довідка №152 від 27.12.1993), легалізований виконкомом Адамівської сільської ради (довідка №9 від 28.02.2000) на підставі рішення Адамівської сільської ради №68.XII.XXIII від 08.02.2000. Отаманами були – Тимофєєв Валерій Якович (1991-1997; у 1998 обраний писарем Білгород-Дністровської паланки; у 2003 обраний отаманом Задністрової Січі; переїхав жити до Білгорода-Дністровського), Маринеску Микола Костянтинович (1998-2004; у 2004 обраний головою Ради Старійшин Задністрової Січі; переїхав жити до Білгорода-Дністровського), Козубенко В'ячеслав Олександрович (2004-2006; у 2006 обраний депутатом районної ради та членом Ради Старшини Задністрової Січі; переїхав жити до Білгорода-Дністровського), Кульчицький Анатолій Олексійович (2006-2012). На теперішній час наказним отаманом призначено Рибальченка Віктора Петровича (із 2012 року).

1996 рік. Старшина Адамівського Осередку Козацтва.

У складі АОК (1998) налічувалося 78 козаків.

І. Адамівський стан. Тимофєєв Валерій Якович – отаман АОК, Маринеску Микола Костянтинович – заступник отамана АОК, Козаченко Олександр Іванович – отаман добровільної козацької дружини, Рибальченко Віктор Петрович – отаман стану, Білоус Василь Іванович – заступник отамана стану, Лавриненко Юрій Іванович, Подолько Сергій Миколайович, Куликов Руслан Костянтинович, Буравицький Іван Антонович, Поздняков Іван Володимирович, Шмаглюченко Леонід Никифорович, Галицький Сергій Павлович, Завадський Дмитро Олександрович, Янишен Олександр Васильович, Шелестян Іван

Омельянович, Козаченко Іван Іванович 1-й, Гречко Леонід Васильович, Ніколайчук Юрій Олексійович, Кульчицький Анатолій Олексійович, Крамаренко Олександр Михайлович, Моркот Сергій Петрович, Антонюк Андрій Леонідович, Тимофєєв Валерій Валерійович, Басюк Віктор Григорович, Даниленко Іван Федорович, Бер Олександр Іванович, Епляр Олександр Петрович, Епляр Андрій Петрович, Кондратюк Микола Анатолійович, Козубенко Іван Іванович, Даниленко Іван Степанович, Сороковкін Василь Матвійович, Гречко Анатолій Іванович.

II. Авидівський стан. Чеботюк Олександр Миколайович – отаман стану, Гончаров Віктор Якович – заступник отамана стану, Козаченко Олександр Антонович, Харченко Олександр Іванович, Царенко Ілля Хомич, Гамар Іван Васильович, Бойко В'ячеслав Семенович, Черемуха Олександр Васильович, Кіскул Анатолій Миколайович, Смоленко Микола Миколайович.

III. Благодатненський стан. Редько Анатолій Сидорович – отаман стану, Гуцан Валерій Тимофійович – заступник отамана стану, Козубенко Феодосій Іванович, Козубенко В'ячеслав Олександрович, Деревенча В'ячеслав Ілліч, Одорожа Ігор Федорович, Лазуренко Дмитро Степанович, Макаренко Федір Васильович, Макаренко Сергій Федорович, Редько Сергій Анатолійович, Ткаченко Сергій Петрович, Нестерук Микола Іванович, Орзенко Олександр Олександрович, Паладій Руслан Миколайович, Гоголов Руслан Іванович, Одорожа Олексій Федорович, Скибенко Федір Сергійович, Ткаченко Анатолій Сергійович, Якубський Олександр Миколайович, Завацький Михайло Олександрович, Скригулець Василь Петрович.

IV. Софіївський стан. Відман Іван Михайлович – отаман стану, Сердюк Сергій Вікторович – заступник отамана стану, Фаюк Олексій Андрійович, Головін Валентин Михайлович, Бочинський Володимир Якович, Євдошенко Михайло Якович, Врублевський Леонід Петрович, Волох Василь Анатолійович, Лишик Сергій Іванович, Санду Андрій Васильович, Тома Іван Федорович, Сирбу Іван Олександрович, Сирбу Аурел Олександрович, Сирбу Андрій Олександрович.

Із 1994 року на базі АОК працювала Адамівська добровільна козацька дружина у складі: Тимофєєв В.Я. – голова сільської ради, шеф дружини, Козаченко О.І. – отаман дружини, Маринеску М.К. – заступник отамана дружини, Рибальченко В.П. – отаман Адамівського стану, Білоус В.І., Лавриненко Ю.І., Подолько С.М., Куликов Р.К., Чеботюк О.М. – отаман Авидівського стану, Гончаров В.Я., Козаченко О.А., Харченко О.І., Редько А.І. – отаман Благодатненського стану, Козубенко Ф.І., Козубенко В.О., Деревенча В.І., Одорожа І.Ф., Лазаренко Д.С., Макаренко Ф.В., Макаренко С.Ф., Редько С.А.

Козаки Адамівського Осередку Козацтва проводили активну громадську роботу: працювали в депутатських та громадських комісіях, комісіях з розпаювання землі та майна колгоспу, ветеранській організації, художній самодіяльності; користувалися в громаді авторитетом. Кожний четвертий чоловік, що мешкав в Адамівській

громаді, був козаком. На Козацькій Раді АОК були прийняті Програми: Діяльності АОК із заходами (1995) та Виходу Адамівської громади з морально-духовної кризи (1996), які визначали напрямки та об'єм роботи на багато років наперед. Працювала програма перетворення Адамівської громади в козацьку громаду (із 1996).

Було надруковано посібники для козаків-отаманів – «Козацтво», вип. 1-й (1995), 2-й (1998), 3-й (2000), «Козацький вісник. Збірка» (1998). У 2004 році вийшла друком книга «Адамівська Січ – школа козацько-лицарського виховання».

У 2008 році були надруковані спомини першого отамана Адамівського Осередку Козацтва Тимофєєва В.Я. «Адамівський курінь».

В 1998 році до Адамівського куреню були приєднані стани - Карналіївський, Маразліївський, Долинівський та застави – Розкішнянська, Олексіївська, Кантемир, Вигінська, Привітненська. Чисельність куреню зросла до 190 козаків.

У 2000 році в зв'язку із територіальною козацькою реформою, що була запропонована районною державною адміністрацією (сільська рада = курінь), АОК отримав статус куреню та й був перейменований, але згодом (2001), за вимогою козаків, йому було повернено назву Адамівський Осередок Козацтва.

Шеф АОК Тимофєєв В.Я., після закінчення строку повноважень Адамівського сільського голови, повернувся на посаду директора Адамівської школи. Наступні сільські голови (Коноваленко А.М., 1998-2002; Бурлай М.А., 2002-2008.), не розуміючи значущості структуризації громади й активної участі громадян в житті сільської громади (можливо, вони вважали, що козацтво вже виконало свою місію – Державу Україна створено), дотримувалися політики поступового згортання діяльності АОК на території Адамівської сільської ради. Центр козацького життя перемістився в Адамівську школу, на базі якої ще декілька років проіснував Адамівський Осередок Козацтва – автономний гурт козаків Задністров'я.

Сьогодні відбувається відродження Адамівського Осередку Козацтва: як Адамівський курінь Буджацького козацтва, що входить до складу Українського козацтва, він зберігає всі клейноди та атрибутику; територію, на якій діє; Положення та Статут (із змінами); Програму розвитку та привілеї козацькі й старшинські.

Мета діяльності Адамівського Осередку Козацтва - відродження народних традицій державотворення та побудови єдиного патріотично орієнтованого, економічно і соціально ефективного й екологічно безпечного суспільства на принципах козацької ідеї-звичаю, свободи, соборності, демократії, правової захищеності та соціальної справедливості. Прагне сформувати нове покоління, виховане на патріотичних традиціях козацької держави. Розраховує на силу і дух козацького народу, козацької нації. Додержується старовинного козацького гасла: «Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!»

РІЧ ПРО БУДЖАЦЬКУ СІЧ

Часопис козаків Буджаку	№12(496) ЧЕРВЕНЬ 2013	Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!
E-mail: Budzakkozak@ukr.net	Часопис заснований у жовтні 1991 року	http://Budzakkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

МАТЕРІАЛИ ДО ІСТОРІЇ КОЗАЦТВА БУДЖАКУ АДАМІВСЬКА ШКОЛА КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО ВИХОВАННЯ

*...Держава живе й розвивається доти, доки в ній
живе багатим духовним життям школа...*

Адамівська школа козацько-лицарського виховання – Білгород-Дністровського району Одеської області - громадський (на базі загальноосвітньої школи) навчально-виховний заклад нового типу, покликаний дати учням додаткову козацько-лицарську освіту, забезпечити їх надійний духовний зв'язок з предками, розвинути стосунки з сучасниками і зорієнтувати козачат на інтереси нащадків, бо творче відродження в житті ідей і засобів козацької педагогіки має забезпечити виховання фізично здорових, морально чистих і по-лицарськи мужніх та сильних духом громадян незалежної України.

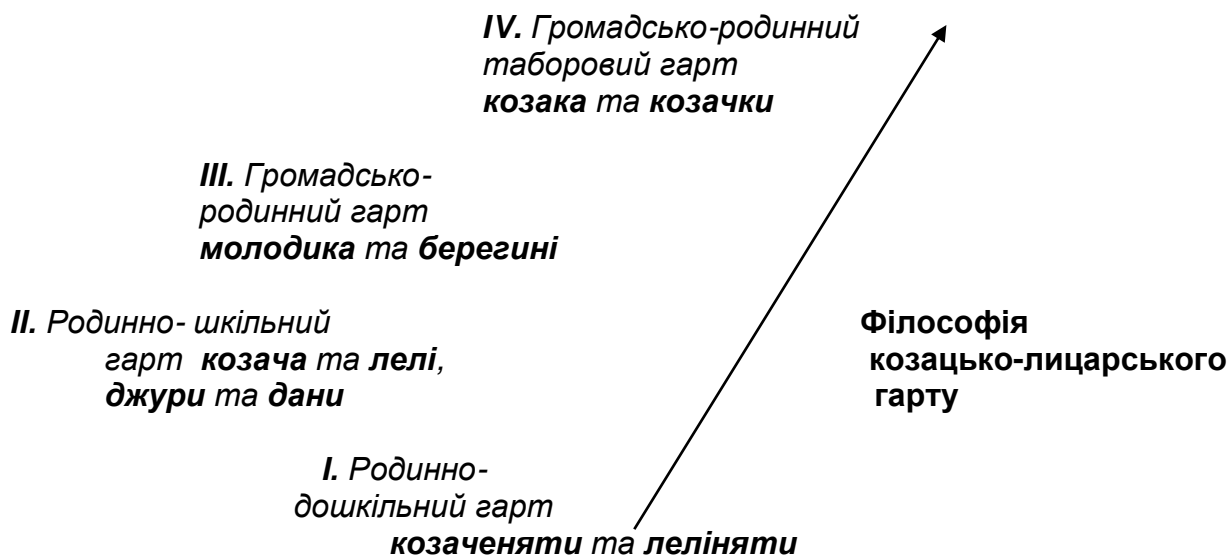
Педагогічний колектив школи тих років.

Адамівська школа козацько-лицарського виховання перші роки існувала як неформальна організація (1991-1993 роки - школа джур та дан; 1998-1999 роки – школа козацького виховання). Зареєстрована Адамівською сільською радою 08.02.2000 року (довідка №10 від 28.02.2000). В 2008 році буде занесена до реєстру навчально-виховних закладів Білгород-Дністровського району (разом із Долинівською та Салганською школами) - як школа козацько-лицарського виховання. Директором із 1983 по 2003 рік працював Тимофєєв В.Я. (із перервою у 1993-1998 роках – працював на посаді голови сільради; в ці роки директором була Тимофєєва С.С.). Із 2004 року директором працює Вронська В.М.

Зоряний час Адамівської школи – 2000-2003 роки: тоді школа отримала офіційний статус школи козацько-лицарського виховання (газета «Сільська школа» – Київ - №5, 20 серпня 2000; журнал «Наша школа» - Одеса - №5-6, вересень-грудень 2000); її модель шкільного самоврядування була визнана кращою на Україні (журнал «Наша школа» - Одеса - №2, березень-квітень 2002; газета «Освіта» - Київ - №52, 6-13 листопада 2002), а директор Тимофєєв В.Я. отримав звання «Кращий освітянин України» (газета «Освіта» - Київ - №1, 1-8 січня 2003) ...

Концепція гарту козака та берегині звертає увагу на виховний потенціал Кодексу буття Українського козацтва, куди входять Кодекс лицарської честі, Кодекс лицарської духовності та Заповіді милосердя. Впровадження в виховну роботу вимог Кодексів забезпечує формування та виховання такого духовного стану молоді – молодих громадян України, козаків, яке в народі збереглося як розуміння козацького духу, того особливого соціального положення українського козацтва в суспільстві, яке слугувало опорою народу і державі протягом віків.

Сучасна система гарту козака та берегині

Родинно-дошкільний гарт козаченяти та леліняти (діти до 6 років) здійснюється через роботу з батьками дошкільнят та введенням спеціальних курсів до програм дитячого садка.

Родинно-шкільний гарт козачати та лелі (діти 6-9 років), джури та дани (діти та підлітки 10-13 років), молодика (молодого козака) та берегині (юнаки та юнки з 14 років) проводиться у формі навчально-виховного закладу козацько-лицарського гарту:

А/ класна робота за рахунок варіативної частини навчального плану з основних дисциплін козацько-лицарського гарту,

Б/ позакласна робота за рахунок годин гуртків, у формі Козацької республіки (одна з форм самоврядування учнівського колективу) та класних козацьких загонів,

В/ позашкільна робота у формі діяльності дитячо-юнацької організації „Молода Січ” Українського козацтва.

Громадсько-родинний гарт молодика та берегині (молодь з 14 років) здійснюється через діяльність куренів Українського козацтва та жіночої громади Українського козацтва, роботи Центру, клубів та ін. козацького спрямування.

Громадсько-родинний таборовий гарт козака та козачки (молодика та берегині, джури та дани, козака та лелі) на всіх етапах козацького гарту (в тому числі й у «вишах») здійснюється через систематичний фізичний, психологічний, трудовий, морально-духовний вишкіл.

Практика роботи школи козацько-лицарського виховання переконливо свідчить, що поглиблення і примноження козацько-лицарських традицій в сучасних умовах сприяє нарощенню зусиль державотворчого спрямування, піднесенню духовності як кожної особистості зокрема, так і всієї громади, суспільства в цілому...

1998 рік. Учні старших загонів джур та дан на ганку школи.

2001 рік. Урок історії Українського козацтва у 7 класі проводить Буравицька Раїса Миколаївна.

2001 рік. Перший випуск школи козацько-лицарського виховання.

2002 рік. Отамани шкільних загонів джур та дан.

Наша виховна система (козацька педагогіка) спирається на владу спільності: взаємодопомога, відчуття іншого, підкорення спільно обраним законам. Ніхто не має права образити іншого, бо дістане відсіч від усього дитячого гурту. Ніхто не може порушити закони життя класу, школи – цього йому не дозволять. Стриманість, ввічливість, повага до старших, міра в одязі, відповідальність за виконання своїх обов'язків упевнено увійшли в життя Молодої Січі – братства Адамівських козачат.

Школа сьогодні демонструє стабільність, респектабельність, надійність та відданість ідеї козацько-лицарського виховання.

Наклад 500 екз. Передруковувати й поширювати дозволяю. Редактор Тимофєєв В.Я.
м. Білгород-Дністровський Одеської області. Тел. моб. 8-097-466-7174,
E-mail:Generalotaman@rambler.ru <http://samlib.ru/t/twja/>

РІЧ ПРО БУДЖАЦЬКУ СІЧ

Часопис козаків Буджаку	№13(497) ЧЕРВЕНЬ 2013	<i>Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!</i>
E-mail: Budzakkozak@ukr.net	Часопис заснований у жовтні 1991 року	http://Budzakkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

МАТЕРІАЛИ ДО ІСТОРІЇ КОЗАЦТВА БУДЖАКУ ЗАДНІСТРОВА СІЧ

...Історія вчить, що ефективно те, що утверджує своє. А своє у нас – козацтво – спосіб життя вільної людини, яка із зброєю в руках захищала Богом дані їй вольності й права...

Мета діяльності сучасного Українського козацтва – відродження народних традицій державотворення та побудови суспільства на принципах козацької ідеї-звичаю, свободи, соборності, демократії, правової захищеності та соціальної справедливості, сформування нового покоління, вихованого на патріотичних традиціях козацької держави.

Батьки-засновники Задністрової Січі. Зліва: М.Маринеску, В.Лукашевський, І.Зорило, В.Тимофєєв, В.Єремєєв, О.Ступак. На фото відсутні О.Царенков, В.Смаковський, М.Дейна.

Дуже важливим, з огляду на комплекс складних сучасних проблем, залишаються роль і місце козацтва у соціальному, економічному та політичному житті Південноукраїнського Задністров'я. У часи дегероїзації і деморалізації значної частини населення лише культ лицарства, наслідування козацько-лицарських традицій дозволять вийти суспільству з моральної кризи. Тому нащадки старовинних козацьких родів відродили Задністрову Січ, яка пройшла ряд етапів розвитку:

2000-2005. «Установчий».

Створення районної та міської Координаційних рад з питань розвитку козацтва при голові райдержадміністрацій (голова П.Гумнов) та міському голові; прийняття районних заходів із розвитку козацтва (2002-2005 рр.); створення джурових осередків в школах: Турлацькій (директор Т.Тодорова, педагог В.Чумаченко, педагог-організатор Л.Коваленко); Вигінській (директори В.Біленко, О.Вдовиченко, педагоги А.Берлізов, М.Поліщук); козацьких художніх колективів: хор української народної пісні «Мрія» (керівник І.Зорило); ансамбль української народної музики «Веселка» (керівники М. та В. Нікіруї); ансамбль української народної музики «Гроно» та гурт «Русичі» (керівник Б.Нікіруї); народна хорова капела – пошуково-дослідницький фольклористичний гурт «Алкалія» Будинку культури с. Старокозаче (керівник В.Вареник);

Виступає хор «Мрія».

створення нових козацьких організацій: Білгород-Дністровський міський Кіш (отамани М.Склярєнко, В.Гавриленко, О.Мица, козацька старшина В.Бойчев, Б.Устименко, М.Дейна, В.Воробйов, О.Черв'як, В.Павлюк, М.Скиба, С.Горлачов, В.Кулинський, І.Оленєв, Б.Вітряк); Окружний полк ім. П.Орлика (отамани О.Царєнков, М.Врублевський, козацька старшина В.Єремєєв, П.Лабунець, І.Мамонтов, С.Ковалів, М.Скиба; Окремий курінь ім. С.Білого (отаман П.Городниченко, козацька старшина Ю.Сокорєв, О.Сокорєв);

Посвята до Березинь С.Ушанової.

курінь Війська Запорозького (отаман М.Возний, козацька старшина В.Жуковський, В.Лесін); Монашівська сотня (отаман В.Ткаченко, козацька старшина В.Парпалак); районне товариство УКЗ (отаман В.Білоус); КЮМІР «Шквал» (керівник В.Тимофєєв); Задністрова Січ (отаман В.Тимофєєв, козацька старшина В.Смаковський, В.Лукашевський, М.Дейна, І.Лелеченко, О.Черв'як, В.Павлюк, Ю.Щербина, А.Кривенко, М.Скибенко); жіноча громада (керівник Л.Горлачова); військово-спортивний клуб «Патріот» (керівник В.Гавриленко); клуб «Козачка» (керівник О.Шепельська); видання газети «Річ про Адамівську Січ», «Річ про Буджацьку Січ» (редактор В.Тимофєєв); друк двадцятитомника «Архіви козащини Задністров'я» (С.Тимофєєва, В.Тимофєєв).

Посвята до козаків Ю.Щербини.

2006-2010. «Програмний».

Створення районної Ради керівників громадських організацій козацького спрямування (керівник В.Тимофєєв, члени Ради Л.Васелінга, О.Вдовиченко, В.Вронська, А.Кривенко, Т.Тома, В.Чумаченко, Ю.Щербина);

Викладачі серії тренінгів «Козацька громадська рада».

створення районної Координаційної ради з підтримки розвитку Українського козацтва при голові райдержадміністрації (голова ради П.Ігумнов, члени Ради

В.Тимофєєв, В.Кішка, Р.Дьяченко, А.Кольцов, Д.Корчагіна, С.Масло, С.Макаренко, В.Орлова, П.Ткаченко, Ю.Тимчук); прийняття районної Програми розвитку Українського козацтва (2008-2010 рр.), районної Програми патріотичного гарту молоді на козацько-лицарських традиціях (2010-2012 рр.); створення джурових осередків в школах: Старокозацькій (педагог Ю.Щербина); Випаснянській №2 (педагог А.Кривенко); Петрівській (директор Л.Василінга), Великомар'янівській (директор М.Чороба, завуч Т.Чороба); створення Салганської школи козацько-лицарського виховання (директор Ю.Назарук, завуч І.Мельникова); видання газети «Річ про Січ», «Козацтво Задністров'я», «Козак Задністров'я» (редактор В.Тимофєєв); друк семитомника «Сучасне козацтво Південноукраїнського Задністров'я» (В.Тимофєєв); інформаційний прорив - створення Інтернет-сайтів: «Козацтво Задністров'я», «Козацтво Буджаку», «Козацтво Придунав'я», «Козацтво межиріччя Дунай-Дністро», «Козацька педагогіка», «Історія козацтва Задністров'я», «Козацько-лицарське виховання», Інтернет-сторінок; друк статей про Задністрове козацтво у VIP-журналах та ін...

Тернопіль. Презентація книг В.Тимофєєва.

У жовтні 2010 року Задністрова Січ на засадах асоційованого члена увійшла до Буджацького козацтва – Асоціації козацьких товариств Буджаку (райони – Арцизький, Білгород-Дністровський, Болградський, Ізмаїльський, Кілійський, Ренійський, Саратський, Татарбунарський, Тарутинський, міста обласного підпорядкування – Білгород-Дністровський, Ізмаїл). Отаманом-координатором було обрано В.Тимофєєва.

Фото до Всеукраїнської енциклопедії.

Наклад 500 екз. Передруковувати й поширювати дозволяю. Редактор Тимофєєв В.Я.
 м. Білгород-Дністровський Одеської області. Тел. моб. 8-097-466-7174,
 E-mail: Generalotaman@rambler.ru <http://samlib.ru/t/twjaj/>

РІЧ ПРО БУДЖАЦЬКУ СІЧ

Часопис козаків Буджаку	№14(498) ЧЕРВЕНЬ 2013 Часопис заснований у жовтні 1991 року	<i>Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!</i>
E-mail: Budzakkozak@ukr.net		http://Budzakkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

МАТЕРІАЛИ ДО ІСТОРІЇ КОЗАЦТВА БУДЖАКУ СУЧАСНЕ БУДЖАЦЬКЕ КОЗАЦТВО

...Історія вчить, що ефективно те, що утверджує своє. А своє у нас – козацтво – спосіб життя вільної людини, яка із зброєю в руках захищала Богом дані їй вольності й права...

Керівництво Буджацького козацтва.

В жовтні 2010 року створено Буджацьке козацтво – Асоціацію козацьких товариств Буджаку (райони – Арцизьський, Білгород-Дністровський, Болградський, Ізмаїльський, Кілійський, Ренійський, Саратовський, Татарбунарський, Тарутинський, міста обласного підпорядкування – Білгород-Дністровський, Ізмаїл). Отаманом-координатором обрано В.Тимофєєва. Склад Старшинської Ради: В.Лукашевський, М.Маринеску, Є.Пітюков, Б.Устименко, В.Чорнолуцький, Г.Хохлачов, М.Скибенко, М.Адиоров, В.Воробйов, О.Ступак, П.Ігумнов.

Організації Буджацького козацтва: 1. Арцизьський район – *Арцизьке козацьке товариство* (отаман І.Павлов).

2. Білгород-Дністровський район – *Задністрова Січ* (отаман В.Тимофєєв, старшина В.Кішка, Д.Георгієш, А.Трегубенко, В.Савчук, Є.Костецький, В.Єремєєв, В.Тимофєєв-молодший, С.Ушанов, С.Ушанова, І.Лелеченко, О.Черв'як, Г.Клоченко), *Білгород-Дністровське паланкове козацьке товариство* (почесний отаман Л.Городецький, старшина П.Білоусенко, Ю.Денисів, Є.Хоменко, І.Хоменко, В.Якименко, Л.Гречко, В.Гуцул), *Адамівський осередок козацтва* (отаман В.Рибальченко, старшина А.Кульчицький, Ю.Ніколайчук, Р.Куліков, Ф.Козубенко,

Ю.Лавриненко, С.Подолько, В.Деревенча, Ф.Макаренко, Д.Лазуренко, С.Макаренко, С.Редько, І.Гамар, А.Антонюк, І.Даниленко, О.Чеботюк, О.Козаченко-1, О.Козаченко-2, І.Одорожа, О.Харченко), **Монашівська сотня** (отаман В.Ткаченко, козацька старшина В.Парпалак), **Білгород-Дністровський районний осередок ЧКЗ** (отамани В.Білоус, О.Яровий, козацька старшина **І.Половенко**), **Шабівський** (отамани М.Скибенко, Г.Хохлачов), **Гагаузський** (отаман С.Крістіогло, старшина Д.Чолак), **Затоцький** (отаман Б.Шевчук), **Каролінобугазький** (отаман М.Завойчинський), **Придністровський** (отаман І.Николаєв), **Випаснянський** (отаман В.Молчанов), **Переможненський** (отаман В.Шефер, старшина Г.Римський), **Бритівський** (отаман В.Єремєєв), **Депутатський** (отаман С.Б.Кравченко, старшина Г.Трегубенко, С.В.Кравченко, О.Шевчук) та **Адміністративний** (отаман В.Каланжов, старшина А.Токаренко, С.Майстро, Б.Деренжі, С.Батін, М.Салій, А.Царук, С.Короленко, О.Полещук, Б.Бойко) курені козацтва, **районна громада Березинь** (керівник В.Орлова, старшина Г.Золотар, Т.Римська, С.Макаренко, Т.Браткевич, Н.Фоменко, Л.Гусько, Д.Корчагіна, С.Ганницька, Л.Попова); **Свято-Казанська-Адамівська** козацька духовна громада (о.Микола); **Адамівська Січ** (директор В.Вронська, завуч П.Лавриненко, педагог-організатор В.Гриценко), **Бритівська Січ** (отаман-наставник В.Ковпак, педагог-організатор К.Волкова), **Випаснянська №1 Січ** (педагог **В.Гавриленко**), **Вигінська Січ** (директор О.Вдовиченко), **Долинівська Січ** (директор Т.Тома, завуч М.Долгошеєнко, педагог Т.Молчанова), **Молозька Січ** (педагог **О.Гетманченко**), **Старокозацька Січ** (отаман-наставник Ю.Щербина), **Турлацька Січ** (директор Т.Тодорова, педагог В.Чумаченко, педагог-організатор Л.Коваленко), **Випаснянська №2 Січ** (керівник А.Кривенко), **Салганська Січ** (директор О.Тиханська, завуч Г.Мельникова, педагог-організатор О.Дякова, педагоги І.Мельникова, В.Шевченко, О.Рябченко, О.Хоменко), **Великомар'янівська Січ** (директор М.Чороба, завуч Т.Чороба); **КЮМІР «Шквал»** (керівник В.Тимофєєв); **клуб «Козачка»** (керівник Л.Васелінга); **народна хорова капела – пошуково-дослідницький фольклористичний гурт «Алкалия»** Будинку культури с. Старокозаچه (керівник В.Вареник), козацькі художні колективи **«Отаман та Березиня»** (керівник В.Тимофєєв), **«Кредо»** (керівник Л.Царевська), шкільні **МАНівські** осередки (керівники А.Рубанович - Сергіївська школа, А.Галинська - Білгород-Дністровська №4 школа, Ю.Федьків - Білгород-Дністровський районний ліцей «Пріоритет», **В.Корінь** - Білгород-Дністровська №11 школа).

Адміністративний курінь.

3. Місто Білгород-Дністровський - Буджацьке Січове козацьке військо (отаман М.Скляренко, старшина В.Гавриленко, О.Ступак, В.Воробйов, Г.Мельниченко, А.Чередниченко), **Білгород-Дністровський міський Кіш** (отаман С.Горлачов, старшина В.Кулинський, І.Оленєв, Б.Вітряк), **1-й Окружний полк ім. П.Орлика** (отаман В.Воробйов, старшина В.Єремєєв, І.Мамонтов), **Окремий курінь**

ім. С.Білого (отаман П.Городниченко, старшина Ю.Сокорев, О.Сокорев, М.Ясинський, О.Садовський), **курінь Війська Запорозького** (отаман М.Возний, козацька старшина В.Жуковський, В.Лесін), **жіноча громада** (керівники Л.Горлачова, Ю.Шинкаренко), **Св.-Рівноапостольського-Кн.Володимира-Білгород-Дністровська** громада (о.Микола) та **Свято-Покровська-Білгород-Дністровська** козацькі духовні громади (о.Микола), **військово-спортивний клуб «Патріот»** (керівник В.Гавриленко), **Білгород-Дністровське училище** Південноукраїнського державного педагогічного університету (викладачі В.Юрченко, В.Лобанова, О.Виштак, І.Головань), **духовий оркестр** (керівник С.Радченко), **хор української народної пісні «Мрія»** (керівник І.Зорило), **ансамбль української народної музики «Веселка»** (керівники М. та В. Нікіруй), **ансамбль української народної музики «Гроно» та гурт «Русичі»** (керівник Б.Нікіруй).

Калиновий гай. Посвята в Козаки та Берегині.

4. Болградський район - **Болградське районне козацьке товариство** (отаман В.Копитін).

5. Ізмаїльський район - **Ізмаїльський районний осередок Придунайсько-Ізмаїльського козацького товариства** (отаман Ю.Закіров), **Ізмаїльське районне козацьке товариство** (отаман С.Желязков).

6. Місто Ізмаїл - **Придунайська Січ** (отаман М.Деревенча), **Ізмаїльська паланка козацтва Запорозького** (отамани М.Підпригора, В.Ромащук), **Ізмаїльський міський курінь «Наливайко»** (отаман А.Гриченко), **Бессарабський козацький полк УРК** (отаман В.Поправко).

Козацький колектив «Отаман та Берегині».

7. Кілійський район – **Кілійське районне козацьке товариство (О.Бойченко)**, **Кілійське районне козацьке товариство УРК** (М.Сокольников), **Кілійський районний осередок Соборного козацтва України** (отаман А.Палій).

8. Ренійський район – **Ренійське козацьке товариство** (отаман В.Рені).

9. Саратський район - *Саратське районне козацьке товариство* (отаман С.Іванов), *Миколаївсько-Новоросійська Січ* (директор В.Безотосна), *Михайлівська Січ* (директор М.Шевченко).

10. Татарбунарський район - *Татарбунарське районне козацьке товариство* (отаманша О.Гусаренко), *Баштанівська Січ* (директор О.Мамчур).

11. Тарутинський район – *Тарутинське козацьке товариство* (отаман К.Тарута).

Розширене засідання Координаційної ради.

Етап «Сучасний». 2010-т.ч. Затверджуються регіональні програми *Розвитку Українського козацтва на 2011-2015 роки*, *Патріотичного виховання дітей та молоді «Патріот» на 2013-2015 роки*; оновлюється *регіональна Рада* керівників громадських організацій козацького спрямування (голова С.Петренко, члени П.Ігумнов та ін.); створюється *Характерницький* (отаман В.Коренев) та *Чорноморський навчально-оздоровчий* (отаман О.Ступак) курені козацтва; друкується дев'ятитомник *«Сучасне козацтво Південноукраїнського Задністрів'я»* (В.Тимофєєв), п'ятитомник *«Архіви козаччини Буджаку»*, семитомник *«Архіви козаччини Одещини»*, дванадцятитомна енциклопедія сучасного козацького руху Буджаку *«Лицарі України»* (С.Ушанова, В.Тимофєєв); створюються Всеукраїнський сайт *«Козацька бібліотека»*, регіональні сайти, що висвітлюють діяльність організацій Буджацького козацтва в ХХІ столітті – <http://budzakkozak.webstolica.ru/> <http://samlib.ru/t/twja/> <http://www.proza.ru/avtor/timeich/> http://samlib.ru/u/ushanova_s_w/ (модератор В.Тимофєєв); продовжується видання козацького часопису *«Річ про Буджацьку Січ»* (редактор В.Тимофєєв) та ін.

Буджацькі козаки на Покрову.

Наклад 500 екз. Передруковувати й поширювати дозволяю. Редактор Тимофєєв В.Я.
м. Білгород-Дністровський Одеської області. Тел. моб. 8-097-466-7174,
E-mail:Generalotaman@rambler.ru <http://samlib.ru/t/twja/>

РІЧ ПРО БУДЖАЦЬКУ СІЧ

Часопис козаків Буджаку	№15(499) ЛИПЕНЬ- СЕРПЕНЬ 2013 Часопис заснований у жовтні 1991 року	<i>Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!</i>
E-mail: Budzakkozak@ukr.net		http://Budzakkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

ПОДІЇ В КОЗАЦТВАХ БУДЖАКУ

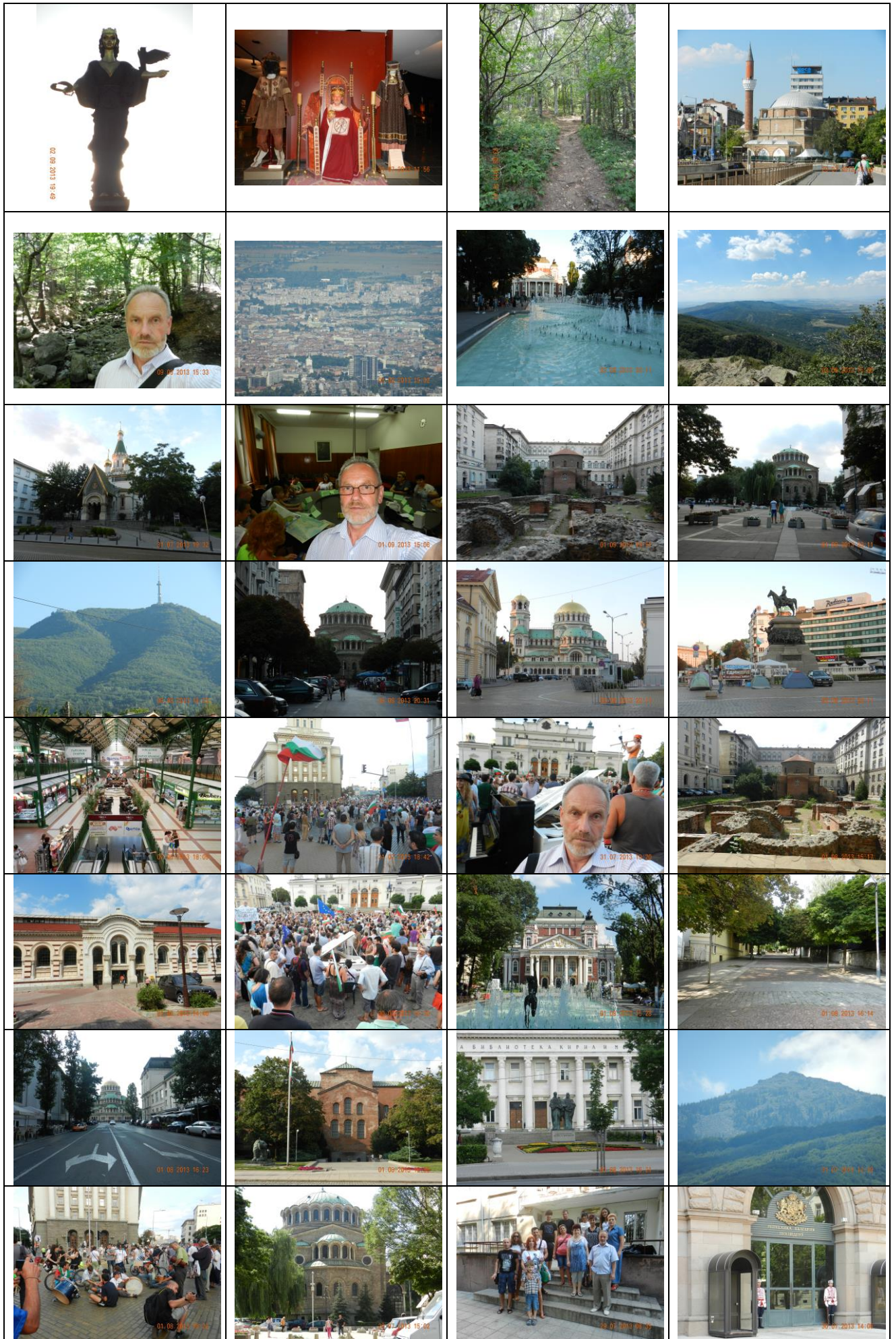
Відбулася Рада Старшини Буджацького козацтва, на якій було затверджено Положення про систему освіти (навчання-виховання) Буджацького козацтва на засадах козацько-лицарського гарту.

У Києві в приміщенні музею І.Гончара відбулися Науково-методична рада Науково-дослідного інституту козацтва Національної Академії наук України та Рада Старійшин організацій Українського козацтва. Від Буджацького козацтва у засіданнях брав участь отаман В.Тимофєєв, який виступив із доповіддю «Система освіти (навчання-виховання) Буджацького козацтва на засадах козацько-лицарського гарту», де, зокрема, розглядалися мета та завдання, форми реалізації, напрямки реалізації козацької освіти та надавався опис системи козацької освіти.

Делегація Буджацького козацтва взяла участь у проведенні мистецького фестивалю у смт. Сергіївка.

3 нагоди 22-ї річниці Незалежності України група козаків-ветеранів за поданням Білгород-Дністровської районної організації ветеранів України була нагороджена грамотами районної та обласної державних адміністрацій, районної та обласної рад та почесними відзнаками.

Отаман Буджацького козацтва В.Тимофєєв в липні-серпні навчався на курсах підвищення кваліфікації при Софійському університеті ім. Св. К.Охридски (България, Софія). В рамках культурного обміну слухачі з України вивчали історію, мову та культуру болгарського народу.

ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Буджацькі козаки взяли участь у святкових заходах району, присвячених Дню Державного Прапора, Дню Незалежності та річниці визволення району від німецько-румунських загарбників.

Козаки пройшли парадним строем у святковій колонні, взяли участь у самодіяльному концерті та приготували смачний куліш на 250 персон, який скуштували ветерани, гості свята, місцеві жителі-випаснянці та, звісно, козаки.

Слава козакам! Слава Україні!

Відбулася Рада Старшини Буджацького козацтва із порядком денним: «Насущні завдання нашого руху».

Старшина заслухали доповідь отамана Буджацького козацтва В.Тимофєєва щодо роботи за 2013 рік та висказали критичні зауваження, на основі яких розроблено заходи на період вересень-грудень 2013 року.

Зокрема виступаючі звернули увагу присутніх та такі недоліки у роботі Старшини та Штабу Буджацького козацтва:

- Не визначено структуру БК, є проблеми з «ініціаторами»-керівними кадрами (О.Ступак);

- Необхідно залучати до керівної роботи козацьку молодь, відновити роботу первинних козацьких організацій сіл Старокозаче, Шабо, Випасне, Бритівка та ін. (М.Маринеску);

- Кожен старшина і козак має мати конкретне доручення, у штабі мають бути відповідальні за кожну первинну організацію (село), козаки-депутати всіх рівнів мають лобювати наші інтереси у радах (Є.Пітюков);

- Необхідно організувати роботу Методичного центру із допомоги козакам, старшині та отаманам у налагоджені повсякденної роботи у первинних організаціях, в селах (первинних організаціях) мають бути контактери – ті, що підтримують постійний зв'язок із штабом, продумати питання де брати гроші на повсякденну роботу організацій (Г.Клоченко);

- Підняти реєстри, включити в роботу **всіх** козаків – першим кроком у цьому напрямку – запросити всіх козаків за реєстрами на святкування у жовтні 2013 року Дня Українського козацтва, необхідно мати посадові інструкції для всіх посад у козацтві, потрібна комерційна діяльність козацтва, щоб мати гроші (В.Воробйов);

- Піднімати імідж козацтва, щоб козаки надалі на всіх святах йшли із прапором у голові колони, налагодити співпрацю із Тузлівською козацькою громадою (С.Горлачов).

Старшинська Рада Буджацького козацтва.

Отаман Буджацького козацтва В Тимофєєв за запрошенням запорозьких козаків побував на батьківщині предків на Хортиці.

РІЧ ПРО БУДЖАЦЬКУ СІЧ

Часопис козаків Буджаку	№16(500) ВЕРЕСЕНЬ 2013	<i>Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!</i>
E-mail: Budzakkozak@ukr.net	Часопис заснований у жовтні 1991 року	http://Budzakkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

500-Й ЮВІЛЕЙНИЙ НОМЕР ЧАСОПISУ КОЗАКІВ БУДЖАКУ

Вийшов друком 500-й ювілейний номер Часопису козаків Буджаку – «Річ про Буджацьку Січ». Починався Часопис – першим номером «Козацького Інформаційного вісника» в жовтні 1991 року.

За 22 роки свого життя Часопис козаків Буджаку мав декілька назв: «Козацький інформаційний вісник» та «Козацький вісник» (1991-1998) – 14 номерів, «Джура-Дана-Козак-Берегиня» (1998-2001) – 45 номерів, «Річ про Адамівську Січ» (2001-2003) – 220 номерів, «Річ про Буджацьку Січ» (2004-2006) – 45 номерів, «Річ про Січ» (2007) – 33 номера, «Козацтво Задністров'я» (2008) та «Козак Задністров'я - Січ» (2008-2010) - 45 номерів, сьогодні - «Річ про Буджацьку Січ» (2010-т.ч.) – вже 75 номерів.

КОЗАЦТВО – КОРИНЬ УКРАЇНИ

Якою була б Україна, якби не було козацтва? Та взагалі вистояла б вона до наших днів? Адже кожне століття приносило людству страшні випробування, внаслідок яких зникали держави і народи. Згадаємо історію минулого століття, на початку якого зникло з мапи Європи п'ятеро імперій, навіть таких могутніх, як Російська та Австрійсько-Угорська. А Україна відродилася і першою силою відродження стало козацтво. Щоправда, світовому політичному гендлярству гетьман Павло Скоропадський виявився небезпечною політичною фігурою, і воно доклало чимало зусиль, щоб позбавитись такого конкурента. Але ідея державності була відроджена і пройшла крізь усі страшні випробування, щоб перемогти наприкінці того сторіччя. І дух козацтва зберігався в українцях під час страшних випробувань під Крутами, у Холодному Яру, за часів голодомору, розкуркулення, колективізації, Другої Світової війни, що давало змогу вижити нашому народу.

У нас, у Буджаку, козацькі нелегальні, напівлегальні та легальні козацькі гуртки існували і діяли за часів так званого «застою». Під час «розбудови» одразу з'явилися формальні козацькі організації, які стрімко почали набувати силу. До лав козацтва потягнулися чоловіки і жінки, колишні військовослужбовці, ветерани війни і молодь – тобто усі, хто відчув свою причетність до козацтва і його ідеї. Так козацтво почало стрімко набувати силу, стримуючи і ламаючи плани політиків наших і закордонних,

яким воно ставало поперек горла. Невипадково, за двадцять два роки існування незалежної України, коли за цей час Верховною Радою були прийняті тисячі законів, проект Закону про Українське козацтво досі лежить десь в урядовій шафі. А приймати його треба – і зараз.

Справа в тому, що наша країна стоїть на порозі страшних випробувань. Як природних, так і соціальних. Глобальне потепління, скорочення природних джерел пального приведуть до того, що люди шукатимуть порятунку. Україна володіє третинною світових чорноземів, її протеїновий потенціал здатний забезпечити два мільярди людей. Оце й цікавить наших сусідів. Римський папа Бенедикт XVI, залишаючи свій трон, сказав: людство котиться у прірву, люди втратили різницю між добром і злом. Не дивно, що наші сусіди так несито дивляться на Україну. Румуни видали мапу, на якій кордон «Романія Марє» (Великої Румунії) досягнув Миколаєва. Турки збираються переглянути Кучук-Кайнаржицький договір, внаслідок якого їх позбавили Криму. Дехто з поляків стверджує, що «Львів то єсть польське място»! Всім відомо, що із слабким ніхто не рахується. А наш уряд приймає рішення відмовитись від військового призову і довірити захист нашої Батьківщини контрактовій армії, яка нараховуватиме 90 тисяч вояк. То ж чи здатні вони будуть стримувати 30 румунських дивізій, які, начебто, призначені заволодіти «тимчасово окупованою територією» - Бессарабією...

- Як тільки ми увійдемо до Європейської спільноти, вона нас захистить, - каже мені знайомий політолог. Слухаю його, а згадую Остапа Бендера, який так само переконував: Європа допоможе нам! А ось мій знайомий американець, людина українського походження, попереджає мене, що Україна цікавить західних сусідів лише як джерело робочої сили і постачальник корисних матеріалів, а ще як ринок збуту таких товарів, як «ніжки Буша».

- Що цікавить бізнесмена? Прибутки. А західні транснаціональні компанії мріють і сподіваються одержати прибутки, котрі обчислюються не в десятках, чи в сотнях, а у тисячах відсотків! І даремно будем чекати від олігархів-мільярдерів, що вони будуть жаліти українців і дбати про Україну. Недаремно Генрі Форд, автомобільний король, ще сто років тому попереджував: «Ринок відсікає в душі людини все, що не сприяє отриманню прибутків. Відношення з іншими людьми неминуче розглядається крізь призму користі».

Не варто сподіватися, що наші нові закордонні «друзі» згодні будуть потіснитися на світових ринках, щоб надати українським товарам місце під сонцем. Вони створюватимуть на нашій території свої філії, або спільні підприємства, які працюватимуть виключно на місцевий ринок. У Західній Європі сьогодні нас розглядають як людей нижчого сорту, і тому не розповсюджують на нас принципи та норми взаємовідносин, які дотримуються ними між рівноправними партнерами. Отже, якщо ми підемо на контакт з майбутніми партнерами економічними і політичними, то треба заздалегідь зарубати собі на носі, що вони розуміють лише один язик – язик сили та користі.

Я щиро вдячний американцю-українцю за відверте попередження. Саме про це півтора сторіччя тому записав у своєму щоденнику великий

російський письменник Достоевський. «Они там, на Западе, говорят, что наш народ дик и невежествен. Да наш народ святой по сравнению с тамошним, и, если нас начнут насильно перетаскивать в Европу, все это закончится всеобщим растлением». А поэт Тютчев ще в 1867 році писав:

Как перед ней не гнитесь, господа,
Вам не сыскать признанья от Европы.
В ее глазах вы будете всегда,
Не слуги просвещения, а холопы.

Не слід вважати, що всі ці вислови мають відношення тільки до росіян. Вони так само відносяться й до нас, бо ми, українці, теж слов'яни. Колись у Абердіні шотландець Кембел повідомив мені, що на англійській мові одне і теж саме слово означає «слов'янин» і «раб». Я вирішив, що він шуткує, бо мені було відомо, що перше слово «слав», а друге «слейв». І тоді я віддячив жартівнику тим, що тоді шотландець по-англійськи «скот», що на російській мові означає «худоба». На мій подив шотландець не образився, а розсміявся, зтягнув мене до пабу і там, за бокалом пива, розповів мені про план Далеса, котрий у п'ятдесятих роках очолював американське ЦРУ, відносно розвалу СРСР, загибелі слов'ян, того самого непокірного на землі народу. Річ йшла про розпад держави, втілення в її апарат корупції, насаджування в людську свідомість культу насилля, садизму, зрадництва. Над чесністю та порядністю будуть насміхатися, вони не будуть нікому потрібні і перетворяться на пережиток минулого. Духовні корені нації будуть вириватися, основи народної моральності руйнуватися. А головна увага буде спрямована на молодь, яку будуть розбещувати та перетворювати у циніків, вульгарних осіб та космополітів.

Ця випадкова зустріч розкрила мені очі на те, що робиться у світі і в нас сьогодні. У Верховній Раді вже лежить проект закону про одностатеві шлюби, але при реєстрації молодятам доведеться сказати, хто є з них чоловік, а хто жінка, і вони матимуть право усиновляти дітей. Хтось з депутатів запропонував легалізувати проституцію, щоб повії вносили податок до бюджету країни. Тобто робити те, що сьогодні в переважній більшості країн Євросоюзу давно працює.

Тож хіба воно нам потрібне і ми цього бажаємо? Ми, нащадки славного козацького роду. Наші діди і батьки вмирили за віру, Україну, за своїх братів і сестер. Тож навіщо нам ця духовна розхристаність і мерзенна мораль, яку нам підносять як ДЕМОКРАТІЮ! Ми маємо свою історію, свою мораль і власні плани на майбутнє. Тож, давайте, брати і сестри, боронити свою рідну Україну, берегти її історію, землю, бо такої землі, як наша, ніде більше немає, як про неї писав відомий письменник і моряк Джозеф Конрад. Якщо ми цього не зробимо, то діти і онуки наші стануть «Іванами, безрідними». А щоб не дозволити цього, давайте жити за козацьким законом «Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!».

Данило Сіркований, буджацький козак.

③

Наказ №47
по Адамівській восьмирічній школі
від 12 червня 1991 року

③

Затвердити перелік основних маршрутів експедиції "Козацькими шляхами":

1. Сторінки козацької слави - загиб виласу. Коли, де, тому виникли перші козацькі поселення, укріплення? Чим займалися козак, хто і коли становив ядро козацького в'їська? Хто очолював козацьке в'їсько в різні роки? Як склалися їх долі? Чим відзначилося козацтво у боротьбі з іноземними поневолювачами? Як було організовано козацьке в'їсько?

2. Подія та традиції козацтва - загиб Титасу. Що і як використовували козак в повсякденному житті? Як в них були зоря і в'їськове спорядження? Як будувалися козацькі укріплення? Як шанували своїх героїв, плекали історію козацтва? Хто і як доніс до нас відомості про українських козаків і їх правду?

3. Козацькі добутки - загиб в класу. Які пісні, думи, балади, легенди, приказки та прислів'я складені про козаків? Які в'їськові пісні співали в козацькому в'їську? Як вони проводили свій вільний час? Гармували волю і мужність, оволодівали в'їськовою майстерністю?

Експедицію завершити 1 березня 1992 року.

Директор школи *[підпис]* В.Я. Тимофєєв.

АОК, Одеська обл., Білгород-Дністровський район, село Адамівка, тел. 76-3-40.

Редактор В.Я. Тимофєєв.

КОЗАЦЬКИЙ ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВІСНИК

АДАМІВСЬКИЙ КОЗАЦЬКИЙ ОСЕРЕДОК
№1 ЖОВТЕНЬ 1991

① Прочитай та передай товаришу! ①
Брати Козак (які ще не знають, або не пам'ятають, що вони Козак)! Нам випадешлях вспоминати в собі козацтва аби стати козаком, бо не бути їм не можемо, не повинні ми. Батьківщина - Мати кимже нас, кимже нас свята Покрова! Вступайте до лав козацтва! Організуйте козацькі осередки! Шукайте козаків - побратимів в других осередках - об'єднуйтеся, у спільній діяльності наша сила! Служа Україні! Слава козакам!

ПРОГРАМНИЙ ДОКУМЕНТ Адамівського Осередку Козацтва

Історія свить, що ерективне те, що утверджує своє. А своє у нас - козацтво - спосіб життя вільної людини, яка із зброєю в руках захищала своє право на свободу.

1. Мета існування Адамівського козацького осередку.
Відродження козацької справи в її сучасному варіанті, популяризація звичаїв, традицій та життєвих принципів козаків.
2. Завдання, які переслідують Адамівський козацький осередок в своїй діяльності.
а) Відродження національного козацького духу, створення структур, які разом із державною

Перша та третя сторінки Першого номера Часопису козаків Буджаку.

②

працювали б над розбудовою стабільного, безпечного, соціального суспільства.

б) Виховання наступних поколінь в дусі козацького мислення, відданості рідному народові; відродження козацьких мисльських традицій в справі в'їськово-патріотичного виховання молоді.

в) Підтримка козацького відродження на Західній Україні - історичній батьківщині Чорноморського (Кубанського) козацтва.

г) Підтримка сімей як осередків розвитку козацьких форм господарства та підготовки вишколу молоді.

д) Охорона та захист навколишнього середовища.

е) Використання технологій козацького навчання і виховання, які спрямовані на пробудження козацького світосприймання, надання допомоги в організації власної системи зміцнення здоров'я.

ж) Створення умов з метою утвердження гідності особистості козака та козакки.

з) Застосування технологій козацької етнознавчої роботи.

и) Ознайомлення з архівними матеріалами, вивчення стародруків; організація дослідницьких пошуків.

к) Формування готовності козаків до захисту держави.

л) Надання козаку та козаці наукової і методичної допомоги в справі організації самоосвітнього, самоосвіти, самовиховання, у формуванні козацьких поглядів, переконань та ідеалів.

4. Напрямок роботи та заходи.

а) Козацька система здоров'я. Розробка та впровадження в практику життя козаків козацької системи здоров'я.

б) Козацька в'їськова справа. Оволодіння козаками сучасної в'їської спеціальності; практичні знання в галузі володіння історичною зброєю козаків.

в) Козацькі родовід. Вивчення козацькими своєю родоводу.

г) Козацькі традиції. Впровадження в практику повсякденного життя козаків історичних традицій.

д) Козацька історія та культура. Вивчення козаками історії козацтва та культурних надбань.

е) Козацька духовність. Впровадження в практику роботи козацького осередку надбань козацької духовності (мораль, мистецтво, релігія).

ж) Козацьке самоврядування. Вивчення та впровадження в практику роботи козацького осередку основ козацького самоврядування (сучасних).

з) Цикли та напрямки виховання в козацькій школі

I. Культура тіловиховання: 1. Козацька система здоров'я. 2. Козацька в'їськова справа.

II. Будова культури: 3. Козацький родовід. 4. Козацькі традиції. 5. Козацька історія та культура.

6. Козацька духовність. 7. Козацьке самоврядування.

Друга сторінка Першого номера Часопису козаків Буджаку.

Наклад 500 екз. Передруковувати й поширювати дозволяю. Редактор Тимофєєв В.Я.

м. Білгород-Дністровський Одеської області. Тел. моб. 8-097-466-7174,

E-mail: Generalotaman@rambler.ru <http://samlib.ru/t/twj/>

РІЧ ПРО БУДЖАЦЬКУ СІЧ

*Часопис
козаків Буджаку*

**№17(501)
ЖОВТЕНЬ
2013**

*Душу – Богові!
Життя – Батьківщині!
Серце – людям!
Честь – нікому!*

E-mail: Budzakkozak@ukr.net

Альманах заснований
у жовтні 1991 року

<http://Budzakkozak.webstolica.ru/>

Прочитай та передай товаришу!

СУЧАСНЕ КОЗАЦТВО БУДЖАКУ

...Історія вчить, що ефективне те, що утверджує своє. А своє у нас – козацтво – спосіб життя вільної людини, яка із зброєю в руках захищала Богом дані їй вольності й права...

Старшина Буджацького козацтва.

Буджак – це територія останніх козацьких військ на теренах України (із кінця XVIII ст. і до останньої чверті XIX ст. козацтво, як чинник військової та адміністративної влади, трьома хвилями – мазепинці, некрасівці, запорожці - переміщується на Задністров'я-Буджак). В межиріччі Дунай-Дністер, змінюючи одне одного, існують останні козацькі війська на теренах України: **Кіш Подністрянської Січі** (1775-1782), під тиском Росії турки переселили його за Дунай, де й було створено **Задунайську Січ** (1782-1828); **Усть-Дунайське козацьке** (1807), **Усть-Дунайське Буджацьке козацьке** (1807-1827), **Дунайське козацьке** (1828-1856), **Новоросійське козацьке** (1856-1869). Столицею козацьких військ був **Акерман** (сучасний **Білгород-Дністровський**). Із 1856 року столиця – Миколаївка-Новоросійська, але більшість адміністративних установ війська залишалися в Акермані до 1863 року. В 1869 році, у зв'язку із загальною реформою козацьких військ, останнє козацьке військо на теренах України було ліквідоване і козаків переведено до розряду державних селян. Але вже в кінці XIX століття, при проведенні перепису населення Російської імперії, близько 70% мешканців станиць та станів Акерманського повіту вважали себе козаками, або вихідцями з козаків.

У 1917 році на **Буджаку** знову, в новій якості, відродилося козацтво. Воно відіграло важливу роль в політичному і культурному житті краю, намагалося будувати **Буджацьку козацьку республіку**, маючи зв'язки із кубанцями та донцями, отаманська верхівка яких мріяла про створення Кубанської та Донської республік. Головною військовою силою Буджацької республіки повинні були стати некрасівці, селянське ополчення “вільних

козаків”, січових стрільців, підрозділів українських козацьких дивізій сірожупанників, синьожупанників. До літа 1918 року на Буджаку діяли козацькі загони селянської армії батьки Махна, Чорноморське повстанське козацьке військо (загони отаманів С.Заболотного, Дерев'яги, Я.Кошового, Солтиса, Боровського, Кіршула, Карого, Коваленки, Стратіївського, Солоненка, І.Деркача, Бондаренка, Шевченка), Одеського українського військового Коша (отаман - І.Луценко), Гайдамацькі курені (отаман – О.Сахно-Устимович), Союзу української молоді (Одеська Січ), Татарбунарська козацька сотня. Є свідчення, що за часів румунсько-боярської та німецько-фашистської окупації (1918-1944) на Буджаку діяли підпільні козацькі організації. У післявоєнний період до початку 70-х років на Буджаку існували мистецько-культурні нелегальні, напівлегальні та легальні козацькі гурти, які дали початок осередкам **Українського Задністрового Вільного козацтва**, що діяло на теренах Буджаку...

Сучасне козацтво Буджаку пройшло в своєму розвитку ряд етапів: **Етап «Вільнокозацький». 1973-1987.** В 1970-ті роки цього періоду мистецько-культурні нелегальні, напівлегальні та легальні козацькі гурти («Вусачі», «Гасанці», «Покровці» та ін.), трансформуються в аморфну мережу неструктурованих та слабоструктурованих осередків (нащадки мазепинців та запорожців - **м.Білгород-Дністровський** (М.Русін, М.Бевз), **Білгород-Дністровський район – Старокозаچه** (О.Кочубинський), **Петрівка** (В.Негода), **Переможне-Папушойя** (В.Сергеев), **Турлаки** (С.Федоров), **Стара Царичанка** (Г.Городецький), **Нова Царичанка** (С.Стеценко); нащадки запорожців та некрасівців - **Кілійський район – Кілія** (Л.Суворов, І.Малий), **Вилкове** (Л.Соколов, М.Маковецький), **Мирне** (В.Казаков), **Трудове** (Ф.Задорожний), **Шевченкове** (Х.Юрченко), **Приморське** (В.Мішков); нащадки некрасівців та запорожців - **м.Ізмаїл** (В.Корнєв, І.Лісовий), **Ізмаїльський район – Стара Некрасівка** (В.Селезньов), **Муравльовка** (Д.Макаров, Я.Тимофеев), **Першотравневе** (П.Волощук), програми діяльності яких практично не мають чіткого ідеологічного спрямування, зосереджуючись на мистецькому та військово-спортивному напрямку й лише некрасівці ще й на духовному (старовірство). Після 1983 року виникає більш-менш організована мережа козацьких осередків **Українського Задністрового Вільного козацтва**, що вочевидь пов'язано із «перебудовою» та налагодженням контактів із зарубіжними козацькими організаціями Європи та Америки, зокрема із **Українським Вільним козацтвом**, **козацьким земляцтвом Болгарії** та **нащадками козаків Румунії** (некрасівці-липовани-старовіри та запорожці). Мережа ця не мала єдиного центру управління. Ініціаторами створення осередків, як правило, виступали родові старійшини та козацька молодь. **Етап «Розбудовний». 1988-1991.** Створюються неформальні легальні козацькі гурти в **Адамівці – осередок Задністрового козацтва** (отаман В.Тимофеев, козацька старшина В.Гуцан, В.Гончаров, Д.Завацький, А.Редько та ін.), в **місті Білгороді-Дністровському – Буджацький осередок** (отаман І.Деордиця, козацька старшина Б.Устименко, В.Мисюк, О.Зуєв та ін.) та **Задністровий осередок** (отаман А.Токареєв, козацька старшина М.Слепухн, Ю.Корнєв, В.Кучер та ін.), в **Білгород-Дністровському районі – Задністрова паланка** (отаман Л.Городецький, козацька старшина Є.Костецький, П.Білоусенко, А.Берлізов, Г.Марин, Д.Серцевич, Ф.Панаїт, Ю.Денисів та ін.); козаки-задністровці беруть участь у святкуваннях 300-річчя Запорозького козацтва, Дня козаків Півдня Бессарабії; видається регіональна газета **«Козацький вісник»** (редактор В.Тимофеев). **Етап «Перехідний». 1992-1995.** Створюються неформальні та формальні козацькі громадські організації, активізується їх діяльність – **Буджацьке Січове козацьке військо** (отамани І.Деордиця, кн. В.Долгорукий-Аргутинський, козацька старшина М.Скляренко, Б.Устименко, О.Ступак, М.Вітряк, В.Бойчев, О.Зуєв, В.Мисюк, О.Черв'як, В.Воробйов, Г.Мельниченко та ін.), **Білгород-Дністровська паланка** (отаман Л.Городецький, козацька старшина Є.Костецький, П.Білоусенко, А.Берлізов, Г.Марин, Д.Серцевич, Ф.Панаїт, Ю.Денисов, П.Смаглій, В.Тимофеев, Є.Хоменко, І.Хоменко, А.Майстро, В.Якименко, Г.Римський та ін.), **Задністрове земляцтво** Всесвітньої спілки козаків (отаман М.Слепухін, козацька старшина Ю.Корнєв, А.Токареєв, Ю.Ломовцев, В.Кучер, Г.Антонов, О.Некрасов, С.Пронін, Г.Глущенко, Є.Дмитренко, Ю.Харчук та ін.), **Адамівський осередок козацтва** – Адамівський курінь Задністрового козацтва (отаман В.Тимофеев, козацька старшина А.Редько, В.Гончаров, В.Гуцан, Д.Завацький, М.Маринеску,

А.Кульчицький, Ю.Ніколайчук, В.Рибальченко, О.Чеботюк, В.Тимофєєв-молодший, Р.Куліков, О.Козаченко, І.Одорожа, В.Білоус, Ф.Козубенко, В.Козубенко, Ю.Лавриненко, С.Подолько, В.Деревенча, Д.Лазуренко, Ф.Макаренко, С.Макаренко, С.Редько, О.Харченко, І.Гамар, А.Антонюк, І.Даниленко та ін.); починається робота із вивчення козацької виховної спадщини в **Білгород-Дністровському училищі** Південноукраїнського державного педагогічного університету (викладачі В.Юрченко, В.Лобанова, О.Виштак, І.Головань); видаються три частини збірки **«Козацтво»** (В.Тимофєєв), що слугувала козакам Буджаку за довідник. **Етап «Реєстровий». 1996-1999.** Проходить державна реєстрація козацьких громад, створюються нові козацькі організації – **Білгород-Дністровське міжрайонне козацьке товариство пасічників**, яке згодом отримало назву – **Білгород-Дністровське міжрайонне паланкове козацьке товариство** (отаман Л.Городецький, козацька старшина А.Берлізов, В.Тимофєєв, П.Білоусенко, І.Денисів, І.Тищенко, Ф.Панаїт, А.Миряков, М.Савчин, Я.Арезда, Г.Марин, Д.Серцевич, Ю.Денисів, М.Скляренко, М.Дейна, І.Лісіцин, В.Тимофєєв-молодший, В.Гуцан, Л.Гречко, Д.Завацький, І.Гамар, А.Майстро, В.Якименко та ін.), **Білгород-Дністровський міський Кіш** (отамани М.Скляренко, О.Царенков, В.Гавриленко, О.Мица, С.Горлачов, козацька старшина В.Бойчев, Б.Устименко, М.Дейна, В.Воробйов, О.Черв'як, В.Павлюк, М.Скиба, В.Кулинський, І.Оленєв, Б.Вітряк та ін.), **Саратське районне козацьке товариство** (отаман С.Іванов), **Ізмаїльський міський курінь «Наливайко»** (отаман А.Гриченко), **Татарбунарське районне козацьке товариство** (отаманша О.Гусаренко); залучаються козаки до співпраці із владою; створюється козацький художній колектив - **духовий оркестр** (керівник С.Радченко); створюються школи козацько-лицарського виховання та джурові осередки в школах – **Долинівська Січ** (директор Т.Тома, завуч М.Долгошеєнко, педагог-організатор Т.Молчанова), **Старокозацька та Молозька Січі** (педагог І.Лісіцин), **Миколаївсько-Новоросійська Січ** (завуч В.Фоменчук, педагог-організатор Г.Настаченко), **Адамівська Січ** (директор В.Тимофєєв, завуч П.Лавриненко, педагог-організатор В.Гриценко, педагоги С.Тимофєєва-молодша, В.Вронська, Н.Галицька, К.Граждан, Р.Буравицька, І.Корженко та ін.), **Випаснянська №1 Січ** (педагог В.Гавриленко); видається регіональна газета **«Джура»**, **«Козак»** (редактор В.Тимофєєв). **Етап «Установчий». 2000-2005.** Створюються **районна та міська Координаційні ради** з питань розвитку козацтва при голові райдержадміністрації (голова ради П.Гумнов) та міському голові; затверджуються **районні та міські заходи** із розвитку козацтва (2002-2005); створюються джурові осередки в школах - **Турлацька Січ** (директор Т.Тодорова, педагог В.Чумаченко, педагог-організатор Л.Коваленко), **Вигінська Січ** (директори В.Біленко, О.Вдовиченко, педагоги А.Берлізов, М.Поліщук); до співпраці із козацтвом залучаються художні колективи - **хор української народної пісні «Мрія»** (керівник І.Зорило), **ансамбль української народної музики «Веселка»** (керівники М. та В. Нікіруй), **ансамбль української народної музики «Гроно»** та **гурт «Русичі»** (керівник Б.Нікіруй), **народна хорова капела – пошуково-дослідницький фольклористичний гурт «Алкалія»** Будинку культури с. Старокозаче (керівник В.Вареник); створюються нові козацькі організації - **1-й Окружний полк ім. П.Орлика** (отамани О.Царенков, М.Врублевський, В.Воробйов, козацька старшина В.Єремєєв, П.Лабунець, І.Мамонтов, С.Ковалів, М.Скиба та ін.), **Окремий курінь ім. С.Білого** (отаман П.Городниченко, козацька старшина Ю.Сокорєв, О.Сокорєв та ін.), **курінь Війська Запорозького** (отаман М.Возний, козацька старшина В.Жуковський, В.Лесін та ін.), **Монашівська сотня** (отаман В.Ткаченко, козацька старшина В.Парпалак та ін.), **Білгород-Дністровський районний осередок ЧКЗ** (отамани В.Білоус, О.Яровий, козацька старшина І.Половенко та ін.), **Болградське районне козацьке товариство** (отаман В.Копитін), **Кілійське районне козацьке товариство** (отаман М.Сокольников), **Кілійський районний осередок Соборного козацтва України** (отаман А.Палій), **Ізмаїльський районний осередок Придунайсько-Ізмаїльського козацького товариства** (отаман Ю.Закіров), **Ізмаїльське районне козацьке товариство** (отаман С.Желязков), **Придунайська Січ** (отаман М.Деревенча), **Ізмаїльська паланка козацтва Запорозького** (отамани М.Підпригора, В.Ромашук), **Бессарабський полк УРК** (отаман В.Поправко), **КЮМІР «Шквал»** (керівник В.Тимофєєв), **Задністрова Січ** (отаман В.Тимофєєв, козацька старшина В.Смаковський, В.Лукашевський, М.Дейна, О.Царенков,

В.Єремєєв, Б.Устименко, В.Тимофєєв-молодший, І.Лелеченко, О.Черв'як, В.Павлюк, Ю.Щербина, А.Кривенко, М.Скибенко та ін.), **жіноча громада** (керівник Л.Горлачова), **військово-спортивний клуб «Патріот»** (керівник В.Гавриленко), **клуб «Козачка»** (керівник Л.Васелінга); створюються козацькі духовні громади – **Св.-Рівноапостольського-Кн.Володимира-Білгород-Дністровська, Свято-Покровська-Білгород-Дністровська, Свято-Казанська-Адамівська** (всі - о.Микола); видаються газети **«Річ про Адамівську Січ», «Річ про Буджацьку Січ»** (редактор В.Тимофєєв); друкується двадцятитомник **«Архіви козаччини Задністров'я»** (С.Тимофєєва-молодша, В.Тимофєєв). **Етап «Програмний». 2006-2010.** Затверджуються **районні програми розвитку Українського козацтва на 2008-2010 роки та Патріотичного гарту молоді на 2010-2012 роки**; створюються **районна Рада керівників** громадських організацій козацького спрямування (керівник В.Тимофєєв) та **районна Координаційна рада з підтримки розвитку Українського козацтва** (керівник П.Ігумнов); проводиться цикл семінарів-тренінгів **«Козак-лідер-2007», «Козацька громадська Рада-2010»**; святкується 20-тиріччя Задністрової Січі; проводяться виїзди делегації козаків Задністров'я на Ради в **Київ, Конотоп, Тернопіль, Єнакієве, на Хортицю**; створюються **Шабівський** (отамани М.Скибенко, Г.Хохлачов), **Гагаузький** (отаман С.Крістіогло), **Затоцький** (отаман Б.Шевчук), **Придністровський** (отаман І.Николаєв) та **Адміністративний** (отаман В.Каланжов) курені, **громадська організація «Козачка»** (керівники Л.Васелінга, О.Шепельська), **районна громада Берегинь** (керівник С.Петрівно); створюються джурові та данові осередки в школах – **Випаснянська №2 Січ** (керівник А.Кривенко), **Салганська Січ** (директор О.Тиханська), **Великомар'янівська Січ** (директор М.Чороба); відновлюється діяльність джурових та данових осередків в школах – **Вигінська Січ** (директор О.Вдовиченко), **Старокозацька Січ** (керівник Ю.Щербина); створюються нові осередки - **Баштанівська Січ** (директор О.Мамчур), **Михайлівська Січ** (директор М.Шевченко); працюють у Малій Академії наук (МАН) педагоги-керівники учнівських проектів з історії та сучасного стану Українського козацтва: **А.Рубанович** (Сергіївська школа, учні – В.Козак), **А.Галінська** (Білгород-Дністровська №4 школа, учні – В.Соловенко), **Ю.Федьків** (Білгород-Дністровський районний ліцей «Пріоритет», учні – Н.Пак), **В.Корінь** (Білгород-Дністровська №11 школа, учні – М.Базиленко) та ін.; створюються козацькі художні колективи **«Отаман та Берегиня»** (керівник В.Тимофєєв), **«Кредо»** (керівник Л.Царевська); створюється видавництво **«СПД СП»** (згодом **«Отаман», «Гетьман»**); видаються газети **«Річ про Січ», «Козацтво Задністров'я», «Слава і Честь», «Козак Задністров'я»** (редактор В.Тимофєєв), друкується дев'ятитомник **«Сучасне козацтво Південноукраїнського Задністров'я»** (В.Тимофєєв), створюються сайти козаків Буджаку – **«Козацтво Задністров'я», «Козацтво Буджаку», «Козацтво Придунав'я», «Козацтво межиріччя Дунай-Дністро», «Козацька педагогіка», «Історія козацтва Задністров'я», «Козацько-лицарське виховання»** (модератор В.Тимофєєв). **Етап «Сучасний». 2011-т.ч.** Затверджуються регіональні програми **Розвитку Українського козацтва на 2011-2015 роки, Патріотичного виховання дітей та молоді «Патріот» на 2013-2015 роки**; оновлюється **регіональна Рада керівників громадських організацій козацького спрямування** (голова С.Петренко); створюються **Школа Старшини, Навчально-методичний центр, Характерницький** (отаман В.Коренев) та **Чорноморський навчально-оздоровчий** (отаман О.Ступак) курені; до козацтва висвячуються знані в регіоні люди – В.Чорнолуцький, В.Орлова, Д.Корчагіна, С.Петренко, Д.Чолак, Є.Пітюков, В.Молчанов, А.Токаренко, Б.Бойко, Г.Золотар, Б.Деренжі, С.Батін, А.Чередніченко, О.Полешук, С.Короленко, А.Царук, М.Салій, С.Майстро, О.Садовський, Л.Попова, Т.Римська, В.Савчук, Т.Браткевич, Н.Фоменко, М.Адиров, Г.Трегубенко, А.Трегубенко, Г.Клоченко, С.Макаренко, В.Ковпак, К.Волкова, Л.Гусько, С.Кравченко, О.Шевчук та ін.; друкується п'ятитомник **«Архіви козаччини Буджаку», семитомник «Архіви козаччини Одещини», дванадцятитомна енциклопедія сучасного козацького руху Буджаку «Лицарі України»** (С.Ушанова, В.Тимофєєв).

РІЧ ПРО БУДЖАЦЬКУ СІЧ

Часопис козаків Буджаку	№18(502) ЖОВТЕНЬ 2013	Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!
E-mail: Budzakkozak@ukr.net	Часопис заснований у жовтні 1991 року	http://Budzakkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

**КОЗАКИ, МИ МАЄМО РОБИТИ!
Події в районі та місті.**

*Слова уже не вірують словам і мружаться від правди, як од сонця...
Просніться, люди! Це погані сні. Нове століття в шибку заглядає, той
самий гад, ті ж самі казани, лиш інший диявол дрова підкидає...*

Ліна Костенко.

**Початок дивись газету «Річ про Буджацьку Січ» - №392-серпень 2009,
№423-серпень 2010, №450-серпень 2011.**

Відгукотіла зимова гроза – вибори Президента України. «Біло-блакитні» виграли: Президентом обрано В.Ф.Януковича; «помаранчеві» Юлька та Ющ зникли з обр'ю. Народ на Україні полегшено зітхнув: війни скінчилися; нова влада обіцяє стабільність, порядок та усіх почути... В Білгород-Дністровщині все продовжується: йде перманентна війна – спочатку між містом та селом, потім між правлячими елітами...

Новий Президент звільнив старого голову райдержадміністрації Зінченка (хоча він вже був «регіоналом» - перебіг з «оранжевих») та довго не призначав нового. В. о. голови з пів-року була Петренко Світлана Петрівна. Керуючи (вочевидь, проводячи свою кадрову політику), вона стикнулася з протидією у особі голови райради Орлової Валентини Володимирівни. Тріумвірату (Орлова – білявка, Петренко – брюнетка, Шендрик – рижка) – не вийшло; жінки – розсварилися й почали дорікати оточенням щодо звернень із справ до «ворогинь».

Весною призначили нового голову райдержадміністрації – Чонолуцького Василя Павловича. Район та місто полегшено видихнули – прийшов до влади чоловік, наведе порядок із жінками-управительками. Так воно й було перший рік, але надалі – війна між чарівницями продовжилася й продовжилася війна між адміністрацією та радою.

Таке ж відбувалося й у міській владі: «регіонали» у міській раді стали виступати проти свого ж мера Нановського (з подачі Хлівненка, який готувався до позачергових виборів мера та сподівався ці вибори виграти); в результаті баталій було звільнено з посади Македонського (секретаря міськради), а робота міськради та виконкому «зависла». Проти Нановського виступила й Громадська рада.

Після літа популярні всіх відтінків заливаються солов'єм під шарманку двох простих мелодій: марш тоталітаризму (особливо національного) та фанфари найсильнішому (конкретному чемпіону світу з боксу або абстрактному "народу", який, мовляв, нарощує м'язи, щоб набити пику олігархам з помсти за свої злидні). Те, що такий розклад не для реалістів – ясно, як Божий день. Отже, успіх попудізму

серед аудиторії показує катастрофічний занепад "колективного розуму" української нації. Посилення домінування популістів у суспільстві є викликом для нас, козаків. Адже популісти не терплять реалістів. Поки вони слабкі, вони лають, облплюють і поливають брудом все, що їм не зрозуміло. Набираючи силу, у своїй війні за статус найсильнішого вони візьмуться громити всі скільки-небудь популярні плоди розуму, які ми називаємо культурою. Тому кожен козак зараз стоїть перед вибором: переметнутися на бік популістів або захищати розум.

Бути на боці популістів вигідно і прибутково, хоча й принизливо. Популістам завжди потрібні високооплачувані фахівці-циніки з високим рівнем інтелекту та низьким моральним самоконтролем – організатори, пропагандисти, майстерні обманщики, які знаходять способи маніпуляції почуттями виборців, вигадують, чим зайняти прихильників-бузувірів у час між битвами, замаскують інтелігентною балаканиною та фантастичними побудовами ідеологічні пустоти: тактику пустої агресії та стратегічне провалля.

Захищати розум, на жаль, непопулярна справа. На цьому важко заробити, хоча й можливо, бо, скажімо, навіть популістській партії потрібні бюрократи-апаратчики, фінансисти, комп'ютерники. Якщо замість балансу в партійній бухгалтерії буде ватман з гаслом "кожному по потребах", партія швидко збанкрутує; якщо апарат партії не вивчатиме настрої виборців, ватажки не зможуть жонглювати популярними темами і втратять авторитет; якщо у партії не буде сайту, виборці почнуть придивлятися до сайтів конкуруючих партій. Від цих реалій важко відмахнутися навіть супер-пупер-лідеру, який не встигає витирати піну з губ.

Ми не дурні. Ми збережемо розум! Попри популістське нашестя, ми розвиватимемо науку, культуру, релігію і ЗМІ, право і економіку, все, що потребує більшої продуманості. Треба дивитися на справи й самим робити добрі справи, а не тільки слухати словеса. Від наших зусиль залежить не просто виживання українського народу – від наших зусиль, можливо, залежить збереження всієї людської цивілізації.

Стратегічна задача козацтва – збільшувати коефіцієнт інтелекту суспільства. Якщо популісти вважають, що наша роль – жертвенне витирати їхні соплі, ми маємо доводити, що здатні на більше. Ми маємо вирощувати розумних людей навколо себе, збільшувати силу нашого розуму. Переконувати усіх друзів та знайомих не пити, не балдіти, не шизіти, не нюхати, не дивитися телевизор, не ходити на мітинги та інші зборища популістів, не лайкати їхню пропаганду в фейсбуці, не вірити й не приділяти уваги фокусам, трюкам і пліткам – взагалі, не втрачати часу дарма "як всі", не бути рабами своїх потреб та емоцій; а замість того багато самостійно думати і фантазувати, не оглядаючись на чийсь оцінки, читати розумні книжки та сайти, писати розумні пости в своїх блогах, щодня вчитися чомусь новому і робити щось розумне власними руками, особисто вигадане та сплановане власною головою, суспільно корисне і прибуткове для нас самих.

Тактичні завдання: основна увага патріотичному вихованню дітей та молоді - йти у школи, у «виши», в молодіжні колективи; організовувати короткотермінові заняття, тренінги; налагоджувати роботу гуртків, шкіл з питань козацько-лицарського виховання; зміцнювати фізичне й моральне здоров'я молоді, нації; співпрацювати із здоровими силами у владі, із церквами, молодіжними організаціями та гуртами; самим жити та вчиняти патріотично, зважено, розумно, достойно...

Панове козаки! Пані козачки! Будьмо розумними!

Історія вчить, що ефективно те, що утверджує своє. А своє у нас – козацтво – спосіб життя вільної людини, яка із зброєю в руках захищала свої вольності й права, зокрема право на Свободу! Слава Україні! Слава козакам!

РІЧ ПРО БУДЖАЦЬКУ СІЧ

<i>Часопис козаків Буджаку</i>	№19(503) ЖОВТЕНЬ 2013 Часопис заснований у жовтні 1991 року	<i>Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!</i>
E-mail: Budzakkozak@ukr.net		http://Budzakkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

ПОДІЇ В КОЗАЦТВАХ БУДЖАКУ

Велика Міжнародна рада Українського козацтва. Коломия. Жовтень 2013 р.

Делегація Буджацького козацтва взяла участь у Міжнародній Великій раді Українського козацтва, що відбулася у Коломиї. У програмі: 1.400-річчя перебування на Прикарпатті Війська Запорозького. 2.Шануй славне українське історичне минуле і разом із владою розбудовуй майбутнє Української національної держави. 3.Єднаймося, українці, заради майбутньої Української національної держави. Буджацькі привезли на Раду Звернення до Українського козацтва **«Вистояти-Зберегтися-Перемогти»**, суть якого – козацтву необхідно терміново розробити **ідеологію** (чітка концепція-ідеологія, добре налагоджений пропагандистський апарат, своя преса, провідники – добре освічені, із високим інтелектом, віддані справі), **стратегію** (проявити стійкість, зберегти дисципліну, не ділити козаків на наших-

ненаших; кожен козак робить загальну справу – у війську, на полі, у школі, у Храмі – всі – частка цілого – Козацтва; зайняти своє місце в системі державних відношень – наш шлях – не гра в козачків-отаманчиків) і **тактику** (що для нас є козацтво? що ми відроджуємо? як силами громадської організації сформувати козака-лицаря?), щоб **вистояти – зберегтися – перемогти**.

У Києві відбулася нарада Ради Засновників Українського козацтва (РЗУК) та Ради Старійшин організацій Українського козацтва (РСОУК). Співголовили І.Козар та К.Матвіюк.

Робочі моменти наради.

На порядку денному питання: 1. Звичаї та Звичаєве Право українського народу: витoki формування та утвердження. Козацькі Старійшини носії та ревні охоронці Звичаю та Звичаєвого Права (І. Козар). 2. Козацький Звичай на охороні української землі (К. Матвіюк). Територіальні громади на селі (М. Бондар). 3. Нинішній стан українського козацтва. Козацька вища освіта (Є. Петренко). 4. Підготовка та навчання козацьких старшин Буджаку (В. Тимофєєв). 5. Співпраця Старійшин та Засновників Українського Козацтва (І. Козар). 6. Перспективи козацтва на майбутнє. Про «Інформаційний листок» Ради Старійшин, Ради Засновників та Ради Отаманів (В. Гарбуз). 7. Різне.

Студенти Білгород-Дністровського педучилища звітували про фольклорну практику сезону 2013 року (керівник генерал-хорунжий УК М.І.Нікіруй). Презентація матеріалів відбулася у актовій залі – лунали українські, болгарські, гагаузьські, молдавські та російські пісні. Випускниця Адамівської школи козацько-лицарського виховання Лавриненко Надюша (учасниця всесвітньо відомого ансамблю «Веселка», донька офіцера-козака Адамівського куреня Юрія Лавриненка) представляла її систему гарту. Допомагав їй генерал-отаман УК Валерій Тимофєєв.

Виступають Надія Лавриненко та Валерій Тимофєєв.

Делегація Старшини Буджацького козацтва (В.Тимофєєв, В.Лукашевський, М.Маринеску, Є.Пітюков, В.Воробйов, Г.Клоченко, О.Ступак) взяла участь у святкуванні Дня ветерана України. У програмі - урочиста зустріч із керівництвом району, святковий концерт у формі «Вогника», куліш.

Старшина Буджацького козацтва на святі.

Відбулася Рада Старшини Буджацького козацтва. За критичними зауваженнями, що висказали члени Ради, було

відкореговано план роботи на 2013 рік та перспективний план роботи на 2011-2015 роки.

Рада старшини Буджацького козацтва.

Оженився полковник Українського козацтва, начальник штабу Буджацького козацтва Валерій Тимофєєв. Наречена – Наталія.

26.09.2013 16:30

**Одеса. РАЦС Центрального району (вул. Рішельєвська, 4).
Тимофєєви Валерій та Наталія.**

Наклад 500 екз. Передруковувати й поширювати дозволяю. Редактор Тимофєєв В.Я.
м. Білгород-Дністровський Одеської області. Тел. моб. 8-097-466-7174,
E-mail:Generalotaman@rambler.ru <http://samlib.ru/t/twjaj/>

РІЧ ПРО БУДЖАЦЬКУ СІЧ

Часопис козаків Буджаку	№20(504) ЖОВТЕНЬ 2013	Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!
E-mail: Budzakkozak@ukr.net	Часопис заснований у жовтні 1991 року	http://Budzakkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

ЗВЕРНЕННЯ ДО УКРАЇНСЬКОГО КОЗАЦТВА

Шановні брати-козаки! Сестри-козачки! Десять років тому загальнодержавний сплеск цікавості до історії козацтва й зокрема уваги до його проблем пояснювався просто: **формувався національна еліта, яка мала спиратися в своїй діяльності на національний – козацький! – досвід державотворення**, що, за логікою розвитку, повинно було привести до кількісного та якісного зростання впливу козацтва на розвиток української державності: Укази Президента України та Національна програма розвитку Українського козацтва на 2000-2005 роки надавали для цього всі можливості.

Але, процес цей в останні 10 років мав стійку тенденцію до згасання, а сучасне Українське козацтво не спромоглося зайняти достойне місце в державі. На жаль, в цьому винне... козацтво: воно сьогодні на Україні, як і колись, – розпорошене на лівих і правих, на червоних і помаранчевих, на синіх і білих, на католиків, протестантів і православних, на характерників і язичників-поганців, на реєстровиків, вільних і запорожців. Розпорошене без надії, не маючи ідеології, стратегії і тактики...

Надію може дати Козацький Звичаєвий Кодекс, а перспективу розвитку – розробка ідеології, стратегії і тактики діяльності Українського козацтва на сучасному етапі державотворення. Дозволю собі декілька зауважень до цієї тези.

1. Ідеологія козацтва. Відсутність чіткої, хоча б коротко сформульованої козацької концепції-ідеології, свого добре налагодженого пропагандистського апарату, своєї преси дає можливість антикозацьким силам на всіх рівнях в різних виданнях, в правоохоронних органах та владних структурах вести скажену атаку на козацтво, використовуючи найменші негативні явища та факти, що проявляються в козацькому русі. Припинити це можливо, треба лише мати свою ідеологію, а провідниками й розповсюджувачами козацької ідеології мають бути козаки, добре освічені, із високим інтелектом, віддані справі відродження козацтва, а не випадкові люди із низьким освітнім рівнем.

2. Стратегія козацтва: вистояти, зберегтися, перемогти. Вистояти. Це уникнути спокуси можливості легких заробітків. Проявити стійкість під тиском й погрозами, зберегти дисципліну, не піддаватись загальному занепаду духу, зберегти єдність, безжалісно викривати зрадників, укорінену агентуру, яка працює на розкол під благовидними привидами заміни отаманів на більш достойних, ділення козаків за різними признаками: червоний-білий, реєстровий-нереєстровий,

вільний-характерник. **Зберегтися.** Важливо усвідомити: ми всі козаки і всі рівноправні. Кожен повинен робити свою справу: один служить, взявши зобов'язання державної служби для себе через військо, але він козак війська – великого організму, який, в свою чергу, частка цілого – козацтва; другий працює на заводі, обробляє землю, сіє, дітей виховує, у Храмі служить, службу несе в правлінні війська, відділу, краю, станиці. Без другого не буде повноцінного першого. Так було в козацтві завжди. Не можна сьогодні лукавим нашим супостатам дати виділити першого й забути другого. Це буде кінцем козацтва й початком становленням під видом козацтва найманства. **Перемогти** для нас – зайняти те саме місце в системі державних відношень, яке займали наші діди до розкозачування. Переможемо, якщо встоїмо перед спокусою отримати подачку, зрадити великій справі повного становлення козацтва. Нехай кожний пам'ятає й знає, що шлях, по якому ми з вами йдемо за волею Господа нашого, не гра в козачків-отаманчиків. Тут немає більше місця вибору між «хочу-не хочу». Є жорстке «треба». Треба сьогодні триматися всім разом, йти всім разом до кращої долі задля нас всіх.

3. Тактика козацтва. Тактика – це відповіді на питання: Що для нас є Українське козацтво у минулому й сучасному часі? Що ми активно «відроджуємо» й намагаємось «використати»? Чи зможе козацтво зайняти свою нішу в ХХІ столітті? Як в сучасних умовах силами громадської організації відродити тип козака-лицаря? На якій основі відроджувати козацтво? Ми розуміємо – найголовніша проблема козацтва – визначити свою роль у соціально-політичному житті сучасного суспільства. Вважається, що тільки через відродження і поширення основ військово-лицарської спадщини ми можемо вести мову про реальне наслідування, а отже і відповідність сучасного козацтва історичним аналогам. Але до сьогодні розуміння пріоритетності дійсного відродження українських козацьких традицій у цьому контексті не досягнуто. Й тому треба звернути увагу козацтва й на пріоритети господарські та культурні, а не тільки військові. Козаки ще не усвідомили, що вони козаки!

Брати-козаки! Сестри-козачки! Спроба сучасних реформаторів збудувати нове суспільство з орієнтацією лише на економічні, ринкові розрахунки, неминуче провалиться. Суспільство засновується на ідеї моральності й цементується духовними прагненнями народу. Ідеологія козацтва фундується на таких засадах: Духовність, прагнення до Народовладдя та Самоврядування в організації свого життя й на усвідомленні святого свого обов'язку – захищати рідну українську землю й українську державність. Це стало в перебігу віків свого роду генетичною особливістю козацького характеру. Й в сучасному суспільстві, коли значний відсоток населення України розгубив, не мав або розміняв свої ідеали на «речовизм» та долари, козацтво за рядом обставин стає найбільш стійким носієм національно-історичних традицій українського народу, здатним зіграти роль свого роду каталізатора громадської самосвідомості, очолити всенародний рух за духовне відродження України-Батьківщини. **Історія вчить, що ефективно те, що утверджує своє. А своє у нас – козацтво – спосіб життя вільної людини, яка із зброєю в руках захищала свої вольності й права, зокрема право на Свободу! Слава Україні! Слава козакам! Отаман Буджацького козацтва В.Тимофєєв.**

РІЧ ПРО БУДЖАЦЬКУ СІЧ

Часопис козаків Буджаку	№21(505) ЖОВТЕНЬ 2013	<i>Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!</i>
E-mail: Budzakkozak@ukr.net	Часопис заснований у жовтні 1991 року	http://Budzakkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

ПОДІЇ В КОЗАЦТВАХ БУДЖАКУ

Відбулася Рада Старшини Буджацького козацтва (на фото зліва – сидять: Г.Клоченко, Б.Устименко, Є.Пітюков, В.Лукашевський; стоять: М.Маринеску, В.Тимофєєв, О.Ступак) із порядком денним: Про заходи із святкування Дня Українського козацтва.

Буджацькі козаки.

Отаман Буджацького козацтва В.Тимофєєв прийняв участь у черговому засіданні Ради козацьких отаманів України. На порядку денному: 1.Про членство в РКОУ. 2.Затвердження змін до Положення про РКОУ. 3. Про офіційну реєстрацію РКОУ. 4.Презентація діяльності РКОУ (доповідають всі отамани). Буджацьке козацтво надало звіт за 2013 рік. 5.Обговорення козацьких проектів на 2014 рік. 6.Обговорення Програми діяльності організацій РКОУ на 2014 рік. 7.Різне.

Робочі моменти Ради РКОУ.

Відбулося Велика Рада Буджацького козацтва - 16 Коло Буджацького козацтва – Рада керівників громадських організацій козацького спрямування при голові районної державної адміністрації. На порядку денному – Завдання спільної роботи Буджацького козацтва, Білгород-Дністровської районної державної адміністрації, Білгород-Дністровської ради та Білгород-Дністровської районної організації ветеранів України у справі стратегічного партнерства та патріотичного виховання молоді. Відбувся концерт силами козацьких мистецьких колективів і куліш від В.Лукашевського.

Старшину Буджацького козацтва Георгієша Д.М. козаки вітали із ювілеєм – 75-річчям.

Нагородження грамотами кращих.

Концерт.

Куліш.

Старшина Буджацького козацтва взяла участь в урочистостях, присвячених Дню Українського козацтва, які пройшли в Бритівському БК. По закінченню урочистостей козаки пригостили «бритівців» кулішом.

Наклад 500 екз. Передруковувати й поширювати дозволяю. Редактор Тимофєєв В.Я.
м. Білгород-Дністровський Одеської області. Тел. моб. 8-097-466-7174,
E-mail:Generalotaman@rambler.ru <http://samlib.ru/t/twjaj/>

РІЧ ПРО БУДЖАЦЬКУ СІЧ

*Часопис
козаків Буджаку*

E-mail: Budzakkozak@ukr.net

**№22(506)
ЖОВТЕНЬ
2013**

Часопис заснований
у жовтні 1991 року

*Душу – Богові!
Життя – Батьківщині!
Серце – людям!
Честь – нікому!*

<http://Budzakkozak.webstolica.ru/>

Прочитай та передай товаришу!

ПОДІЇ В КОЗАЦТВАХ БУДЖАКУ

Старшина Буджацького козацтва взяла участь в урочистостях з нагоди храмового свята села Шабо та Дня Українського козацтва.

Посвята до козацтва В.П.Чорнолуцького.

Буджацькі козаки.

В програмі: посвята голови Білгород-Дністровської районної державної адміністрації Чорнолуцького В.П. на центральній площі села, нагородження козаків, святковий куліш.

Старшина Буджацького козацтва в Бритівській Січі провела посвяту в джури та дани.

Робочі моменти посвяти.

Делегація Буджацького козацтва (В.Тимофєєв, В.Лукашевський, Є.Пітюков, Л.Мельниченко) зустрілися із школярами Сергіївського НВК. В програмі бесіда на тему «Роль сучасного Українського козацтва в процесі державотворення незалежної України», спілкування із вчителями та вихователями.

Буджацькі козаки подарували вчителю історії Антонині Петрівні Рубанович, ентузіасту козацького МАНу – дев'ятитомник «Сучасне козацтво Південноукраїнського Задністров'я», який виходив самодруком у 2006-2010 роках.

Нас представляють.

Хто хоче бути козаком?!

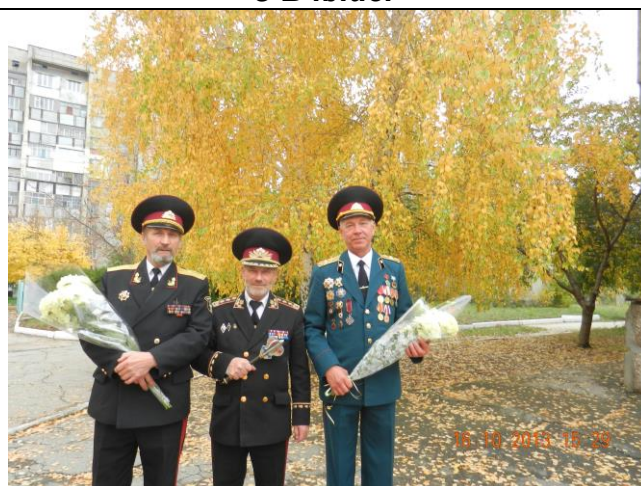
8-А клас.

8-Б клас.

Разом із А.П.Рубанович.

Буджацькі козаки.

Старшина Буджацького козацтва (В.Тимофєєв, В.Лукашевський, М.Маринеску, Є.Пітюков, О.Ступак, о.Андрій - священнослужитель місцевого православного храму та кореспондент альманаху «Річ про Буджацьку Січ» Л.Мельниченко) в Салганській Січі провела посвяту в джури та дани. Їм допомагали Березині Салганської Січі – О.Тиханська, Г.Мельнікова, О.Дякова. По закінченню дійства – концерт та куліш.

Слава Україні! Слава козакам!

Глядачі – джури та дани.

Будь гнучкою, як верба!

Концерт силами козаків та березинь.

Під шабельним вінком.

Фото на згадку.

Наклад 500 екз. Передруковувати й поширювати дозволяю. Редактор Тимофєєв В.Я.
 м. Білгород-Дністровський Одеської області. Тел. моб. 8-097-466-7174,
 E-mail: Generalotaman@rambler.ru <http://samlib.ru/t/twj/>

РІЧ ПРО БУДЖАЦЬКУ СІЧ

Часопис козаків Буджаку	№23(507) ЖОВТЕНЬ 2013	Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!
E-mail: Budzakkozak@ukr.net	Часопис заснований у жовтні 1991 року	http://Budzakkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

ЧАС ВИХОВУВАТИ ЛИЦАРІВ **Після нас не буде нас, а справи залишаться...**

Сучасний загальнодержавний сплеск цікавості до історії козацтва й зокрема уваги до його проблем пояснюється просто: йде формування національної еліти, яка спирається в своїй діяльності на національний – козацький! – досвід державотворення.

Історичні умови буття українського народу породили самобутній феномен – козацтво. Воно втілювало в собі фізичне і духовне здоров'я нації, інтелектуальну силу, життєздатність, оптимізм і енергію. Це була об'єднана, згуртована, ідейно і духовно зцементована, суворо дисциплінована національна сила, яка очолювала боротьбу проти чужоземних ворогів. Майже чотириста років тому козаки так виклали королівським послам свою роль і призначення: «Подібно до наших предків, хочемо й ми користуватися вольностями життя, маєтностями і свободами, що належать рицарським людям... Дбаємо про те, щоб так само, як ми отримали від своїх предків ті права і вольності, щоб і наші наступники прийняли їх цілими і непорушними, з примноженням слави. І щоб вони один після одного передавали їх у прийдешні часи».

Відродження козацьких традицій є надзвичайно потрібною і важливою справою. Постане сучасне українське лицарство – духовно постане Україна. Сьогодні нам належить продовжити велику місію козацтва. Козаки знову мають стати захисниками честі й гідності України, її традицій, її культури.

Народна мудрість говорить: якщо хочеш залишити про себе пам'ять на п'ятдесят років - вирощуй сад, на сто - будуй будинок, на тисячу - виховуй сина. Народ, що бажає зберегти себе в історії, повинен піклуватися про виховання своїх синів.

НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ ГОЛОВНЕ – УВАГА ДО ШКОЛИ

Держава живе й розвивається доти, доки в ній живе багатим духовним життям школа. А для цього школа повинна стати осередком зустрічі дитинства із справді загальнолюдським - дитинча має частіше зазирати у вічність - саме школа стоїть у витоків духовності суспільства...

Проблеми виховання дітей та молоді мені знайомі не з книг; тридцятирічний педагогічний досвід (двадцятирічний директорський) та п'ятнадцятирічний досвід роботи на керівних посадах в органах державної виконавчої влади та органах місцевого самоврядування дають підстави робити пропозиції щодо його покращання.

Сучасний його стан загрозливий. Якщо рівень навчання в загальноосвітніх школах становить 0,6 від можливої одиниці, то рівень виховання - 0,3; поза школою взагалі панує антивиховання. Цей стан погіршується, бо практично не зроблено спроби змінити в країні ситуацію з мораллю на кращу і школа залишається єдиним гарантом виховання дитини порядною людиною, патріотом України. **Тому на сучасному етапі розвитку держави головне - увага до школи - первинному осередку формування громадянина, патріота.**

ГОЛОВНА МЕТА ОСВІТИ – ВИХОВАННЯ; ОСНОВНИЙ НАПРЯМОК СУЧАСНОГО ВИХОВАННЯ – ФОРМУВАННЯ ДУШІ

Рівень розвитку освіти - мірило рівня кваліфікації і культури будь-якого суспільства, важливий показник його прогресу або регресу. Найважливішою закономірністю розвитку системи освіти є єдність її структурних елементів: навчання і виховання. В системі освіти виховання відіграє провідну роль, а навчання є тільки засіб виховання. Навчання, відірване від виховання і без опори на нього розвиває тільки розум, накопичує знання і не може дати позитивних результатів. Лише поєднання навчання і виховання особистості формує у неї культуру самостійного мислення, розвиває і зміцнює духовні здібності і характер, формує світогляд, моральні норми і соціальну позицію.

Ми часто зустрічаємо людей назверх освічених, енциклопедично озброєних знаннями, а всередині в них пустеля, як говориться в Біблії, «гроші пофарбовані, поваплені» і тому в теперішній час нам потрібні люди не тільки озброєні знаннями, а й духовно, психічно, фізично спроможні розвивати творчі здібності свої та навколишніх; співпрацювати з людьми різних філософських, політичних, релігійних поглядів; здатні вирішувати проблеми сьогодення й майбутнього; особи з великим культурним та духовним потенціалом; особи **виховані**.

Досвід практичної роботи свідчить, що **головна мета освіти - виховання; навчання повинно бути підпорядковано вихованню.**

Школа - єдиний соціальний інститут, який, виховуючи учнів сьогодні, працює на перспективу. Саме тут висока професійна майстерність педагога-вихователя стимулює потребу школяра стати свідомішим, самовдосконалюватися, щоб реалізуватися як громадянин.

Виховання - це, в першу чергу, **щеплення моралі та створення** в учнів навичок життя в моральній атмосфері, бо глибока моральна криза в нашій країні є наслідком прогалин і в освітньому процесі, зокрема у недооцінці ролі духовності української національної школи, яка виступає одним із важливих елементів збереження і розвитку спільноти, її духовного ядра і постачає суспільству свідомих громадян, носіїв духовності.

Загальної системи народного виховання для всіх народів немає, у кожного народу своя, особлива, національна система виховання. Вона базується на рідній, національній мові.

Рідна школа – це головна основа національного життя держави, основа рідної школи – національне виховання. Наше національне виховання – це козацьке

виховання, бо українці – нація козацька; козаки були типовими представниками рідного народу, вони втілювали волелюбний національний характер, відображали його потреби, інтереси, прагнення; і вони створили самобутню і високоефективну, близьку до європейської, національну систему освіти і виховання – козацьку педагогіку, яку впроваджують в свою роботу колективи навчальних закладів Південноукраїнського Задністров'я, бо творче впровадження в життя ідей і засобів козацького виховання має забезпечити формування фізично здорових, морально чистих і по-лицарськи мужніх та сильних духом громадян незалежної України. Тому, конкретизуючи основну мету освіти, наголошую – **виховання повинно бути національним.**

Зупинюся ще на декількох аспектах, які конкретизують основну мету освіти. Перший, що пов'язаний із розвитком режиму життя, - розвиток усіх здібностей людини й особливо тих, які притаманні конкретній особі. Якщо людину навчати та виховувати у тісній атмосфері одного фаху, то по сусідству із цим фахом утворюється вакуум, у який втягується «виховання вулиці», навички, отримані від таких ж вузьких фахівців. Тому виховання та підпорядковане йому навчання повинні готувати особу, моральну особу, особу, яка легко оволодівала б любим фахом.

Повідомляти відомості може телевізор, комп'ютер. Виховувати людину може тільки педагог-творець. Освіта, що підпорядкована завданням виховання - творчість, творчість особливо тонкої структури, що потребує уваги, загостреної інтуїції і, як всяка творчість, - **свободи.**

Педагог - творець, тому не потрібно ставати йому на заваді детальними вимогами програм, методичних вказівок. Якщо педагог щось особливо любить (творчість поета, письменника, художника, якийсь розділ математики, біології та ін.), то для нього необхідно надавати можливість прищепити цю любов своїм учням. Педагог мусить (хоча б якійсь мірі) прагнути вложити в учня хороші риси своєї особи. Небезпечно, коли хороший виконавець методичних вимог одночасно дріб'язковий, бездуховний та ін. Все це так або інакше відобразиться (можливо, не зараз) на його учнях.

З всього цього, впливає **другий аспект - школа повинна мати своє обличчя, а педагог повинен бути особою.**

Школа - це вихователі, викладачі, бібліотекар, працівники їдальні, й увесь її обслуговуючий персонал. Але головне (певна річ) - директор школи, який визначає її (школи) «особу», «душу», який створює в ній атмосферу доброзичливості до учнів й учителів між собою. Загальновизнано, що якість навчально-виховної роботи більшою мірою залежить від якості керівника школи, ніж від рівня педагогічної майстерності вчителів й вихователів. Неможливо педагогічним працівникам компенсувати негативний вплив першої особи. Тому я бачу **наступний аспект - ефективне управління можливе лише за умови, що особа-керівник бачить перспективу розвитку закладу, розуміє завдання і специфічні особливості його, володіє необхідними навичками керування колективом й має відповідні якості для цього.**

Школа - це й приміщення, чисті, привітні, красиві й індивідуальні. І, звичайно, у школі повинні бути й списки випускників (у нашій школі навчалися такі особи). Кожен має згадувати свою школу завдяки тому особливому, що було в ній. Тому **ще одна аспект - школа повинна мати свою репутацію, й для цього конче необхідно знати - хто з достойних людей її закінчив, а самій школі варто цікавитися долею своїх вихованців.**

В підґрунті козацького гарту лежить щоденна практична робота козацьких організацій. Головна мета їх діяльності – формувати вільнолюбиву і незалежну особистість, козака-лицаря, мужнього громадянина, сутність якого розкриває козацьке гасло: **“Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!”**

Загально визнано, що суспільство засновується на ідеї моральності й цементується духовними прагненнями народу. Ідеологія козацтва фундується на таких засадах: Християнство (Православ'я), прагнення до Народовладдя та Самоврядування в організації свого життя й на усвідомленні святого свого обов'язку – захищати рідну українську землю й українську державність. Це стало в перебігу віків свого роду генетичною особливістю козацького характеру. Й в сучасному суспільстві, коли значний відсоток населення України розгубив, не мав або розміняв свої ідеали на «речовизм» та долари, козацтво за рядом обставин стає найбільш стійким носієм національно-історичних традицій українського народу, здатним зіграти роль свого роду каталізатора громадської самосвідомості, очолити всенародний рух за духовне відродження України-Батьківщини, бо **Козацтво має Кодекс Честі!**

Душу – Богові! Кодекс лицарської духовності козацтва.

Дедалі більше політичних і культурних діячів, учителів, батьків звертаються до християнських моральних цінностей як найбільш стійких, універсальних, не підвладних політичній та ідеологічній кон'юктурі. Це означає, що сучасне українське суспільство поступово підходить до визнання й опанування етичних основ християнства, від яких воно було штучно відлучене протягом багатьох десятиліть і до яких у більшості людей навіть було сформовано різко негативне ставлення.

Ніхто не буде сперечатися, що віра є носієм духовності. Так воно і є, адже те, чого навчають в християнстві, спрямоване на забезпечення нашого духовного добробуту, і найперше гармонії нашого внутрішнього світу. Багато людей відвідують храми, вважають себе віруючими і повага до традицій та релігії свого народу стримує багатьох з них від хибних кроків. Свою роль тут відіграє і громадська думка, а тому людина буде намагатися жити і діяти так, щоб не було соромно перед людьми.

Лише розвинута моральність, лише прийняття абсолютних вічних норм співжиття допоможе у потрібну годину людині – вона не буде вагатися, втримається, не піде на умовляння, адже матиме приписи на всі випадки життя. А нагородою буде чисте сумління та гармонія внутрішнього світу...

Тому формування душі як основної якості людини, визначення її духовних пріоритетів, обґрунтування системи цінностей, на яких має базуватися життя дитини – основний напрямок сучасного виховання...

Життя – Батьківщині! Кодекс лицарської звитяги козацтва.

Козак: готовий боротися до загину за волю, честь і славу України; нехтувати небезпекою, коли справа стосується життя рідних, друзів, побратимів, долі Матері-України; з презирством і ненавистю ставиться до ворогів, прагне визволити рідний край від чужих заброд-завойовників; уміє доводити наукову неспроможність ворожих ідей і теорій, спрямованих на послаблення Української держави, на приглушення національної свідомості і самосвідомості, та встановлення національної несправедливості і нерівноправності; здатний відстоювати в будь-яких обставинах життя рідну мову, культуру, мистецтво, духовні традиції, гідність і гордість свого та інших народів; виявляє героїзм, подвижництво в творчій праці і в бою в ім'я свободи і незалежності України; відстоює своє право бути господарем на рідній землі, володарем національних багатств, готовність нікому не давати на поталу своєї

материзни і дідизни; здатний і готовий займатися постійно, в тому числі і в години можливого лихоліття, народотворчою і націотворчою діяльністю, будівництвом і зміцненням Української держави.

Серце – людям! Заповіді милосердя козацтва.

Козак: готовий допомагати найслабшим, найбеззахиснішим – дітям, створювати умови для їхньої радості, попереджувати їхні страждання, замінювати їм у разі необхідності батька і матір, брата і сестру; всебічно допомагає сиротам, вдовам, бабусям і дідусям, турботливо ставиться до безпомічних, постійна їм матеріально підтримує; надає допомогу хворим, інвалідам, потерпілим від злих людей, стихійних сил природи; здатний до співчуття, жалю до людей, які потрапили в біду; готовий допомагати будь-якій людині, щиро розділити з нею журбу, страждання, горе, зробити все для того, щоб їй стало легше.

Честь – нікому! Кодекс лицарської честі козацтва.

Козак: любить батьків, вірний у коханні, дружбі, побратимстві, товаришуванні, ставленні до Батьківщини, рідного народу; готовий турбуватися про молодших, зокрема дітей, усіх літніх людей і людей похилого віку; підкреслено шанобливо ставиться до матері, дівчини, жінки, бабусі; виявляє непохитну вірність ідеям, принципам народної моралі, національним і загальнолюдським цінностям; відстоює свободу і незалежність особистості, народу, держави, єдність і соборність українських земель; прагне роботи пожертвування на будівництво храмів, навчально-виховних закладів, просвітних установ, пам'яток історії та культури; готовий проявляти принциповість і непримиренність до зла, аморальності і наступальність у боротьбі з ними; здатний цілеспрямовано й систематично розвивати фізичні і духовні сили, зокрема непохитну силу волі і непоборну силу духу, можливості свого організму, займатися самопізнанням і самовдосконаленням; уміє скрізь і всюди чинити шляхетно, виявляти добротність, лицарські чесноти, глибоку історичну пам'ять, національну гідність і гордість; турбується про розвиток національних традицій, звичаїв, обрядів, бережливо ставиться до рідної природи, землі, примножує її багатств; прагне внести якнайбільший особистий внесок у підвищення добробуту рідного народу, його матеріального і духовного рівня.

ГОЛОВНЕ ЗАВДАННЯ ШКОЛИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ – ПРОТИСТОЯННЯ БЕЗДУХОВНОСТІ, РУЙНАЦІЇ МОРАЛІ

Труднощі та проблеми школи впливають із сучасних труднощів громади - економічних, демографічних, соціальних.

Термінове розв'язання всіх проблем школи неможливо (особливо соціально-економічних, фінансових, частково методичних), але проблеми виховання ми повинні вирішувати негайно; **головне завдання школи на сучасному етапі - протистояння бездуховності, руйнації національної моралі.**

Громада живе й розвивається доти, доки в ній живе багатим духовних життям школа, тому школа повинна і може стати осередком духовності, берегинєю духу громади; для цього **вона має бути відкритим навчально-виховним закладом з громадсько-державним управлінням.**

Один з шляхів вирішення проблем сучасного виховання учнів – **національно-патріотичне виховання у формі козацько-лицарського гарту («лише виховуючи українця, можна виховати українця»)** та розумні ідеологізація і політизація виховного процесу (формування патріота, громадського діяча починається з його участі в діяльності дитячих і юнацьких громадських організацій); якби мали таке

виховання, 7 млн. українців-шукачів долі за кордоном наводили б лад сьогодні на своїй землі, в своїй державі; а це - не найгірші громадяни.

Неможливо виховати особистість тільки в школі; **школа виховує разом із сім'єю, виробничими колективами, громадою.**

У вихованні національно свідомих козака та козачки є чотири ступеня (етапи): **родинно-дошкільний гарт козаченяти та леліняти, родинно-шкільний гарт козака та лелі, джури та дани, громадсько-родинний гарт молодика та берегині, громадсько-родинний гарт козака та козачки.**

Кожен з етапів козацько-лицарського гарту має свої особливості й проводиться:

1. Родинно-дошкільний – через роботу з батьками дошкільнят та введенням спеціальних курсів до програми дитячого садочка.

2. Родинно-шкільний – у формі роботи школи козацько-лицарського гарту: А.Класна робота за рахунок шкільного компоненту (варіативної складової навчального плану) з основних дисциплін козацько-лицарського виховання. Б.Позакласна робота за рахунок годин гуртків, у формі Козацької республіки (самоврядування учнівського колективу) та класних козацьких загонів. В.Позашкільна робота у формі діяльності дитячо-юнацької організації «Молода Січ» Українського козацтва.

3. Громадсько-родинний – у формі діяльності учнівського куреня Українського козацтва та місцевого осередку жіночої громади Українського козацтва.

4. Громадсько-родинний таборовий - на всіх етапах козацького гарту (в тому числі й у «вишах») - через систематичний фізичний, психологічний, трудовий, морально-духовний вишкіл.

Основна мета сучасного козацько-лицарського гарту – **формування в родині, школі і громадському житті творчу особистість козака-лицаря, захисника рідної землі з яскраво вираженою українською національною свідомістю і самосвідомістю, світоглядом і характером, високою мораллю і духовністю.**

У період розбудови незалежної України у громадському, шкільному і родинному житті нам потрібен насамперед **культ лицарства**: лицарський дух не дасть нудити у духовній ницості, історичному безпам'ятстві; тому включення потенціалу козацько-лицарської духовності у виховний процес значно активізує формування вільної, з стійкими морально-вольовими якостями, силою духу особистості.

Українська козацька духовність – це **історично сформована система духовних багатств лицарської верстви рідного народу**, яка виробила і в своєму бутті, способу життя відобразила найвищі цінності його національної душі, філософії, характеру, світогляду, моралі, правосвідомості, естетики; це лицарська духовність, компоненти якої розвиваються у напрямі довершеності, найглибшого відображення потреб, інтересів української нації, держави.

Практичний досвід стверджує, що школа козацько-лицарського гарту може (й повинна!) бути центром духовного життя, берегинею духу громади, але для цього їй потрібно бути **національній, мати національно налаштовані кадри, лицарів духовності у самій школі**, а в підґрунті – сформовану громадську думку та козацькі звичаї і традиції громади.

Козацько-лицарський напрямок в сучасній педагогіці я особисто вважаю найперспективнішим напрямком в теорії сучасного виховання громадянина, патріота України; за цим напрямком майбутнє; він буде слугуватиме підґрунтям державної системи виховання, бо ми, браття, козацького роду!

ШКОЛА КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО ГАРТУ – ОСНОВА СУЧАСНОЇ СИСТЕМИ ВИХОВАННЯ КОЗАКА ТА БЕРЕГИНИ

Загально визнано, що у період моральної кризи, дегероїзації і деморалізації значної частини нашого суспільства творче відродження культурно-освітніх і виховних національних козацьких традицій – одна з необхідних і найважливіших граней зміцнення могутності України.

Офіційна українська педагогіка не заперечує того, що козацтво стало найдосконалішою формою вияву генетично закодованих здібностей і можливостей нашого народу. І тому в концепції національного виховання реалізація науково обґрунтованих і випробуваних історією козацько-лицарських виховних традицій – вважається одним із найефективніших українознавчих підходів у навчально-виховній роботі.

Школа козацько-лицарського гарту (виховання) – громадський (на базі загальноосвітньої школи) навчально-виховний заклад нового типу, покликаний дати учням додаткову козацько-лицарську освіту, забезпечити їх надійний духовний зв'язок з предками, розвинути стосунки з сучасниками і зорієнтувати козачат на інтереси нащадків, бо творче відродження в житті ідей і засобів козацької педагогіки має забезпечити виховання фізично здорових, морально чистих і по-лицарськи мужніх та сильних духом громадян незалежної України.

Концепція школи цього типу звертає увагу педагогів на виховний потенціал Кодексу буття Українського козацтва, куди входять Кодекс лицарської честі, Кодекс лицарської духовності та Заповіді милосердя. Впровадження в виховну роботу вимог Кодексів забезпечує формування та виховання такого духовного стану молоді – молодих громадян України, козаків, яке в народі збереглося як розуміння козацького духу, того особливого соціального положення українського козацтва в суспільстві, яке слугувало опорою народу і державі протягом віків.

У практичній роботі школи козацького гарту дотримуються **основних змістовних компонентів сучасного козацько-лицарського виховання молоді**, які втілені у наступних циклах і напрямках навчального плану школи цього типу:

	Цикли предметів (блоки)	Напрямки	Девіз напрямку (основна ідея)
I	КУЛЬТУРА ТІЛОВИХОВАННЯ (Напрямки 1,2).	1. Система здоров'я.	Від козацьких секретів здоров'я, тіловиховання – до олімпійських вершин.
		2. Козацька військова справа.	Рідну Україну захищай по-лицарському, до загину.
II	ДУХОВНА КУЛЬТУРА (Напрямки 3,4,5).	3. Родовід.	Козацькому роду нема переводу.
		4. Традиції.	Любіть Україну, як сонце любіть.
		5. Козацька культура.	Козацькими шляхами – до висот української духовності.

III	КУЛЬТУРА ПРЕДМЕТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ (Напрямки 6,7,8).	6. Природа.	Плекати український храм природи.
		7. Праця - навчання.	Всеукраїнська толока, особиста праця – тобі, Державна Україна.
		8. Наука - техніка.	Науку і техніку – на службу нації, Україні.
IV	СОЦІАЛЬНА КУЛЬТУРА (Напрямки 9,10).	9. Держава - нація.	В душі і серці кожного із нас – Соборна Україна.
		10. Історія козацтва	Козацька наша слава не вмере, не поляже.

Лише виховуючи українця, можна виховати українця. Тому історія вчить, що ефективно те, що утверджує своє. А своє у нас – козацтво – спосіб життя вільної людини, яка зі зброєю в руках захищала Богом дані їй вольності й права.

Навчально-виховні заклади, що працюють в напрямку козацько-лицарського виховання, функціонують за універсальними законами розвитку соціальних систем, тому потребують комплексу основних концептуально-методичних документів. Ці документи розроблені автором статті, пройшли апробацію в навчально-виховних закладах козацького спрямування Південноукраїнського Задністров'я, надруковані та виставлені в Інтернеті:

1. Тимофеев В.Я. Школа козацько-лицарського виховання – Березиня духу села. Журнал «Наша школа» (Одеса), №5-6, вересень-грудень 2000.

2. Тимофеев В.Я. Організація учнівського самоврядування в школі козацько-лицарського виховання. Журнал «Наша школа» (Одеса), №2, березень-квітень 2002.

3. Тимофеев В.Я. Адамівський курінь «Молодої Січі». Всеукраїнський громадсько-політичний тижневик «Освіта» (Київ), №52, 06-13.11.2002.

4. Тимофеев В.Я. Адамівська Січ – школа козацько-лицарського виховання. Вид. «Петрекс». Білгород-Дністровський. 2004. <http://kozakbiblio.web-box.ru/optimisation.html/suchasna-kozacka-pedagogka/timofv-vja-adamvska-sch-shkola/>

5. Тимофеев В.Я. Виховання козака-лицаря. Вид. СПД СП. Білгород-Дністровський. 2007.

6. Тимофеев В.Я. Дитячий та юнацький козацький рух. Вид. «Отаман». Білгород-Дністровський. 2009. <http://www.osvita.org.ua/referat/pedagogics/4673/>
<http://kozakbiblio.web-box.ru/optimisation.html/suchasna-kozacka-pedagogka/timofv-vja-kozackij-ditjachij-ta/>

7. Тимофеев В.Я. Козацький гарт. Вид. «Отаман». Білгород-Дністровський. 2011. <http://kozakpedagog.webstolica.ru/info> <http://kozakbiblio.web-box.ru/optimisation.html/suchasna-kozacka-pedagogka/timofv-vja-kozackij-gart/>

8. <http://Budzakkozak.webstolica.ru/> <http://Kozakpedagog.webstolica.ru/>

9. <http://www.proza.ru/avtor/timeich/> <http://Kozakbiblio.web-box.ru/>

10. <http://samlib.ru/t/twja/>

11. <http://subscribe.ru/archive/history.cossacksdom/201101/19220221.html>

12. http://samlib.ru/u/ushanowa_s_w/ <http://www.cossackdom.com/enciclopr.html>

В.Я.Тимофеев, отаман Буджацького козацтва.

Наклад 500 екз. Передруковувати й поширювати дозволяю. Редактор Тимофеев В.Я.
м. Білгород-Дністровський Одеської області. Тел. моб. 8-097-466-7174,
E-mail:Generalotaman@rambler.ru <http://samlib.ru/t/twja/>

РІЧ ПРО БУДЖАЦЬКУ СІЧ

Часопис
козаків Буджаку

№24(508)
ЛИСТОПАД
2013

*Душу – Богові!
Життя – Батьківщині!
Серце – людям!
Честь – нікому!*

E-mail: Budzakkozak@ukr.net

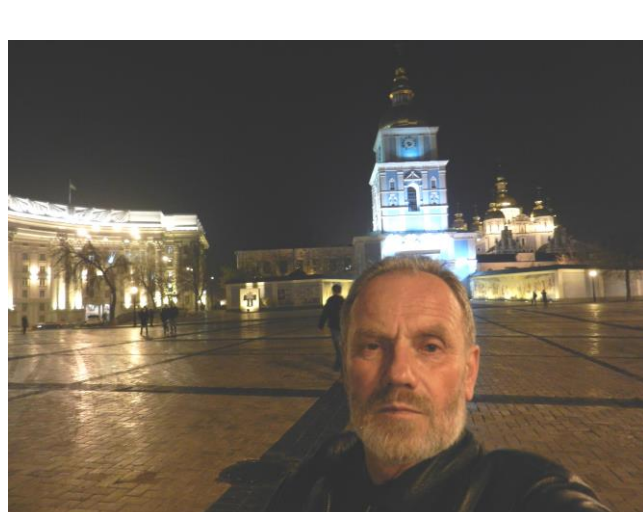
Часопис заснований
у жовтні 1991 року

<http://Budzakkozak.webstolica.ru/>

Прочитай та передай товаришу!

ПОДІЇ В КОЗАЦТВАХ БУДЖАКУ

Отаман Буджацького козацтва В.Тимофєєв взяв участь у II Всеукраїнській науково-практичній конференції «Сучасний стан і перспективи розвитку козацької педагогіки в національному освітньому просторі України» та мав доповідь «Виховання козака-лідера – активного громадянина засобами козацької педагогіки» (Київ, Національний педагогічний університет ім. Драгоманова).

В програмі конференції – доповіді з історії та теорії козацької педагогіки; сучасного стану і перспектив впровадження козацької педагогіки в практику роботи загальноосвітніх та позашкільних навчальних закладів; з методики козацької педагогіки; діяльності громадських організацій і козацької педагогіки.

Отаман Буджацького козацтва В.Тимофєєв взяв участь у VIII Міжнародній науково-практичній конференції «Українське національне виховання: реалії, тенденції, перспективи» та мав доповідь «Лицарський гарт козацького лідера в навчальних закладах Буджаку» (Київ, КНУ ім. Т.Шевченка).

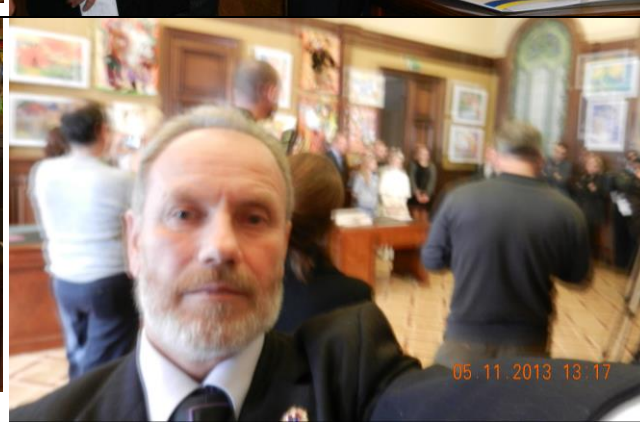

В програмі конференції – доповіді з філософських основ дослідження явищ національного виховання, наукових поглядів на проблему українського національного виховання, національно-патріотичної спрямованості навчально-виховного процесу в освітніх закладах України; порівняльний аналіз концепцій виховання; пропозиції до проекту державної Програми українського національно-патріотичного виховання; висвітлення актуальних проблем національно-патріотичного виховання в інформаційно-комунікаційних і медійних засобах та ін.

Відбулася робоча нарада керівництва Буджацького козацтва (В.Тимофєєв, В.Лукашевський, М.Маринеску, Є.Пітюков, Г.Хохлачов, М.Скибенко), козаків-керівників Білгород-Дністровської районної державної адміністрації та козаків-депутатів районної ради (В.Чорнолуцький, С.Петренко, А.Кожухаренко, С.Б.Кравченко, С.В.Кравченко, О.Фаук, о.Андрій, І.Кожухар, Г.Трегубенко), на якому обговорювалися питання оперативної взаємодії Буджацького козацтва, районної адміністрації та районного депутатського корпусу.

Делегація Молодої Січі Буджацького козацтва (лелі і козачата Одеської обласної організації, керівники - Г.Лекарева-Нікітіна, Герой України В.Філіпчук, В.Тимофєєв) взяла участь у зустрічі із правлінням Фонду Кучми.

Зустріч відбулася у Києві та була присвячена дням культури Українського козацтва, зокрема творчості лель і козачат «Діти малюють світ». В програмі – виступи другого Президента України Л.Кучми та першого Президента України Л.Кравчука, керівництва делегації Одеської області. Про свою творчість, плани, бажання розповідали самі юні художники, роботи яких представлено у залі Президентського фонду «Україна». «Діти малюють світ» – частина великого культурно-просвітницького проекту, започаткованого Одеською обласною радою миру, Одеською єпархією, членами Національної спілки художників України та козаками Буджацького козацтва, який об'єднав творчих дітей-козачат із України, Росії, Польщі, Німеччини, Туреччини, Румунії, США. У неформальній частині – Президенти України Л.Кравчук та Л.Кучма вручили подарунки керівникам Одеської делегації. Отаман Буджацького козацтва В.Тимофєєв отримав козацьку шаблю.

Помер представник Буджацького козацтва в Придністров'ї Сергєєв Володимир, ветеран бойових дій визвольної війни у Придністров'ї в 1992 році, уродженець с. Переможне (Папушойя).

Тяжко, коли помирає хороша людина, ще тяжче, коли помирає козак-товариш-родич. Володимир – чуйна та життєрадісна людина, останній рік життя боровся із тяжкою хворобою. На жаль, ця хвороба поки що не виліковується. Але, навіть помираючи, він намагався шуткувати й, прощаючись, сказав отаману: «Йди-но, Валеро, поручкаємося, бо інакше – покусаю!». Мир його праху...

Старшина Буджацького козацтва взяла участь у літургії за убієнними та померлими козаками, що пройшла в Переможненському храмі Св. Покрови (священик о.Андрій).

РІЧ ПРО БУДЖАЦЬКУ СІЧ

Часопис козаків Буджаку	№25(509) ГРУДЕНЬ 2013	Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!
E-mail: Budzakkozak@ukr.net	Часопис заснований у жовтні 1991 року	http://Budzakkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

ПОДІЇ В КОЗАЦТВАХ БУДЖАКУ

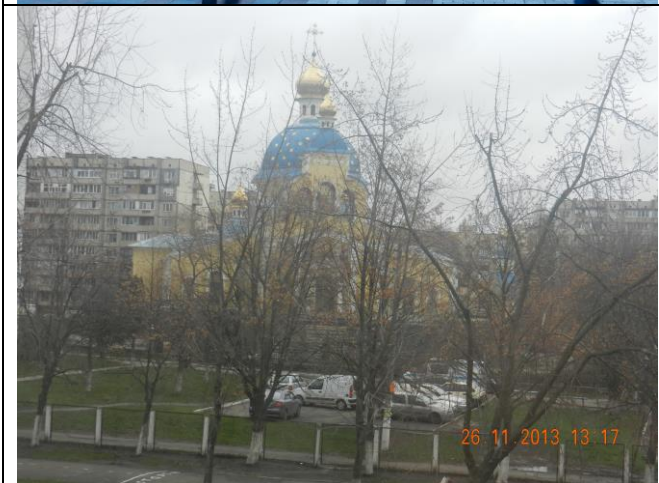
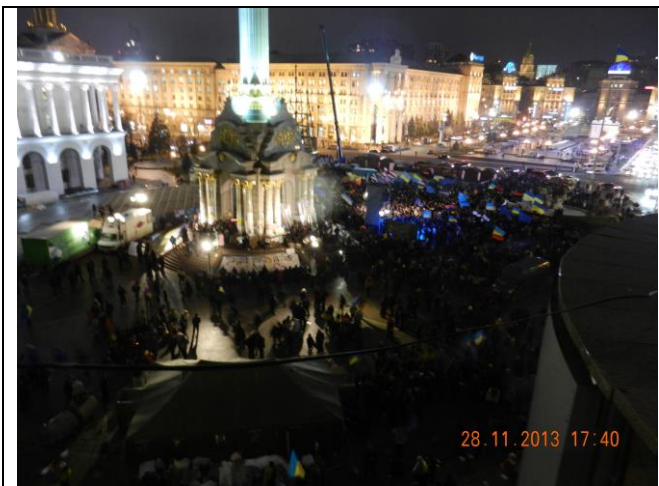
Отаман Буджацького козацтва В.Тимофєєв, на виконання наказу Міністерства освіти і науки України від 19.10.1012 №1123 «Про проведення Всеукраїнського конкурсу майстерності педагогічних працівників позашкільних навчальних закладів «Джерело творчості», як член Всеукраїнського жури, взяв участь у другому (очному) турі 3-го етапу конкурсу у номінації «Керівник гуртка».

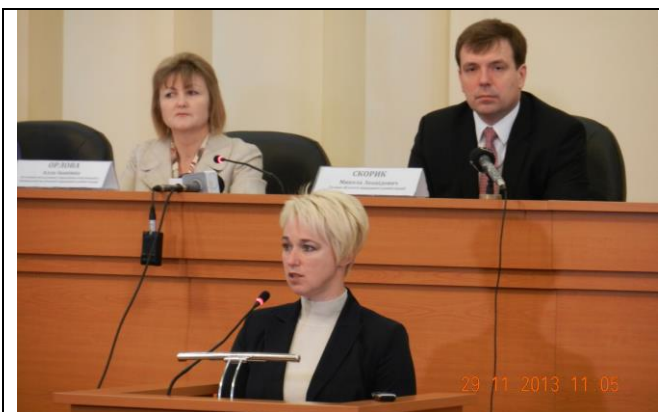

Заступник міністра освіти України Б.Жебровський висловив отаману Буджацького козацтва подяку за високий професіоналізм та вагомий особистий внесок в організацію та проведення фінального етапу Всеукраїнського конкурсу майстерності педагогічних працівників позашкільних навчальних закладів «Джерело творчості» у номінації «Керівник гуртка-2013».

Делегація Буджацького козацтва взяла участь у акціях, які відбулися на Європейській площі - Майдані Незалежності - Михайлівській площі; були свідками жорстокого катування студентів київських вишів «Беркутом»; учасниками мирних акцій непокори батьків побитих студентів.

Делегація Буджацького козацтва взяла участь у Форумі громадських організацій Одеської області, який відбувся у м. Одесі.

В програмі – виступи керівників області (губернатор М.Скорик), керівників організацій громадського сектору; взяла участь у тренінгах.

Делегація Буджацького козацтва взяла участь у зборах, присвячених річниці Дня місцевого самоврядування та створення Білгород-Дністровського району. Ряд козаків було нагороджено грамотами та цінними подарунками голів районної державної адміністрації та районної ради.

Наклад 500 екз. Передруковувати й поширювати дозволяю. Редактор Тимофєєв В.Я.
м. Білгород-Дністровський Одеської області. Тел. моб. 8-097-466-7174,
E-mail:Generalotaman@rambler.ru <http://samlib.ru/t/twja/>

РІЧ ПРО БУДЖАЦЬКУ СІЧ

Часопис козаків Буджаку	№26(510) ГРУДЕНЬ 2013	Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!
E-mail: Budzakkozak@ukr.net	Часопис заснований у жовтні 1991 року	http://Budzakkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

ПОДІЇ В КОЗАЦТВАХ БУДЖАКУ

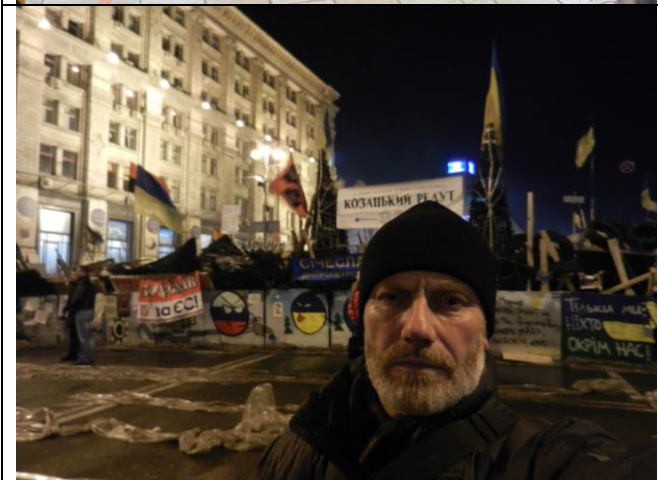
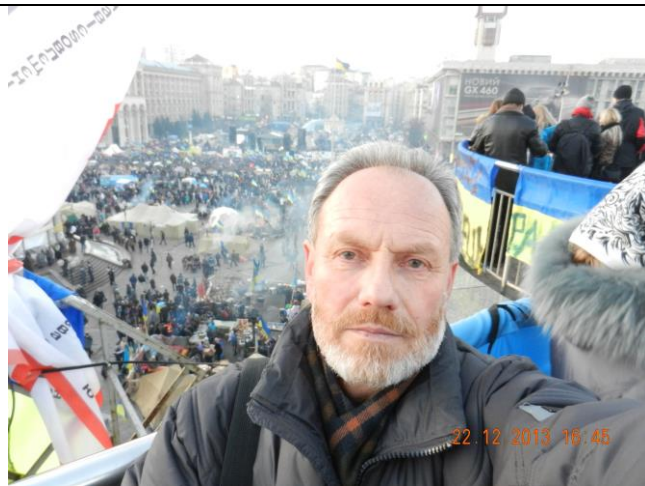
Старшина Буджацького козацтва (В.Тимофєєв, Є.Пітюков, М.Маринеску) провели посвяту в козачата та лелі учнів 1 класу берегині Чумаченко В.М. у Турлацькій школі. Козакам допомагали молоді козаки та берегині Турлацької школи (9 клас) та група хору «Мрія» (керівник І.Зорило).

Отаман Буджацького козацтва В.Тимофєєв взяв участь у республіканській науково-практичній конференції «Україна – Кубань: питання історичної і культурної взаємодії» та мав доповідь «Буджак – Кубань: спільні витoki козацтва» (Київ, Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна»).

Отаман Буджацького козацтва В.Тимофєєв взяв участь у засіданні Ради Старійшин Українського козацтва, яке відбулося у Києві (музей І.Гончара). На порядку денному: 1. Про політичну ситуацію в державі та участь козаків у державному будівництві на основі Звичаєвого Права (І.Козар, А.Грива, Г.Князюк, К.Матвіюк). Далі перерва на Віче.

Після перерви на Майданне Віче - 2. Про видання та поширення збірника українського звичаєвого права Ради Старійшин організацій УК, Ради Засновників УК та Ради Козацьких Отаманів України (В.Тимофєєв, В.Гарбуз, А.Грива, О.Трачук). 3. Різне.

ЄВРОМАЙДАН

21.11.2013. На Майдані Незалежності у Києві почався мітинг на знак протесту проти рішення уряду України заморозити переговори із Євросоюзом по угоді про асоціацію. Опозиція почала проводити мітинг на Європейській площі.

25.11.2013. У акціях протесту в Києві взяли участь не менш як 100 тис. чол. Із вимогою підписати угоду про асоціацію із Євросоюзом. Акції протесту продовжуються по всій Україні.

30.11.2013. Влада розігнала мирний протест студентів. «Беркут» бив дубинками всіх без розбору – молодих людей, дівчат. Били ногами, волочили по землі.

01.12.2013. Головна вимога людей після силового розгону демонстрантів на Майдані – термінова відставка президента Віктора Януковича, Уряду та Ради. На вулиці Києва вийшли більше 300 тис. чол.

11.12.2013. Вночі сили МВС відтіснили людей із прилеглих до площі Незалежності вулиць, було намагання розблокувати Хрещатик. Учасники протесту чекають від влади кроків до діалогу, але готуються до нових провокацій та намагання розгону.

19.12.2013. Невдоволення протестувальників щодо візиту президента Януковича до Москви. Домовленості не афішуються.

22.12.2013. Народне Віче на Майдані вирішило стояти до перемоги.

31.12.2013. Народне Віче на Майдані стоїть. Козаки – охороняють.

ЗАМІСТЬ ЗАКІНЧЕННЯ.

Що є для нас українське козацтво у минулому й сучасному часі? Що ми активно відроджуємо й намагаємось використати? Чи зможе козацтво зайняти свою нішу в ХХІ столітті? Як в сучасних умовах силами громадської організації відродити тип козака-лицаря? Як згуртувати таких людей? На якій основі відроджувати козацтво? **Як козацтву визначити свою роль у соціально-політичному житті сучасного суспільства?**

Зміни геополітичної ситуації (тероризм, територіальні претензії до України) висунули на порядок денний питання про додаткові гарантії захищеності та безпеки, територіальної, державної цілісності, забезпечення мирного проживання населення, підтримки на достатньому рівні мобілізаційних ресурсів. Цими обставинами в теперішній час продиктована увага державних структур до українського козацтва. Бачимо, що до сьогодні козацтво відроджувалось головним чином як громадські організації з культурологічними, господарськими, виховними, охоронними та іншими функціями. Трансформація цих організацій у військові не передбачалася. Але практика вчить, що для історичних козацьких структур основним змістом і суттю їхнього існування була специфічна військова справа у відповідних суспільно-політичних та природно-географічних умовах. Завдяки цьому на засадах архаїчних військово-лицарських традицій сформувалась комплексна система козацького військового буття – козацько-лицарське мистецтво. Це мистецтво (специфічне бойове мистецтво зі зброєю та на його основі – рукопаш; козацьке звичаєве право; елементи архаїчної військової магії; пісенно-енергетична практика; особливе світосприйняття) і є сутністю української козацької спадщини. Через відродження і поширення основ військово-лицарської спадщини ми можемо вести мову про реальне наслідування, а отже і відповідність сучасного козацтва історичним аналогам (додам тезу про важливість збереження господарських й культурних пріоритетів). У цьому випадку необхідна допомога держави. І не стільки матеріальна, скільки юридична. Адже лише на державному рівні мають бути вирішені питання щодо юридичного статусу козацьких військ (можливо, військ територіальної оборони).

Законодавча база відродження та розвитку Українського козацтва нерозвинена, тому процес розбудови козацьких організацій іде мляво. Істотною перешкодою розвитку козацтва є концептуальна невизначеність цього процесу. Історія українського державотворення переконливо свідчить про те, що в цьому історичному процесі, порівняно з іншими суспільно-політичними силами, козацтво відігравало вирішальну, провідну роль. Тому національні інтереси України вимагають створення державних документів, зокрема законів, постанов, які б сприяли

дальшому розвитку українського козацтва як могутньої націотворчої і державотворчої потуги, залучення до його лав найширших верств співгромадян з метою пробудження і спрямування їхньої енергії на розв'язання історичних завдань, що стоять перед нашим суспільством і державою.

Факти неспростовно свідчать, що високі духовні набутки українського козацтва, його видатних представників – державних і політичних керманічів, діячів науки і культури на сьогодні залишаються невідомими широким верствам нашого суспільства. Не пробуджена і незадіяна до конкретних державотворчих справ і не організована в козацькі форми інтелектуальна, духовна і практично-дійова енергія сотень тисяч наших співвітчизників; вона ще «дрімає», «спить» і не набуває продуктивних і ефективних, суспільно корисних форм, справ і чину державотворчого характеру; **козаки ще не усвідомили, що вони козаки!**

Справжнє відродження козацтва на Україні почнеться тоді, коли до його лав увіллється молодь, що вболіває за народні справи, прагне кращого сьогодення та працює на духовне і матеріально багате майбутнє; коли теперішні козаченьки чітко усвідомлять, що по них судять про все козацтво і народ у цілому, відмовляться від своїх користюлюбних цілей і на перше місце поставлять служіння народу; коли між козаками і науковцями-просвітянами встановляться тісні зв'язки та налагодиться співпраця на ниві дослідження історико-культурної спадщини козаччини. І тоді відроджене козацтво стане тією широкою суспільно-політичною і культурницькою течією, яка згуртує всі верстви українського народу і зможе цивілізованими методами вирішувати нагальні питання сьогодення в ім'я народу і для народу.

Спроба сучасних реформаторів збудувати нове суспільство з орієнтацією лише на економічні, ринкові розрахунки, неминуче провалиться. Суспільство засновується на ідеї моральності й цементується духовними прагненнями народу. Ідеологія козацтва фундується на таких засадах: Християнство (Православ'я), прагнення до Народовладдя та Самоврядування в організації свого життя й на усвідомленні святого свого обов'язку – захищати рідну українську землю й українську державність. Це стало в перебігу віків свого роду генетичною особливістю козацького характеру. Й в сучасному суспільстві, коли значний відсоток населення України розгубив, не мав або розміняв свої ідеали на «речовизм» та долари, козацтво за рядом обставин стає найбільш стійким носієм національно-історичних традицій українського народу, здатним зіграти роль свого роду каталізатора громадської самосвідомості, очолити всенародний рух за духовне відродження України-Батьківщини, бо

Козацтво має Кодекс Честі!

ЗМІСТ:

Історія сучасного козацтва Буджаку.

- 01. №01. Січень 2013. Події в козацтвах Буджаку.**
- 02. №02. Лютий 2013. Події в козацтвах Буджаку.**
- 03. №03. Березень 2013. Події в козацтвах Буджаку.**
- 04. №04. Квітень 2013. Події в козацтвах Буджаку.**
- 05. №05. Квітень 2013. Час виховувати лицарів.**
- 06. №06. Квітень 2013. Сучасне козацтво Буджаку.**
- 07. №07. Квітень 2013. Звернення до козацтва України.**
- 08. №08. Травень 2013. Події в козацтвах Буджаку.**
- 09. №09. Травень 2013. Завдання козацтва Буджаку на сучасному етапі.**
- 10. №10. Травень-червень 2013. Події в козацтвах Буджаку.**
- 11. №11. Червень 2013. АОК.**
- 12. №12. Червень 2013. АдШкКЛВих.**
- 13. №13. Червень 2013. ЗС.**
- 14. №14. Червень 2013. БК.**
- 15. №15. Липень-серпень 2013. Події в козацтвах Буджаку.**
- 16. №16. Вересень 2013. 500-й ювілейний номер часопису козаків Буджаку.**
- 17. №17. Жовтень 2013. Сучасне козацтво Буджаку.**
- 18. №18. Жовтень 2013. Козаки, ми маємо робити!**
- 19. №19. Жовтень 2013. Події в козацтвах Буджаку.**
- 20. №20. Жовтень 2013. Звернення до Українського козацтва.**
- 21. №21. Жовтень 2013. Події в козацтвах Буджаку.**
- 22. №22. Жовтень 2013. Події в козацтвах Буджаку.**
- 23. №23. Жовтень 2013. Час виховувати лицарів.**
- 24. №24. Листопад 2013. Події в козацтвах Буджаку.**
- 25. №25. Грудень 2013. Події в козацтвах Буджаку.**
- 26. №26. Грудень 2013. Події в козацтвах Буджаку. Замість закінчення.**

**Річ про Буджацьку Січ. Часопис козаків Буджаку. Книга 4.
Видавництво «Гетьман». Білгород-Дністровський. 2013.**